

80. Yılında
TÜRK MİKROBİYOLOJİ CEMİYETİ
TARİHİ

DERLEYEN

Prof. Dr. Ahmet Celal BAŞUSTAOĞLU

TÜRK MİKROBİYOLOJİ CEMİYETİ YAYINLARI

NO: 58

İletişim:

Prof. Dr. Ahmet Celal Başustaoglu
Gülhane Askeri Tıp Akademisi
Tıbbi Mikrobiyoloji A.D. Başkanı
Etlik - Ankara
Tel: 0312 304 34 01
e-mail:abasusta@gata.edu.tr
e-mail:basustaoglu@gmail.com

Kapak:

2 m ajans Ltd. şti.
Handan  z

Basım Yeri:

Sim Matbaacılık Ltd. şti.
G.M.K. Bulvarı No: 108/1
Maltepe - Ankara
Tel: 0312 230 22 09 • e-mail: simmatbaasi@gmail.com

ÖNSÖZ

Değerli Üyelerimiz,

Türkiye'nin en eski bilimsel cemiyetlerinden olan Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti'nin kuruluşunun bu yıl 80. yılını kutlamanın sevincini yaşıyoruz. Bu kadar köklü bir derneğin nice yıllarda daha da güçlenerek varlığını saygın bir şekilde sürdüreceği inancımız tamdır. Tüm üyelerimizin Cemiyetin geçmişini bilmeleri onların gelecekteki bakış açısını çok etkileyecektir.

Bu kitap ile üyelerimiz Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti'nin kuruluş çalışmaları, o dönemde mikrobiyoloji bilim alanına gönülden hizmet etmiş hepsi çok değerli bazı hocalarımızın hayat hikayeleri ve Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti'nin kuruluşundan günümüze kadar sürdürdüğü faaliyetleri hakkında bilgi sahibi olacaklardır.

Bu vesileyle Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti'nin kurucu hocalarından ve Cemiyetimize hizmet etmiş hocalarımızdan ebediyete intikal etmiş olanları rahmetle, hayatta olanları ise saygıyla her zaman hatırlayacağız ve bizler onların yaktığı meşaleyi söndürmeden taşıyacağız.

Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti'nin 80. yılı nedeniyle Cemiyetimizin tarihini, kuruluşu ve emeği geçen hocalarımız hakkında değerli bilgileri büyük bir özveri ile toparlayan, bu kitabı tüm üyelerimiz için hazırlayan çok kıymetli, değerli arkadaşım, her zaman Cemiyetimize büyük katkıları olan Prof. Dr. Ahmet Başustaoglu'na teşekkür borçluyum.

"80. Yılında Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti Tarihi" kitabının tüm mikrobiyoloji ailesine yararlı olacağı konusunda kuşku yoktur. Emeği geçen herkese sonsuz teşekkürlerimi sunuyorum.

Saygılarımla,

Prof. Dr. Nezahat Gürler

Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti Başkanı

ÖNSÖZ

Değerli Meslektaşlarım,

Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti'nin temelini atılması ve bu günkü düzeye erişmesinde pek çok meslektaşımızın değerli katkıları ve hizmetleri olmuştur. Bu hocalarımız derneğimizi uluslararası düzeyde faaliyetlerde bulunan, tüm dünyada tanınan ve ülkemizin bilim alanımızdaki sorunlarına çözümler arayan ve meslektaşlarımızın dayanışmasına, eğitimine katkı sağlayan bir dernek haline getirmişlerdir. Onların yarattığı Türk Mikrobiyolojisini yükseltmek için çalışmak ve daha ilerilere götürmek hepimizin görevidir.

Türkiye Cumhuriyeti'nin en eski derneklerinden birisi olan Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti'nin bu yıl 80 kuruluş yıl dönümünü kutluyoruz. Bu kitapta cemiyetimizin kuruluşundan günümüze kadar yönetiminde emekleri olmuş bazı hocalarımızın hayat hikâyelerini ve derneğimizin yürüttüğü faaliyetleri derleyerek bir arada sizlere sunmayı amaçladım. Böylelikle, tozlu raflardaki belki de birçoğumuzun artık bulamayacağı bazı kitaplardaki bilgileri, anıları günümüze taşımanın ve geleceğe aktarmanın faydalı olacağı düşüncesindeyim.

Bu kitabın hazırlanmasında bana destek olan başta Prof. Nezahat Gürler olmak üzere TMC Yönetim Kurulu Üyelerine, Dernek Sekreteri Erdal Erhan'a, Uzman Dr. Fatih Şahiner'e, Sekreterim Gülsüm Çalışkan'a ve kitabın basıma hazır hale getirilmesi için özveriyle çalışan başta Sami Uzunman olmak üzere, tüm Sim Matbaacılık Ltd. Şti. çalışanlarına teşekkür ederim.

Cemiyetimizin tarihi konusunda bu kitapta yer alan bilgilerin yanında daha çok eksikler olduğu bir gerçektir. Bu haliyle de olsa derneğimizin yeni üyelerine bir kaynak olacağını sanıyor ve derlediğim bu kitabı bilim alanımıza emeği geçen meslektaşlarımızın anısına armağan ediyorum.

Öğrencisi olma onurunu yaşadığım Prof. Dr. Ekrem Kadri Unat hocamın bir kitabının önsözünde dediği gibi; "*Geçmiştekinden daha ileri ve daha yararlı bir Türk Mikrobiyolojisi'nin özlemiyle, bugünden geçmişe saygılarımla ve yarına en iyi dileklerimle*",

Prof. Dr. Ahmet Celal Başustaoglu

İÇİNDEKİLER

Önsöz	.iii
Önsöz	.v
Giriş	.1
Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti'nin kuruluşu	.2
Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti'nin ilk yöneticileri	.5
Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti'nin ilk talimatnamesi	.9
Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti'nin ilk 50 üyesi	.15
Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti'nin Başkanları ve Yönetim Kurulları	.17
Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti'nin Başkanları'nın özgeçmişleri	.21
Ord. Prof. Dr. Server Kamil Tokgöz	.21
Dr. Zekai Muammer Tunçman	.23
Dr. Kazım Araman	.25
Prof. Vet. Hek. Sadettin Yazar	.26
Prof. Dr. Özdem Anğ	.27
Prof. Dr. Nezahat Gürler	.29
Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti'nin ilk üyelerinden bazıları	.31
Prof. Dr. Ahmet Refik Güran	.32
Ord. Prof. Dr. Süreyya Tahsin Aygün	.36
Prof. Dr. Mehmet Zühdi Berke	.39
General Prof. Dr. Zeki Faik Ural	.42
Dr. Hami Güven	.43

Dr. Medeni Akkent	44
Vet. Hek. Turgut Argun	45
Vet. Hek. Mehmet Sadık Gören	46
Dr. Bilal Kamil İdil	47
Tuğgeneral Vet. Hek. Sabri Baki Ersoy	48
Dr. Talat Vasfi Öz	49
Dr. Mustafa Kurtaran	50
Tuğamiral Dr. Rüştü Turgul	51
Dr. Niyazi Erzin	52
Dr. Hulusi Özverim	53
Dr. Necmettin Artun	54
Dr. Razi Maner	55
Vet. Hek. Ali Ekrem Vardar	56
Prof. Dr. Ekrem Kadri Unat	57
Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti Kongreleri	61
I. Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti Kongresi	61
II. Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti Kongresi	65
III. Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti Kongresi ve Diğer Kongreler	84
İnfeksiyon Hastalıkları Kongreleri	103
Ulusal Mantar Hastalıkları ve Klinik Mikoloji Kongreleri	107
Ulusal Mantar Hastalıkları ve Klinik Mikoloji Sempozyumları	108
Ulusal Viroloji Kongreleri	111
Viroloji Kursları	111

Antimikrobik Kemoterapi Günleri	111
Ulusal Sindirim Yolu İle Bulaşan İnfeksiyonlar Sempozyumları . .	112
Ulusal Mikobakteri Sempozyumları	113
Ulusal Klamidya İnfeksiyonları Sempozyumları	113
Haemophilus Influenzae İnfeksiyonları Sempozyumları	113
Diğer Ulusal Toplantılar	114
Dergiler ve Kitaplar	115
Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti Yayınları	118
Uluslararası İlişkiler	120
Çalışma Grupları	125
27 Yıllık Mikrobiyoloji Dergisinin Yazı Listesi	126
Kaynaklar	163

Ülkemizde mikrobiyolojinin tarihi hakkındaki bilgilerimizi 1887 tarihinden itibaren başlatmak gerekir. Sultan II. Abdülhamid'in 8 Haziran 1886'da Paris'e Pasteur'ün yanına kuduz aşısını öğrenmek üzere Zoeros Paşa, Hüseyin Remzi Bey ve Veteriner Hüsnü Bey'in yer aldığı bir heyet göndermesi ile başlar. Bu heyet yurda döndükten sonra Gülhane bahçesindeki bir binada ilk kuduz müessesesini kurmuşlardır. Aynı dönemde Selanik'te Selanik Bakteriyolojihanesi kurulmuş ve burada Dr. Rıfat Bey tarafından çalışmalarda bulunulmuştur. Padişah tarafından Pasteur ülkemize davet edilmişse de kendisi asistanı olan Maurice Nicolle'ü İstanbul'a göndermiştir. Bu tarihte Nişantaşı'nda Maurice Nicolle ve Hasan Zühtü Nazif Bey tarafından Bakteriyolojihane-i Osmani kurulmuştur. Burada bakteriyoloji kursları verilmiş ve bu konuda çalışmalar yapılmaya başlanmıştır. Daha sonra Maurice Nicolle'nin ülkesine dönmesi üzerine 1901'de Remlinger, 1911'de Paul Simmond ve 1914 yılında da Dr. Refik Güran bu müessesenin başına getirilmiştir. Burada tifo, dizanteri, kolera, veba, meningokok ve BCG aşılı ve tetanoz serumu üretimleri yapılmıştır.

Daha sonra Osmanlı Devletinde başta Gülhane Tebabet-i Askeriye Tatbikat Mektebi ve Seririyatı, Hamidiye Etfal Hastanesi olmak üzere muhtelif yerlerde bakteriyoloji laboratuvarları açılmıştır. Cumhuriyet döneminde de bu kuruluşları sayısı gün geçtikçe artmıştır. Bu kuruluşlarda çeşitli düzeylerde bakteriyoloji kursları düzenlenmiş ve eğitimler verilmiştir. Ancak bu dönemlerde resmi bir ihtisas dalı olarak Tıp Fakültelerinde yer almamıştır.

TÜRK MİKROBİYOLOJİ CEMİYETİ'NİN KURULUŞU

Cumhuriyetimizin kuruluş ve başlangıç döneminde en önemli sağlık sorunu olarak bulaşıcı hastalıklar ve salgınlar ile mücadele üzerinde durulmuştur. Türkiye'de Bakteriyoloji ihtisası resmen 1929 yılında yapılmaya başlanmıştır. Kurtuluş Savaşı sonrası yokluklar içerisinde bir araya gelen ve isimleri altın harflerle tarihe yazılan hocalarımız tarafından 1931 yılında "**TÜRK MİKROBİYOLOJİ CEMİYETİ**" kurulmuş ve faaliyetlerini bugüne kadar sürdürmüştür. Derneğimiz ülkemizdeki Tıp Dernekleri arasında en eski ve en köklü dernekler arasında yer almaktadır.

Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti 1931 yılında dört kurucu üye;

İhsan Sami Garan,

Osman Şerafettin Çelik,

Osman Nurettin Onur,

Ragıp Refik Güran tarafından kurulmuştur.

Dernek Başkanlığına **Dr. Server Kamil Tokgöz** getirilmiştir. İlk kuruluş çalışmalarında görev alan kişiler ve ilk üyeler aşağıda belirtilmiştir. Ayda bir yayınlanan "**Pratik Doktor**" isimli Tıp Dergisinin 15 Ağustos 1931 tarihinde çıkan sayısında yayınlanan haberle 22 Temmuz 1931 tarihinde bir çok güzide hekim ve veteriner tarafından Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti'nin kurulduğu duyurulmuş ve kuruluş gayesi "**Mikrobiyoloji (Hıfzısıbha), parazitoloji, teşrihi marazi, emrazi intaniye, ilmi nebatat ile meşgul mütebassis erbabı fennin mütalaa ve müşahedelerini tebliğ mübadele, neşr ve beynelmilel mümasili ilmi cemiyetlerle muhabere ederek mensuplarının fenni tekamülüne, mesallerinin tanıtılmasına yardım etmektir**" şeklinde tanımlanmıştır.

Aynı yazıda üyelik şartları açıkça belirtilmiştir. Buna göre üye olmak isteyen kişinin bir asil üye tarafından teklif edilmesi ve idari heyetinin tetkiki sonrası heyeti umumi tarafından kabul edilmesi gerekmektedir. Üyelik ücreti bir lira, yıllık aidat üç lira olarak ilan edilmiştir.

PRATİK DOKTOR

AYLIK TIBBÎ GAZETE
(Journal mensuel de la médecine pratique)

Numarası: 10 kuruş

Yazı ve idâre yeri:
Dr: O. Nureddin
No. 1, Çağaloğlu. Orhan Bey apartmanı
Posta kutusu: 651 — İstanbul — Türkiye

Rédaction et administration:
Dr: O. Nureddin
Çağaloğlu, Orhan Bey apartmanı. No. 1
Boîte postale: 651 — İstanbul — Turquie

MÜNDERİCAT

Dr: İhsan Sami— Anatok- 113
sın difterik ve difteri aşısı.

Dr: Kâmil Mümtaz— So- 115
romlar.

Dr: Zekâi Muammer— 118
İsrilmadan husule gelen kuduzun
sırayet yolları.

Müşahedeler:

Dr: Muhlis— Romatizmal 121
nevritlerde tedavi.

Türk Mikrobiyoloji cemiyeti 122

Dr: Zekâi Muammer— 123
Diyarbekir Tıp müsameresi.

Neşriyat hülâsası

Dahili ve intanî hastalıklar— 124

H. M. Monnier: 710 Fourneau ya

quinine ve stovarsol teşriki. P. Pruvost A. Meyer, St. de Séze: Tedâvi pnömotoraksından mütevellit bir plevra felci. M. Hautefort: Verid içine bakteriofaj zerkile tedâvi edilmiş bir stafillokok septisemisi. M. Parisot: Muharebe gazları ile tesemmünde afetler ve tedâvileri.

Cerrahî ve ortopedi— P. Er 125

Weil: Hémophile'lerde cerrahî müdahale. M. Chevrier: Had apandisitte erken müdahale. J. Lanas: Gastréctomie'nin tekniği hakkında. R. Petit: Humması vahim bir apandisit.

İdrar yolları— M. André: Oro- 126
lojide aşlar.

Radyoloji — A. Zimmer, J.-A. 128
Chavany ve R. Brunet: Kuru gangrenlerin fevkalikiye nahiyesine şuaatbiki ve tedâvisi.

Verem — J. Troisième, Y. Bo- 130
quien, de S. Monali: B. B. G. nin dahili verem zerkinden mütevellit Typho-basillose.

Kuduz — Daléas et Hasle: Ku- 132
düz seyri ornasında sağlam doğan bir çocuk.

Dr. Hikmet Hamdi Bey
Dr. Nâsîh Abdüşşekûr Bey
Eczacı Eşref Neşet Bey

Yeni neşriyat

PROPIDON

Vaccin antipiyogène

Prof. Pierre Delbet
Bouillon - Stock vaccin mixte

Specia 86 Rue Vieille-du Temple Paris (3e)

Tabii

Karlsbad

Tuzu

Karaciğer ve bilumum hazım cihazı
hastalıkları.

Histogénol Naline

Şeklinde elixir
granüle
ampule
comprimé.

Etablissement Mouneyrat - Paris -

Yohistrin

Tenasüli ademi iktidarı sebebi tedavisinde
sür'at ve kat'iyetle müessir olur.
Ampul - Komprime halinde
her eczanede mevcuttur.

Neptal

Meyanî adale zerkıyat ile emin ve müessir bir
İdrar te'min eder.

INSULIN

Diabet ve sair istimalâtında INSULIN Wellcome

En şayanı itimad bir müstahzardır.

Burroughs Wellcome & Co.

İstanbul: Kader matbaası

Muhasipliği: (Dr. Alala B.)
Museum hastanesi
bakteriyoloji
Azalıkları: (Muallim Kemal Hüseyin B.)
Gülhane bakteriyoloji muallimi
(Dr. Zühtü B.)
Yüksek baytar mektebi bakteriyoloji
müdürlüğü muavini
(Dr. Fahri B.)
Gülhane ıstı müessesesi müdürü

Türk Mikrobiyoloji cemiyeti esas nizamnamesi

Madde:

1 — Cemiyetin ismi «Türk mikrobiyoloji cemiyeti», dir.

2 — Gayesi; Mikrobiyoloji (Hıfızısıhha, Parazitoloji, tıbbi marazi, enraza intaniye, ilmi nebatat ile meşgul, mütehasıs, erbabi fennin mütalâa ve müşahedelerini tebliğ, mübadele, neşr ve beynelmülüm münasili ilmi cemiyetlerle muhabere ederek mensuplarının fennî tekâmülüne, mesailerinin taatılmasına yardım etmektir.

3 — Türk mikrobiyoloji cemiyetine aslı aza olabilmek için:

a) Türkiye Cumhuriyeti tebaasından olmak,

b) Şeraiti kanuniyeyi haiz bulunmak,

c) Cemiyetin bilumum nizamnamesini kabul etmek,

d) Mikrobiyolojinin yukarıda zikredilen şubelerinden birinde mütehasıs olmak ve

e) Bir aslı aza tarafından teklif olunduktan sonra idare heyeti tarafından teklif ve heyeti umumiye kabul olunmak lazımdır. Cemiyetin aslı azasından muadla fahri azası da mevcut olup, aslı azanın teklifiyle heyeti umumiye tarafından iltihap olunurlar. Bu zevat arasında bir hamî reis ile, iki de fahri reis bulunur. Enebi aza da bu meyanadadır.

4 — Türk Mikrobiyoloji cemiyetinin bir birinci reis, iki ikinci reis, bir kâibi umumi, bir muhasip ve üç azadan ibaret olmak üzere sekiz kişilik bir idare heyeti vardır. Bir de beş kişiden mürekkep divan heyeti bulunur. İdare ve divan heyetleri üç sene için iltihap olunurlar.

5 — Cemiyete ait işler için cemiyet namına memurlara, mahkemelere, ve resmi meclisler kâtibi umumî müraعات edecekler.

6 — Türk Mikrobiyoloji cemiyeti kongresi her sene Nisan ayının son yarısında alelade ve tahriri davetle iltima eder. Bu iltimada İstanbulda bulunan aslı azanın msfından bir fazlası mevcut olmadığı takdirde kongre iltimai bir hafta sonraya talik ve gazetelerle ilân olunur. İkinci iltimada mevcut aza ile kongre akt edilir.

8 — İdare heyeti ve kongre mukar-

reratı ekseriyeti mutlaka ile iltihap olunur.

9 — Türk Mikrobiyoloji cemiyetinin varidatı azanın verdikleri bir lira dühuliy ve, üç müsavi taksitte, üç lira senelik aidat ile hükümetin müsaadesiyle yapılacak müsamereleer hasılatı, ve yine hükümetin müsaadesiyle kabul olunacak teberruattan ibarettir.

10 — Türk Mikrobiyoloji cemiyeti infisah ederse emval ve eynası kongre kararile tasfiye olunacaktır. Kongre iltima edemezse cemiyetin borçları tasfiye olunduktan sonra kalanlar «hıfızısıhha müessesesine» ait olacaktır.

Diyarbekir Tıp müsameresi

Diyarbekir: Dr. Zekâi Muammer

Her ayın on beşinde toplanmak üzere Etibba odasında iltima eden asker ve sivil Etibba; operatör Kâzım Süleyman beyin takdim ettiği (Kümmel) hastalığıyla müsamere başlamıştır.

Amudu fıkariye tardıdı müteakıp husule gelen şekil ve seyri maraz itibarile (Daipe) a benzeyen ve fakat seyri ve esbabı tekevvinü itibarile temamen ayrı olan (Kümmel) hastalığının sebebi husulü hakkında tafsilat verilmiş ve gerek hasta ve gerek Radyografileri hazırlama takdim edilmiştir.

Hastanın müşahedesi berveçhi atidir:

Hasta; Hasan oğlu Ali (Aci badem) 24 yaşında, gürbüz bir genç. Bir buçuk sene evvel askerliğe gelirken Yalvaçada arabadan arkası üstü düğümlü belinde ve bütün vücudünde şiddetli ağrılar olmuş, yürüyememiş bunun üzerine Konya hastanesine sevk edilmiş ve orada onbeş gün yatarak taburen edilmiştir.

Bilâhare Van hudut taburuna sevk edilmiş, orada askerliğini yapmış, son bir iki ay zarfında belindeki ağrılar fazlalaşmış ve birde kanburluk başlamıştır.

Hastanın müayenesinde; amudu zahrinin nihayetinden başlayıp halfe doğru çıkan inhinaya vardır. Ve amudu katani de bu inhinaya iştirak ediyor. Ve katani zahride (Ve inhinanın ortasını teşkil eden kısımda) daha mütebariz bir jibozite de müşahede olunuyor. Bu nahiyein kuddamli halfi Radyografisi alındığı zaman fıkariye zahriyenin sondan birinci ve ikincisi ile birinci fıkariye kataniyede hafif bir ezilme ile beraber mesafai beynelfıkariye gayrı muntazam bir şekil almış ve iki kenarında (Bec de Perroquet) müşahade ediliyordu. Diğer müayenelerde salimdir-

Seriri olarak bu hastalıkta üç dev vardır:

1 — Tardit ve şiddetli ağrılar.

2 — Sükünet (uzun ve yakın bir zaman için.)

3 — Kanburluk ve daimi vecalar. Uzun taharriyata rağmen (Kümmel) hastalığı hangi tarditlerden (yani hafif, şiddetli) daha çabuk husule geldiği keşirilememiştir. Bazen nazarı dikkati etmeyen ufak bir tarditte bile bu hastalığın başladığı bir kısım müellifler tarafından tespit edilmiştir. Eshabına gelin halen çok münakaşalıdır. Kat'i olan tebellür etmiş bir fikir yoktur.

Kümmel ilk defa (tedavi tesirile) raların o kısmında azanın mukavemeti azalması ve müzmin osteitin başlaması nazariyesini ortaya attı.

(Oaget) ise (bütün hayatın imtihanca azme dahil olan ve çıkan (Sel chaux) meslesi vardırki bunlar eşhasda müvazene halindedir. Halbuki bir tardit bu müvazaneyi bozmağa dir) diyor.

Mouchet, bu gibi aksidantlardan derhal Radyografi alarak bu mesle tespit etmek istedi isode muvaffak madı.

Verneuil — ise bu hastalığın esbabı; görülmeyen geçmiş bir kıraktır diyor.

Son zamanlarda (Leriche) de bazı ele üzerinde çalıştı ve bunun nazariyesine göre (küçük bir trauma vazodiyon husule getirerek ve tali olarak bazen (Osteoporoz) bile yapmağa maldır) diyor. Kat'i olmanakla beraber bu gün Lörşin nazariyesini kabul ederler haylice bir yeküne balığ olmuştur.

Tedavisi. — Jibozite teessüs etti sonra tedavisi hemen çok müşkeldir.

Wilson 24 vak'ada 4 tane sine ordik tedavi ile muvaffak olmuş, 9 tane ameliyat (azını kasabadan giretme) o nahiyece koymak) yapmıştır.

Badem Nisaiye mütehasısı Recep bey; bir hastasına Röntken hastası Sezal Sami beyle birlikte yaraları Salpingografi vak'asını takdim eder. Radyolog Sezal bey Lipodol galarile nefirlerin açık olup olmadığını Röntken şua'ı tesirile pek varzı bildirdi, çok iyi ve mühim neticeler gördü ve bu husustaki tarakkıyyatı deyi berveçhi ati mufassalan etmişlerdir.

Huille iodé ile «Metro - Salpingraphie». — Azayı tenasülileyi nisaf bir Radyografide havsalamın diğerlerinden tefrik etmek mümkün değil umuzların müteferrik silüetlerini emek için, bunların arasında, kontrmanzara tevilit etmek icap eder.

TÜRK MİKROBİYOLOJİ CEMİYETİ'NİN İLK YÖNETİCİLERİ

(Kuruluş tarihindeki ünvanları belirtilmiştir)

Heyet-i Müteşebbise (Kurucu Üyeler):

İhsan Sami Garan (1882-1943)

Osman Şerafettin Çelik (1887-1945)

Osman Nurettin Onur (1896-1975)

Ragıp Refik Güran (1903-1963)

Hami Reis (Koruyucu Başkan):

Refik Saydam: Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekili

Fahri Reisler (Onursal Başkanlar):

Refik Güran: Tıp Fakültesi Eski Bakteriyoloji Müderrisi ve
Bursa Mebusu

Hüsamettin Şerif Kural: Gülhane Tababet-i Askeriye Tatbikat Mektep
ve Seririyatı Bakteriyoloji ve Emraz-ı İntaniye Eski Muallimi ve Sıhhat
ve İçtimai Muavenet Vekalet-i Müşteşarı

Divan Heyeti:

Hamdi Suat Aknar: Tıp Fakültesi Teşhis-i Marazi Müderrisi

İsmail Hakkı Çelebi: Tıp Fakültesi Parazitoloji Müderrisi

Osman Nuri Eralp: İstanbul Bakteriyolojihanesi Müdürü

Reşat Rıza Kor: Guraba-i Müslimin Valide Sultan Hastanesi
Eski Bakteriyoloji ve Emraz-ı İntaniye Mütchassısı

Rafael Asseo: İstanbul Bakteriyoloji Eski Tahlilat Şubesi Müdürü

İdare Heyeti (Yönetim Kurulu):

Birinci Reis

Server Kamil Tokgöz: Tıp Fakültesi Hıfzısıhha ve Bakteriyoloji Müderrisi

İkinci Reisler:

Rıza İsmail Sezginer: Yüksek Baytar Mektebi Bakteriyoloji
ve Emraz-ı Sariye Müderrisi

Osman Şerafettin Çelik: Guraba-i Müslimin Valide Sultan
Hastanesi Bakteriyoloji ve Emraz-ı İntaniye Mütchassısı

Katib-i Umumi (Genel Yazman):

Osman Nurettin Onur: İstanbul Bakteriyolojihanesi Mütchassısı

Muhasip (Sayman):

İ. Alalu: Balat Musevi Hastanesi Bakteriyoloğu

Azalar (Üyeler):

Kemal Hüseyin Plevnelioğlu: Gülhane Tababet-i Askeriye Tatbikat
Mektep ve Seririyatı Bakteriyoloji ve Emraz-ı İntaniye Muallimi

Mehmet Zühti Berke: Yüksek Baytar Mektebi Bakteriyoloji Müderris
Muavini

Fahri Mökay: Gülhane Aşı Müessesesi Müdürü

Cemiyetin Kurucular Heyeti tarafından hazırlanan ve onaylanan ilk tüzüğü aşağıdaki şekildedir.

Türk Mikrobiyoloji
Cemiyetinin
TALİMATNAMESİ

Istanbul

1932

Kader matbaası

TÜRK MİKROBİYOLOJİ CEMİYETİNİN TALİMATNAMESİ

(İlk Tüzüğü, 1932, Kader Matbaası)

İdare heyetinin içtima mahalli ve zamanı:

1. İdare heyeti kendi kararı ile bir içtima zaman ve mahalli tayin eder.

İdare heyeti vezaifi:

2. Reis, idare heyeti ve heyeti umumiye ve kongre içtimalarına riyaşet eder. Bulunmadığı takdirde ikinci reislerden birisi vekâlet ederler.
3. Umumi kâtip, tebligatın kabul ve neşrini ifa, ilmi ve idari muhaberâtı reisin malumatı ile idare ve kanunen icap eden mahfilde Cemiyeti temsil eder.
4. Muhasip, Cemiyetin varidat ve masarifini ve bilumum hesabâtı idare ve buna mutaallik vezaifi resmiye ve kuyudatı ifa eder. Nakdi muamelata ait tahriratı reisle birlikte imza eder. Kongre için bilançoı ihzar eder.
5. 50 liradan fazla Cemiyet parası Milli bankalardan birinde hıfz olunur.
6. Kendisine kararı mahsusla salahiyet verilmemiş hiçbir aza veya idare heyeti azası hariçte ve dâhilde Cemiyet veya idare heyeti namına hiçbir taahhüde girişemez, ilmi ve yevmi gazetelere beyanatta bulunamaz.
7. İdare heyeti içtimaları ekseriyetle teşekkül eder reislerden biri ve umumi kâtibin bulunması da meşruttur. Kararlar ekseriyetle ittihaz olunur. Tesavii ara halinde reisin rey-i ihtilafı halleder.
8. İdare heyeti azası, içtima esnasında tekliflerini şifahen bildirirler ve teklifler derhal müzakere edilir.

9. İdare heyeti içtimanda mevzuu müzakere olup karara raptedilen bilumum mesailin idare heyeti zabıt defterine kaydedilmesi zaruridir, altında içtimaa iştirak eden aza imzalarını vaz ederler.
10. İdare heyeti tarafından ekseriyetle verilen bir karara her hangi bir azanın muhalefeti halinde zabıt hülasasının altına muteriz veya müstenkif olduğunu işaret etmeğe hakkı olmakla beraber mezkûr kararın tatbikine çalışır.
11. İdare heyetinde her hangi bir şekilde inhilal vukuunda ihtiyat azadan en fazla rey sahibi olan (müsavi rey almış olanlar arasında kura keşide olunur) İdare heyetine alınır. İlk umumi içtimaa arz olunur.
12. Bilumum muhaberat numara tahtında yapılır ve bir sureti dosyada hıfz olunur.
13. Cemiyete ait tahrirat Cemiyetin resmi mühürü ile mühürlenir, reis ve umumi kâtip tarafından imzalanır.
14. Cemiyetin bir aza kayıt defteri, idare heyeti ile heyeti umumiye içtima kararlarını yazmağa mahsus birer karar defteri, kasa ve masraf defteri ve senedat dosyası, demir baş eşya defteri; idari ilmi hususat için lüzumu kadar varide, sadire, tebligat ve neşriyat dosyaları bulunur ve muhasip ile umumi katip nezdinde hıfz olunur.
15. Umum idare heyeti azaları müştereken istifa ettikleri takdirde istifa rapor halinde fevkalade olarak toplanan heyeti umumiye içtimaina arz olunur. Kabulü halinde yeniden reyi hafi ile intihabat icra olunur.

Azalık

16. Cemiyete aza olmak isteyenleri, Cemiyetin bir asli azası, namzedin esas nizamnamenin (3) üncü maddesinde yazılı evsafı haiz olduğuna dair ve resmi ve hususi ilmi meşgalesi ve adresi ile birlikte tahriren idare heyetine müracaat eder. Bu müracaatı idare heyeti tetkik ve kabul ettikten sonra ilk içtimada heyeti umumiyeye arz edilir.

17. Yeni aza senenin her hangi ayında Cemiyete dahil olursa olsun bütün senenin aidatını verir. Senelik aidat üç taksitte tediye olunur.
18. Her aza adresi tebdilinde katibi umumiliği tahriren haberdar eder.
19. Azalıktan çekilmek isteyenler tahriren idare heyetine esbabı mucibesi ile birlikte müracaat ederler. Ancak bu müracaatların heyeti umumiye içtimasında kabulü taktirinde o aza müstafi addolunur. Çekilen aza senenin aidatını tamamen vermekle mükelleftir.

Divan heyeti ve hami ve fahri reisler

20. Divan heyeti lüzumunda içtima eder, aralarında bir celse reisi intihap eder. Divan içtimalarına umumi katipde iştirak eder.
21. Divan, idare heyeti vasıtası ile muhabere eder.
22. Her sene bir divan azası çekilir (bidayette kur'aya müracaat olunur) ve yerine divanın ve heyeti umumiyenin göstereceği namzetlerden birisi kongrede heyeti umumiye tarafından intihap olunur. Çekilen aza tekrar intihap olunabilir.
23. Hami ve fahri reisler ve fahri azalar reyi istişariye malik olmak üzere Cemiyetin bilumum içtimalarına iştirak edebilirler. İçtima ve kongre riyasetlerine intihap olunabilirler.
24. Fahir reis ve azalar ya idare heyetinin veya azadan biri tarafından vukubulan teklifi üzerine heyeti umumiye tarafından ekseriyetle intihap olunurlar. Fahri riyaset müddeti beş senedir. Yeniden intihap caizdir.

Adi ve fevkalade içtima ve kongre

25. Adi içtima, talimatname mevadına muvafık orijinal mesai, konferans, demonstrasyon ihbarına vabestedir. Alelade her ayda bir defa ve her ayın son pazartesi günü saat 18.30'da akt olunur. Fevkalade içtima ve kongre, cemiyetin nizamnamesine tevfikan icra ve aza umum içtimalara talimatnamenin 26. maddesinin gösterdiği şekilde davet olunur.

26. İçtimalar, azaya zaman ve mahal ve maksadı içtima (mevzuların vazıh ser levhası ve sahibi ruznamede zikredilir) tasrih edilerek bir hafta evvel tahriren ihbar olunur.
27. İlmi içtimalara Cemiyete mensup olmayan fakat azanın misafiri bulunan meslektaş zevat samiin sıfatı ile iştirak edebilirler.
28. Matbuattan birisini davet, içtima hakkında matbuata tebligat yalnız idare heyeti tarafından vaki olur.
29. Adi, fevkalade ve kongre içtimalarında:
 - a) İki zabıt katibi (iyi not tutanlardan) intihap olunur.
 - b) Zaptı sabık hulasası okunur.
 - c) Umumi katip tarafından Cemiyete ait muhaberattan lüzum görülenler hakkında azaya malumat verilir.
 - d) Tebligat ve demonstrasyonlara sırası ile devam olunur.
30. Nizamname tadili ancak büyük kongrede müzakere olunur. Keyfiyet sülûsan aza tarafından idare heyetine kongreden bir buçuk ay evvel tahriren bildirilmelidir.
31. Heyeti umumiye ve kongre içtimaları İstanbul Türk Tıp Cemiyeti salonunda akt olunur.

Tebliğat

32. Tebligatta bulunmak isteyen aza, mesaisinin mevzun vazıhan ifade eden bir serlevha ile katibi umumiye müracaat eder. Cemiyetin azası olmayanlar Cemiyette söylenilmek ve gösterilmek üzere konferans, mesai ve demonstrasyonları aslı azanın tabi oldukları şeriat dahilinde kabul olunur. Müracaatlar idare heyetinde tetkik olunur (33) numaralı maddeye tevafuk etmediği taktirde divan heyetinin fikri sorulur. Kabul veya iade kararı verilir.

33. Tebliğ edilecek mesai (konferanslar müstesna) atideki şeraiti ihtiva etmelidir:
- a) Mesainin münderecatını vazıhan ifade eden serlevhası
 - b) Mesainin yapıldığı müessese amiri fennisinin ismi
 - c) Mesaiyi yapanın ismi
 - d) Mesaiye ait methal (zaman müsait olmadığı vakit söylenmez yalnız neşr olunur)
 - e) Mesaiye ait şahsi tecrübeler ve tetkikat
 - f) Mesaiye ait hulasa
 - g) Mesaiye ait (mevcutsa) literatürler
34. Mesai evvelce başka bir yerde neşr ve tebliğ edilmiş olmamalı ve mevzu bahis edilen tecrübeler ve usuller başkası tarafından tekrar edilebilecek surette vazih olmalıdır.
35. Tebligat umumi katipliğe verilme sırası ile ruznameye konur bu sıra lüzum üzerine ve idare heyeti kararı ile tepdil olunabilir. Bir içtimada okunamayan mesai ertesi içtima bidayetine nakil olunur.
36. Her tebliğ yapıldıktan sonra makine yazısı ile bir nüshası derakap umumi katibe tevdi olunur ve altına neşrine müsaade edilip edilmediği yazılarak imzalanır.
37. Metni verilmeyecek olan tebligat bidayette haber verilmelidir. Bunun için ancak hulasaları zapta geçer ve bu hulasa neşr olunur.
38. İstanbul haricinde bulunan azanın gönderdiği tebligat sıraya riayet olunarak, umumi katip veya mesai sahibinin vekili tarafından okunur.

39. Bir tebliğ için söz müddeti azami 30 dakikadır. Lüzumunda bu müddet kısaltılır. Mesai uzun tarihi malumatı ihtiva ediyorsa veya müteaddit tebligat mevcut ise yalnız zati tecrübeler ve hulasalar okunur fakat tamamı neşr olunur. Bir tebliğden sonra her aza ancak beş dakika söz söyleyebilir. Tebliğ ve disküsyon için tespit edilen bu müddetlerin temdidini hakkında reis heyeti umumiyetin müsaadesini talep edebilir. Son söz tebliğ sahibinindir. Bunun için azami on dakika verilir aynı mevzu üzerinde iki tebligatın disküsyonu reisin teklifi ve heyeti umumiyetin kabulü ile tevhit olunabilir. Disküsyon ve cevap için iki defadan fazla söz verilmez.
40. Tebliğ ve disküsyon sahipleri sual ve cevaplarının hulasalarını içtimada veya asgari bir hafta zarfında umumi katibe verirler.
41. Cemiyet bir mecmua neşredinceye kadar müzakereleri ya aynen veya hulasalarını idare heyetinin tensip edeceği bir mecmuada neşrolunur. Ve neşriyatın masrafı tebliğ sahibi tarafından verilmek üzere nüshai mahsusa tab'ı kabildir.
42. Tebligat hakkında yevmi gazetelere ihbarat tebliğ sahiplerinin muvafakatı ile ancak idare heyeti tarafından yapılır.
43. İctimalarda ilmi münakaşaları şahsi tenkidata kalbetmek ve bu münakaşaları matbuata aksettirmek memnudur.

Türk Mikrobiyoloji Cermiyeti'nin güncel tüzüğüne <http://www.tmc-online.org/> adresinden ulaşabilirsiniz.

TÜRK MİKROBİYOLOJİ CEMİYETİNİN İLK 50 ÜYESİ

ÜYE NO	ADI	SOYADI	ÜYE NO	ADI	SOYADI
1	NURETTİN	ONUR	26	SADIK	AYDENİZ
2	ZEKAİ MUAMMER	TUNÇMAN	27	İSMET	ÖNCEL
3	HAMİ	GÜVEN	28	NECMETTİN	KELEŞOĞLU
4	İHSAN ŞÜKRÜ	AKSEL	29	S.	TUNÇMAN
5	ÜVEİS	MASKAR	30	CELALETTİN	KARACABEYLİ
6	İSMAİL	GÖKÇE	31	BEDRETTİN	TÜMAY
7	RAZİ	MANER	32	EMİNE İSMET	PAR
8	ÖMER	ÖZEK	33	FERHAN	KUT
9	SUAT	DİKMEN	34	ORGİYA	KALADI
10	MUZAFFER	ÖZDEN	35	BERAN	PAKTER
11	EKREM	VARDAR	36	GÜLEN	KIRAY
12	EKREM KADRI	UNAT	37	SELMA	VOLKAN
13	SARA	AKDİK	38	REŞİT	URALLI
14	MUZAFFER	BEKMAN	39	EMEL	HARMANKAYA
15	LEON	MERGERYAN	40	ENVER TALİ	ÇETİN
16	NECMETTİN	ÜLKER	41	RAŞİT	DALMAK
17	ENVER	KARADENİZ	42	BAHATTİN	CORAL
18	EDİP	BEKER	43	VEDAT	ONAN
19	CAHİT	AKÜN	44	HAKKI	MASLAK
20	ŞEKİP	ALAGÜN	45	SUAT	VURAL
21	FATİH ALİ	YÜCEL	46	NECİBE	KARPAT KÜLEN
22	CEMAL	KÖNİ	47	AHMET	MERDİVENCİ
23	VARUJAN	SAHİNER	48	ŞAKİR	COŞKUNER
24	FUAT	YANÇ	49	ZEKİ	BİRSEN
25	KAZIM	ARAMAN	50	NURETTİN	GÜRSOY

Yıllar sonra, Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti İç İşleri Bakanlığı ve Danıştay Genel Kurulu'nun kararının Resmi Gazetenin 5 Haziran 1967 tarihli sayısında yayınlanması ile kamu yararına faaliyet gösteren bir dernek statüsü kazanmıştır.

T.C. Resmî Gazete

Kuruluş tarihi : 7 Ekim 1836-1920

Yönetim ve yazı işleri için
Başbakanlık Neşriyat ve Matbaası
Genel Müdürlüğüne
Bapçurular

5 HAZİRAN 1967
PAZARTESİ

Sayı : 12613

KARARNAMELER

Karar Sayısı : 6/8115

Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti'nin kamu yararına çalışan derneklerden sayılması; İçişleri Bakanlığının 9/2/1967 tarihli ve 81-103/76 sayılı yazısı ve Danıştay Genel Kurulunun 3/4/1967 tarihli ve 1967/125, 131 sayılı Kanun'un 3512 sayılı Kanunun 37 nci maddesine göre, Bakanlar Kurulunca 28/4/1967 tarihinde kararlaştırılmıştır.

CUMHURBAŞKANI
C. SUNAY

Devlet Bakanı H. DİNÇER	Devlet Bakanı S. ÖZTÜRK	Devlet Bakanı H. ATABEYLİ	Devlet Bakanı K. OCAK
Devlet Bakanı T. MÜFTÜOĞLU	Adalet Bakanı H. DİNÇER	Millî Eğitim Bakanı A. TOPALOĞLU	İçişleri Bakanı F. SÜKAN
Devlet Bakanı F. SÜKAN	Malîye Bakanı V. A. TOPALOĞLU	Millî Eğitim Bakanı İ. ERTEM	Bayındırlık Bakanı O. ALP
Ticaret Bakanı A. TÜRKEL	Sağ. ve Sos. Y. Bakanı V. A. ÖZKAN	Güm. ve Tek. Bakanı İ. TEKİN	Tarım Bakanı B. DAĞDAŞ
Ulaştırma Bakanı S. BILGİÇ	Çalışma Bakanı A. N. ERDEM	Sanayi Bakanı M. TURGUT	En. ve Ta. Kay. Bakan R. SEZGİN

CUMHURBAŞKANI
C. SUNAY

Karar Sayısı : 6/8153

İlgili listede kimlikleri yazılı 40 (dört) kişinin Türk vatandaşlığı kaybettikleri; İçişleri Bakanlığının 31/3/1967 tarihli ve 3.7311/00-3/149 sayılı yazısı üzerine, (32) kişinin 11/2/1964 tarihli ve 403 sayılı Kanunun 25 inci maddesinin (a), (6) kişinin (Ç) ve diğer (2) kişinin de (d) fıkralarına göre, Bakanlar Kurulunca 26/4/1967 tarihinde kararlaştırılmıştır.

CUMHURBAŞKANI
C. SUNAY

Devlet Bakanı S. DEMİREL	Devlet Bakanı S. ÖZTÜRK	Devlet Bakanı H. ATABEYLİ	Devlet Bakanı K. OCAK
Devlet Bakanı S. T. MÜFTÜOĞLU	Adalet Bakanı H. DİNÇER	Millî Eğitim Bakanı A. TOPALOĞLU	İçişleri Bakanı S. ÖZTÜRK
Devlet Bakanı İ. S. ÇAGLAYANCI	Malîye Bakanı V. A. TOPALOĞLU	Millî Eğitim Bakanı İ. ERTEM	Bayındırlık Bakanı O. ALP
Ticaret Bakanı A. TÜRKEL	Sağ. ve Sos. Y. Bakanı V. A. ÖZKAN	Güm. ve Tek. Bakanı İ. TEKİN	Tarım Bakanı B. DAĞDAŞ
Ulaştırma Bakanı S. BILGİÇ	Çalışma Bakanı A. N. ERDEM	Sanayi Bakanı M. TURGUT	En. ve Ta. Kay. Bakan R. SEZGİN

CUMHURBAŞKANI
C. SUNAY

Karar Sayısı : 6/8174

Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti'nin kamu yararına çalışan derneklerden sayılması; İçişleri Bakanlığının 9/2/1967 tarihli ve 81-103/77 sayılı yazısı ve Danıştay Genel Kurulunun 3/4/1967 tarihli ve 1967/125, 131 sayılı Kanun'un 3512 sayılı Kanunun 37 nci maddesine göre, Bakanlar Kurulunca 28/4/1967 tarihinde kararlaştırılmıştır.

CUMHURBAŞKANI
C. SUNAY

Devlet Bakanı H. DİNÇER	Devlet Bakanı S. ÖZTÜRK	Devlet Bakanı H. ATABEYLİ	Devlet Bakanı K. OCAK
Devlet Bakanı T. MÜFTÜOĞLU	Adalet Bakanı H. DİNÇER	Millî Eğitim Bakanı A. TOPALOĞLU	İçişleri Bakanı F. SÜKAN

403 sayılı Kanunun 25 inci maddesinin (a) bendine göre vatandaşlığı kaybetme listesi

Sıra No.	Adı ve soyadı	Babasının adı	Doğum yeri	Doğum tarihi
1	İzzet Toğöz (Tonguz)	Abdu	Antep	1331
2	Behiye İmir	Harun	Antakya	1944
3	Vicrin Hozik	Kirikor	Malatya	1941
4	Şakire Özhalepli	Abdurrahman	Gaziantep	1933-12

TÜRK MİKROBİYOLOJİ CEMİYETİ BAŞKANLARI ve YÖNETİM KURULLARI

Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti tarihine baktığımızda kuruluşundan günümüze kadar altı hocamız Dernek Başkanlığı hizmetinde bulunmuşlardır. Bu dernek başkanlarımız ve onlarla birlikte görev alan yönetim kurullarımız aşağıda belirtilmiştir. Ancak 1971 öncesi yönetim kurulları üyeleri hakkında detaylı bilgi elde etme olanağımız olmadığından 1934 ile 1971 yılları arasında eldeki verilerde bir boşluk söz konusudur. Bu döneme ait karar defterleri ne yazık ki mevcut değildir.

1931-1934 Başkan, Dr. Server Kamil Tokgöz

(Bu dönemde görev alanlar yukarıda belirtilmiştir)

1938-1971 Başkan, Zekai Muammer Tunçman

(Bu döneme ait Karar Defterleri kayıp olduğu için yönetim kurulları hakkında bilgimiz yoktur)

1971-1977 Başkan, Dr. Kazım Araman

Genel Sekreter, Dr. Özdem Anğ

Dr. Sadık Aydeniz

Doç. Dr. Suat Vural

Vet. Hek. Ahmet Vural

1977- 1979 Başkan, Dr. Kazım Araman

Genel Sekreter, Dr. Özdem Anğ

Muhasip, Mikrobiyolog Dr. Önder Ulucaklı

Doç. Dr. Suat Vural

Vet. Hek. Ahmet Vural

- 1979-1981** **Başkan,** Prof. Dr. Sadeddin Yazar
Genel Sekreter, Prof. Dr. Özdem Anğ
Muhasip, Dr. Önder Ulucaklı
Prof. Dr. Suat Vural
Vet. Hek. Ahmet Vural, Ahmet Alev Takman
- 1981-1984** **Başkan,** Prof. Dr. Sadeddin Yazar
Genel Sekreter, Prof. Dr. Özdem Anğ
Muhasip, Dr. Önder Ulucaklı
Prof. Dr. Suat Vural
Vet. Hek. Sedat Güven
- 1984-1986** **Başkan,** Prof. Dr. Sadeddin Yazar
Genel Sekreter, Prof. Dr. Özdem Anğ
Muhasip, Dr. Önder Ulucaklı
Prof. Dr. Suat Vural
Doç. Dr. Candan Bozok Johansson
- 1986-1988** **Başkan,** Prof. Dr. Özdem Anğ
Genel Sekreter, Doç. Dr. Candan Bozok Johansson
Muhasip, Yrd. Doç. Dr. Zehra Güvener
Prof. Dr. Sadeddin Yazar
Doç. Dr. Ergene Büget
- 1988-1990** **Başkan,** Prof. Dr. Özdem Anğ
Genel Sekreter, Doç. Dr. Candan Bozok Johansson
Muhasip, Yrd. Doç. Dr. Zehra Güvener
Prof. Dr. Sedat Arıtürk
Doç. Dr. Ergene Büget
- 1990-1992** **Başkan,** Prof. Dr. Özdem Anğ
Genel Sekreter, Prof. Dr. Candan Bozok Johansson
Muhasip, Yrd. Doç. Dr. Zehra Güvener
Prof. Dr. Ergene Büget
Doç. Dr. Haluk Eraksoy

- 1992-1994** **Başkan,** Prof. Dr. Özdem Anđ
Genel Sekreter, Prof. Dr. Candan Bozok Johansson
Muhasip, Yrd. Doç. Dr. Zehra Güvener
Prof. Dr. Ergene Büget
Doç. Dr. Haluk Eraksoy
- 1994-1996** **Başkan,** Prof. Dr. Özdem Anđ
Genel Sekreter, Prof. Dr. Candan Bozok Johansson
Muhasip, Doç. Dr. Dilek Yaylalı
Prof. Dr. Kemal Altaş
Yrd. Doç. Dr. Zehra Güvener
- 1996-1998** **Başkan,** Prof. Dr. Özdem Anđ
Genel Sekreter, Prof. Dr. Candan Bozok Johansson
Muhasip, Doç. Dr. Dilek İnanc Yaylalı
Yrd. Doç. Dr. Zehra Güvener
Dr. Oya Balkanlı
- 1998-2000** **Başkan,** Prof. Dr. Özdem Anđ
Genel Sekreter, Prof. Dr. Candan Bozok Johansson
Muhasip, Prof. Dr. Dilek İnanc Yaylalı
Yrd. Doç. Dr. Zehra Güvener, Prof. Dr. Gülden Yılmaz
Dr. Oya Balkanlı
- 2000-2002** **Başkan,** Prof. Dr. Özdem Anđ
Genel Sekreter, Prof. Dr. Candan Bozok Johansson
Muhasip, Prof. Dr. Dilek İnanc Yaylalı
Prof. Dr. Gülden Yılmaz
Dr. Oya Balkanlı
- 2002-2004** **Başkan,** Prof. Dr. Özdem Anđ
Genel Sekreter, Prof. Dr. Candan Bozok Johansson
Muhasip, Prof. Dr. Dilek İnanc Yaylalı
Prof. Dr. Ali Ağaçfıdan
Dr. Oya Balkanlı

- 2004-2006** **Başkan,** Prof. Dr. Özdem Anğ
Genel Sekreter, Prof. Dr. Ali Ağaçfıdan
Muhasip, Prof. Dr. Dilek İnanc Yaylalı
Prof. Dr. Çığdem Bal
Prof. Dr. Ramazan İnci
- 2006-2008** **Başkan,** Prof. Dr. Özdem Anğ
Genel Sekreter, Prof. Dr. Ali Ağaçfıdan
Muhasip, Prof. Dr. Dilek İnanc Yaylalı
Prof. Dr. Çığdem Bal
Prof. Dr. Ramazan İnci
- 2008-2010** **Başkan,** Prof.Dr. Özdem Anğ
Genel Sekreter, Prof. Dr. Ali Ağaçfıdan
Muhasip, Prof. Dr. Dilek İnanc Yaylalı
Prof. Dr. Ramazan İnci
Prof. Dr. Emel Bozkaya
Prof. Dr. Meltem Uzun
Doç. Dr. Nevriye Gönüllü
- 2010-2012** **Başkan,** Prof. Dr. Nezahat Gürler
Genel Sekreter, Doç. Dr. Orhan Cem Aktepe
Muhasip, Prof. Dr. Ufuk Hasdemir
Prof. Dr. Deniz Gür
Prof. Dr. Zeynep Gülay
Prof. Dr. Bülent Sümerkan
Doç. Dr. Nilay Çöplü

TÜRK MİKROBİYOLOJİ CEMİYETİ BAŞKANLARININ ÖZGEÇMİŞLERİ

Ord. Prof. Dr. SERVER KAMİL TOKGÖZ
1881 - 1943

Dr. Server Kamil Bey 1881 Ağustos'unda İstanbul'da doğmuştur. Babası Muhtaroglu Ahmet Kâmil Bey'dir. Çengelköy İlkokulunu, Fatih Rüştiyesini ve Askeri Tıbbiye-i İdadi'yi bitirerek Askeri Tıbbiye-i Şahane'ye girmiş ve Eylül 1902 tarihinde sınıfında ikinci olarak Yüzbaşı rütbesiyle diploma almıştır. 1902 yılı sonunda Askeri Tıbbiye'de açılan Bakteriyoloji Muallim Muavinliği imtihanını kazanmış ve aynı zamanda 8 ay Gülhane Tıbbiye Mektebi'ne devam etmiştir. İki sene muavinlikten sonra İzmir Rusumat Bakteriyoloji Mühassıslığına geçici olarak verilmiştir. 1905'de Serez Hastanesi, 1907'de Selanik Hastanesi bakteriyologluğuna, 1908'de Meşrutiyet'ten sonra İstanbul Kumbarahane Hastanesi tabibliğine tayin edilmiştir. Paris'e gönderilmiş, Pasteur Enstitüsü'nde iki sene çalıştıktan sonra sertifika alarak 1910'da İstanbul'a dönmüştür. Haydarpaşa Hastanesi bakteriyologluğunda 3 ay kadar çalıştıktan sonra Hudut ve Sahiller Sıhhiye Müdüriyeti Sürmene Tahaffuzhanesi'ne memur edilmiştir. Kasım ayında açılan bakteriyoloji Şeflik imtihanını kazanmış ve askerlikten izinli sayılarak Eczacı mektebinde yeni görevine başlamıştır. Dr. Server Kâmil Bey Balkan Harbi'nde orduda sıhhiye müşaviri olarak çalışmıştır. Dr. Kadri Raşit Paşa ve Dr. Rifat, Dr. Süleyman, Dr. Asaf Derviş, Dr. Orhan Abdi, Dr. Bahattin Şakir, Dr. Akil Muhtar, Dr. Reşat Rıza, Dr. Tevfik Rüşti ve Dr. Tevfik Salim Bey'lerle birlikte Türk Bilgi Derneği Hayatiyat Şubesi'nde çalışmıştır.

Dr. Refik Bey 21 Temmuz 1914 tarihinde, bakteriyoloji muallimliğine tayin edilince, Dr. Server Kâmil Bey 14 Eylül 1914'de Eczacı ve Dişçi Mektebi Âlileri Hıfzıssıhha ve Bakteriyoloji Muallimliğine seçilmiştir. 1. Dünya Savaşı'nda Kafkas Cephesi (III. Ordu) Sivas Kızılay Hastanesi Başhekimliğinde bulunmuş, 3'üncü Ordu'da bakteriyolog yetiştirilmesi için açılan kurslarda bakteriyoloji dersi vermiş ve Ordu'nun ihtiyacı olan çiçek, tifo, kolera gibi aşların burada üretimini sağlamıştır. Dr. Server Kâmil Bey, mütarekede Tıp Fakültesi Hıfzıssıhha muallimliğine, aynı sene Haydarpaşa İntani Hastalıkları Hastanesi ve 1924'de ek görevle Heybeliada Sanatoryumunu teşkil etmek üzere başhekim tayin edilmiş ve 1924 yılında Sanatoryumu açtıktan sonra başhekimlikten istifa etmiştir. Yine aynı yıl Tıp Fakültesi Hıfzıssıhha dersi müderrisliğine seçilmiştir. Tıp Fakültesi Kâtib-i Umumisi olan Dr. Server Kâmil Bey, 1933 ilkbaharında müessesede yapılması düşünülen ıslahat dolayısıyla hocalarla çıkan ihtilâf neticesi: Dr. Adnan (Adıvar), Dr. Talha, Dr. Neşet Ömer (İrdelp), Dr. Süha (Kayacan) , Dr. Tevfik Salim (Sağlam), Dr. Vasfi, Dr. Mahir (Tokay), Dr. İsmail, Dr. İbrahim, Dr. Haydar İbrahim, Dr. Hikmet ve Dr. Mahmut Beylerle birlikte istifa etmişlerdir. Server Kamil Bey'e 1933 yılında üniversite kurulurken vazife verilmemişse de Ankara'da açılan bugünkü Refik Saydam Merkez Hıfzıssahha Müessesesi ikinci direktörlüğüne getirilmiş ve 1941'de Almanya'ya giden Prof. Emil Gostchlich'in yerine buranın direktörü olmuştur. Dr. Server Kâmil 1943 yılında, Denizli'den milletvekilliğine seçilince, Refik Saydam Hıfzıssıhha Enstitüsü Müdürlüğü'nden ayrılmış, 20.11.1943 Cuma günü Hodgkin hastalığından vefat etmiştir. (Refik Saydam Hıfzıssıhha Merkezi Başkanlığı web sitesinden alınmıştır)

Dr. ZEKAİ MUAMMER TUNÇMAN

1895 - 1980

Muammer Tunçman 16 Ekim 1895 yılında İstanbul'da doğmuştur. Babası Deniz subayı Muammer Kaptan, annesi Aliye Hanımdır. İlk ve orta eğitimini Fatih Merkez Rüştîye' sinde lise eğitimini Vefa İdadisinde yapmıştır. 1913 yılında Haydarpaşa Tıp Fakültesine girmiş ve 14 Mayıs 1918 tarihinde mezun olmuştur. Birinci Dünya savaşında Yedek Tatbik Mülazım Sanilîği (Teğmen) rütbesi ile askere alınmış ve 5. Ordu emrine verilmiştir.

Daha sonra Çanakkale Grup Komutanlığı emrinde Yalova hastanelerinde çalışmış ve mütareke olunca terhis edilmiştir.

Bir müddet serbest hekimlik yaptıktan sonra İstanbul Bakteriyolojihanesinde asistan olmuş ve burada Bakteriyoloji ihtisası yapmıştır. Uzman olduktan sonra İstiklal Savaşı nedeniyle Anadolu'ya geçerek Kastamonu Vilayeti Bakteriyoloji Laboratuvarı Şefliğinde dört sene çalışmıştır.

İstiklal Savaşı süresince bir yandan sevkiyat muayenelerinde çalışarak cepheye asker sevkiyatına yardım etmiş bir yandan da Kızılay Merkez İdari heyetinde veznedar olarak çalışarak yüzbinlerce lira toplayarak orduya destek olmuştur. Bu sırada bir yandan sıhhi hizmetler yaparken diğer taraftan Açıksoz Gazetesi'nde tıbbi makaleler yazarak halkın aydınlanmasına çalışmıştır.

Savaş bittikten sonra Bursa Ahmet Vefik Paşa Hastanesine Bakteriyoloji Laboratuvarı Şefi olarak atanmıştır. 1925 yılında Sağlık Bakanlığının sınavını kazanarak Paris Pasteur Enstitüsüne gönderilmiştir. 1927 senesinde Paris'ten dönmüş ve İstanbul Bakteriyolojihanesinde Aşı Şubesinde çalışmıştır. Buradan Diyarbakır Kuduz Müessesesi Müdürlüğüne tayin olmuştur. Diyarbakır'da ayrıca Sağlık Müdür vekilliği ve iki yıl Numune Hastanesi Bakteriyoloji Şefi

olarak görev yapmıştır. Kastamonu ve Bursa'da olduğu gibi burada da şehir içme sularının analizlerini yapmış ve Diyarbakır'ın demir borularla nakledilen içme suyu şebekesine kavuşmasını sağlamıştır. 1932 senesinde İstanbul Kuduz Müessesesi Müdürlüğüne tayin edilmiştir. Burada çalışmaları sırasında üretilen kuduz aşlarının geliştirilmesi ve üretimin daha uygun koşullarda yapılmasını sağlamıştır. Ayrıca tedavi konusunda da birçok çalışmalar yapmış ve bunları uluslararası konferanslarda sunmuştur. Yaklaşık 32 yıl bu görevini sürdürmüştür.

Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti İdari heyetine 1937 yılında girmiştir. 1938-1971 yılları arasında Cemiyetin Başkanlığını yapmıştır. Ayrıca sahibi ve başyazarı olarak Mikrobiyoloji Dergisi'ni (1972 yılına kadar) ve Rabies isimli dergiyi çıkarmıştır. Türkiye Tıp Akademisi, Türk Tıp Cemiyeti, Hastane Mütahassısları Cemiyeti üyeliklerinde bulunmuş ve Uluslararası Mikrobiyoloji Cemiyetleri Birliği'nin Avrupa Seksiyonu Başkanlığını yapmıştır. Meslek hayatı boyunca 65'den fazla yayını olmuş, 13 uluslar arası kongreye katılmıştır. Fransız Hükümeti tarafından "*Legion d'Honneur*" nişanı ile ödüllendirilen nadir bilim adamlarındandır. 12 Ocak 1980 tarihinde vefat etmiştir.

DR. KAZIM ARAMAN

1918 - 1990

31 Aralık 1918 Adapazarı doğumlu olan Dr. Kazım Araman İstanbul Tıp Fakültesinden 1944 yılında mezun olmuştur. Askeri hekim olarak Trakya'da daha sonra da Tokat ve Adapazarı'nda Belediye ve hükümet tabipliği yapmıştır. 1950'de Fransa'ya gitmiş ve Paris Pasteur Enstitüsü ile Claude-Bernard Enfeksiyon Hastalıkları Hastanesinde çalışmıştır. Pasteur Enstitüsünden "*Certificat de Bacteriologie*" ve "*Certifiant d'immunologie et de serologie*" diplomalarını almıştır. Yurda döndükten sonra İstanbul Şehir Hıfzıssıhha Enstitüsünde Bakteriyoloji Şube Şefliği ve Enstitü Müdürlüğü görevlerinde bulunmuştur. 1969-1974 yılları arasında İstanbul Zeynep Kamil Hastanesi 1974-1979 yılları arasında da İstanbul Belediyesi Beyoğlu Hastanesi Bakteriyoloji uzmanı olarak görev yapmıştır. Haziran 1979'da İstanbul Şehir Hıfzıssıhha Enstitüsü Müdürlüğünden kendi isteği üzerine emekli olmuştur.

Ocak 1971'den Ocak 1979'a kadar Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti Başkanlığı yapan Dr. Araman'ın mikrobiyoloji alanında birçok yayını bulunmaktadır. Kendisi evlidir, bir oğlu vardır. 13 Temmuz 1990 tarihinde vefat etmiştir.

Prof. Vet. Hek. SADETTİN YARAR

Prof. Dr. Sadettin Yazar 1907 yılında İstanbul'da doğmuştur. Babası Sadullah Bey, annesi Hatice Saniye Hanım'dır. 1929'da Askeri Baytar Mekteb-i Alisi'ni bitirdi. Bir yıl Askeri Baytar Tatbikat Mektebi ve Hastanesinde staj yaptı. 1932 yılında Mikrobiyoloji uzmanı olunca Milli Savunma Bakanlığınca Paris Pasteur Enstitüsüne gönderilmiş ve 1936'da yurda dönmüştür. Daha sonra Askeri Baytar Tatbikat Mektebi ve Hastanesine Salgın Hastalıklar ve Bakteriyoloji bölümüne atandı ve kısa bir süre sonra buraya muallim oldu. 1946 yılında Profesör olan Yazar, bu görevde 1960 yılına kadar kalmıştır. 1957 yılında General olan Prof. Dr. Yazar 1960-1970 yılları arasında Tarım Bakanlığında uzman müşavirlik yapmıştır. Yaş haddinden 1972'de emekliye ayrıldı. 1979-1986 yılları arasında Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti'nin Başkanlığını yapmıştır. Prof.Yazar'ın Mikrobiyoloji alanında yayımlanmış kitap, broşür ve makaleleri vardır.

(Vefat tarihi bilinmemektedir.)

Prof. Dr. ÖZDEM ANĐ

Prof. Dr. Özdem Anđ, 13 Aralık 1933 günü İzmir'de doğmuş, lise öğrenimini Eskişehir'de tamamlayarak 1950 yılında mezun olmuştur. Aynı yıl İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne girmiş ve 30 Nisan 1956'da fakülteyi bitirmiştir. Haziran 1956-Kasım 1957 arasında yedeksubay olarak askerlik görevini tamamlamıştır. 30 Kasım 1957 günü İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Mikrobiyoloji ve Salgınlar Bilgisi Enstitüsü'ne asistan olarak atanmıştır. 2 Aralık 1959'da "*Akut Konjunktivit Amilleri ve Antibiyotikleri Mukavemetleri*" konusunda hazırladığı tez ile girdiği sınav sonucunda Bakteriyoloji Mütchassısı (uzmanı) ünvanını almıştır. Ekim 1960-Temmuz 1961'de İngiliz Kültür Heyeti'nin bir bursunu kazanarak Profesörler Kurulu kararı ile 10 ay süreyle Londra'da mesleki çalışmalarda bulunmuştur. Bunun ilk üç ayında "Hammersmith Postgraduate Medical School" Bakteriyoloji Bölümü'nde sonraki yedi ay içinde de "Colindale Public Health Laboratories" Virus Referans Laboratuvarı'nda viroloji ile ilgili konularda çalışmıştır. 1964'te "*İmmun Aderans Reaksiyonu*" isimli tezi ile girdiği doçentlik sınavı kademelerini aynı yıl içinde tamamlayarak 16 Kasım 1964'te doçent ünvanını almış, Haziran 1965'te Mikrobiyoloji ve Salgınlar Bilgisi Kürsüsü eylemli (kadrolu) doçentliğine atanmıştır. Temmuz-Aralık 1967'de altı ay süreyle Berlin Üniversitesi'nden aldığı bursla aynı üniversitenin Hijyen ve Tıbbi Mikrobiyoloji Kürsüsü'nde araştırma yapmış ve bu süre içerisinde Goethe Enstitüsü'nün Almanca kurslarını tamamlamıştır. Şubat 1970'de Üniversite Profesörlüğüne yükseltilerek atanmıştır. Mayıs-Ağustos 1970'de Amerika Birleşik Devletleri ve Batı Almanya'da, Temmuz-Eylül 1980'de Batı Almanya'da bilimsel incelemelerde bulunmuştur. 1970'li yılların ortalarında, önce Fakülte Kurulu'ndaki seçimi

kazanarak Senato üyesi olmuş ve daha sonra İstanbul Tıp Fakültesi'ne bağlanan Florence Nightingale Hemşirelik Yüksekokulu Müdürü olarak 1981 yılına kadar İstanbul Üniversitesi Senatosu'nda üye olarak görev yapmıştır. O yıl çıkarılan yeni üniversite yasası uyarınca "Mikrobiyoloji ve Klinik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı" olarak adlandırılan kuruluştaki öğretim üyesi olarak görevini sürdüren Özdem Anđ, Anabilim Dalı içinde oluşan bilim dallarından Bakteriyoloji Bilim Dalı'nın Başkanı olmuştur. Prof. Dr. Özdem Anđ 1992 yılında Anabilim Dalı Başkanlığına seçilmiş ve bu görevini emekli olduğu güne kadar sürdürmüştür. 1993 yılı sonunda Rektör Prof. Dr. Bülent Berkarda tarafından İstanbul Üniversitesi Rektör Yardımcılığı görevine atanmıştır. Prof. Dr. Özdem Anđ 1966-2000 yılları arasında İstanbul Üniversitesi Deneysel Tıp Araştırma Enstitüsü Müdürlüğünü yapmıştır. Prof. Dr. Anđ İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde Mikrobiyoloji Kürsüsü'nün Kurucu Başkanı olarak görev yapmış ve ülkemizde Ağız Mikrobiyolojisinin kuruluşunda rol oynamıştır. 13 Aralık 2000 günü, İstanbul Tıp Fakültesi Mikrobiyoloji ve Klinik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı'nda 43 yıl hizmet verdikten sonra emekli olmuştur.

Prof. Dr. Özdem Anđ Şubat 1971'de Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti Genel Kurulunca Yönetim Kurulu üyeliğine seçilmiş ve Genel Sekreter olarak görev yapmaya başlamıştır. 1986-2010 Ocak ayları arasında da Derneğin Yönetim Kurulu Başkanı olarak çalışmıştır.

30 Kasım 2007 günü Mikrobiyolojide 50 hizmet yılını tamamlamış olan ve yayımlanmış 331 makalesi, kitaplarda yazdığı bölümler, kitap çevirileri bulunan ve çeviri editörlüğü yapmış olan Prof.Dr. Özdem Anđ'ın başlıca çalışma ve ilgi alanları 1958 yılından başlayarak bakterilerde antibiyotik direnci, hastane infeksiyonları, deneysel infeksiyonlar ve Salmonella epidemiyolojisi'dir. Ülkemizde insandan ilk *Listeria monocytogenes*, *Nocardia asteroides*, *Cryptococcus neoformans*, *Mycobacterium gordonge* suşlarının izolasyonu Prof. Dr. Anđ tarafından gerçekleştirilmiş, ilk kez Anđ ve arkadaşları tarafından izole edilen bir Salmonella serotipi *Salmonella istanbul* olarak adlandırılmıştır.

Prof. Dr. NEZAHAT GÜRLER

4 Ağustos 1951 tarihinde Kayseri'de doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini İstanbul'da bitirdi. 1968-1969 öğretim yılında başladığı İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi Biyoloji Bölümünden 1972 Haziran döneminde mezun olmuştur. Aynı yıl İstanbul Tıp Fakültesi Mikrobiyoloji Tropikal Hastalıklar ve Parazitoloji Kürsüsüne girmiş ve 1974 yılında asistan kadrosuna atanarak uzmanlık eğitimine başlamıştır. "*Non spesifik vaginitis'in anaerob etkenleri*" konulu tezi ile 1977 yılında Mikrobiyoloji Uzmanı ünvanını almıştır.

1980 yılında Alman Hükümetinin vermiş olduğu DAAD (Deutsche Akademische Austauschdienst) bursunu kazanarak Würzburg Hijyen ve Mikrobiyoloji Enstitüsü ile Göttingen-DSM (Deutsche Sammlung von Mikroorganismen) Alman Mikroorganizma Kültür Koleksiyonları Merkezinde 1982 yılına kadar çalışmıştır. Almanya'da bulunduğu süre içinde Heidelberg'de düzenlenen "*Anaerob bakterilerin izolasyonu, tanısı*" ile ilgili kursla, 6-18 Temmuz 1981 tarihlerinde Çekoslovakya'da UNESCO tarafından desteklenen "*çeşitli mikroorganizmaların identifikasyon yöntemleri*", "*kültür koleksiyonu*", "*anaerob bakterilerin izolasyon ve identifikasyonu*" ile ilgili kurslara katılmıştır. "Muayene maddelerinden izole edilen Bacteroides cinsi bakterilerin tiplendirilmesi" konulu tezi ile 7 Ağustos 1986 da Tıp Bilimleri Doktoru ünvanını almıştır. 10-14 Kasım 1987'de Bombay'da düzenlenen Anaerob bakterilerle ilgili Workshop'a katılmıştır. Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti, Antibiyotik ve Kemoterapi Derneği, Klinik Mikrobiyoloji Derneği, Pediatrik Enfeksiyon Derneği, AIDS Derneği ve Klinik Mikrobiyoloji Uzmanlık Derneğinin üyesidir. Aynı zamanda Türk Enfeksiyon Vakfı Kurucu Üyesi ve şu anda Yönetim Kurulu Başkanı olarak görev yapmaktadır.

4 Ekim 1990 tarihinde girdiği Doçentlik sınavında Klinik Mikrobiyoloji Bilim Dalı Doçenti olmuş,16 Eylül 1996'da Profesör kadrosuna atanmıştır. Halen İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, Mikrobiyoloji ve Klinik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Bakteriyoloji Bilim Dalı Başkanı olarak görevini sürdürmektedir. Almanca ve İngilizce bilmektedir. Evli ve bir çocuk annesidir.

TÜRK MİKROBİYOLOJİ CEMİYETİ'NİN İLK ÜYELERİNDEN BAZILARI

Türk Mikrobiyolojisinin temelini atılmasında ve bu günkü düzeye erişmesinde pek çok Türk Mikrobiyoloğunun çok değerli katkıları ve ölçüsüz hizmetleri olmuştur.

Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti bu meslektaşlarımızın onuruna 1977 yılında bir toplantı düzenlemiş ve meslek alanımızda uzmanlığını alan ilk hocalarımız bu toplantıda onurlandırmıştır. Daha sonra ilk uzmanlarımızın yer aldığı "*Mikrobiyolojide 40 yıl ve daha önce uzman olanlar*" adlı kitapçık Sayın hocamız Prof. Dr. Ekrem Kadri Unat tarafından yayınlanmıştır.

Kitabın önsözünde hocamız "*Bu tören dolayısıyla çıkarılan bu yayın yalnız yaşayanların unutulmadığını göstermek ve onlara sevgi ve saygılarımızı sunmak için değil, Türk Mikrobiyolojisinin kurulmasında, ilerlemesinde ve yurdumuzda uygulanmasında emeği geçmiş bütün ölülerimize de rahmet dilemek için yazılmıştır. Bunların eksiksiz bir listesini veremediğimizden ötürü üzgünüz. Bu eserde yaş ve ad sırasına göre yaşam öyküsünü bildirenlerden başka buraya girmesi gereken, fakat kendileri hakkında bilgi ve haber alamadığımız ve bundan dolayı yer ayıramadığımız meslektaşlarımızın bizi bağışlamasını diliyoruz*" demiştir.

Bu bölümde bu kitapçıkta yer verilenlere eklemeler yapılarak ilk uzmanlarımızın ve ülkemizde Mikrobiyoloji alanına büyük hizmetleri olan Prof. Dr. Ahmet Refik Güran ve Prof. Dr. Ekrem Kadri Unat hocamızın kısa hayat hikayeleri yer almaktadır. Bu kitapta yer verilen ancak Dernek Başkanı olarak görev yapmış olan hocalarımızın hayat hikayeleri Dernek Başkanları bölümündedir.

Prof. Dr. Ahmet Refik GÜRAN

1873 - 1963

Profesör Dr. Ahmet Refik Güran, Mehmet Rakım Efendi'nin oğludur. 1873'te Beşiktaş'ta doğdu. Beşiktaş Askeri Rüştiyesinden 1885'te Birincilikle mezun oldu. Mektebi Mülkiye'ye girdi. Bu mektepte dört sene okuduktan sonra beşinci sınıfa gelmiş iken tıbbi ilimlere olan büyük sevgi ve alakası tıp mesleğini tercih etmesine neden oldu. Tasdikname alarak mülkiyeden ayrıldı. Rüştiye ve İdadi mekteplerinin sıra ile ayrı ayrı her sınıfının derslerinden imtihan edilerek Askeri Tıbbiye'ye girdi ve 9 Temmuz 1894 tarihli diploma ile mezun olarak Tabip Yüzbaşı oldu. Stajını yapmak üzere Haydarpaşa Hastanesine devam etti.

Bu sırada Dr. Maurice Nicolle İstanbul'a gelmiş ve 1894 senesinde Askeri Tıbbiye mektebi Bakteriyolojihane-i Osmani adı verilen müessesenin Müdüriyetine tayin olmuştu. Dr. Maurice Nicolle o sene mezun edilen on beş genç tabibe, Pasteur Enstitüsü'ndeki programın aynı olmak üzere ameli ve nazari bakteriyoloji eğitimine başladı. Üç ay devam eden bu derslerden sonra on beş tabip arasından Doktor Refik ve Dr. Nuri ile Dr. Ziya Seyfullah'ı kendine muavin olarak seçti. Bu suretle Dr. Refik 1 Haziran 1895'te Bakteriyolojihane-i Osmani'ye muavin oldu.

Tabip Yüzbaşı Ahmet Refik müessesede çalışırken 1897 Yunan harbinin başlaması üzerine Akşehir Refid Alayı Tabibi olarak savaşa katıldı. Harpten dönünce yine Bakteriyolojihane'ye devam etmekle beraber 30 Ekim 1898'de imtihan ile Tıbbiye-i Mülkiye'nin Bakteriyoloji Muallim Muavinliğine tayin edildi ve bir müddet sonra Muallimi Sani ünvanını aldı. 7 Ocak 1899'da sol kolağalığa ve 20 Eylül 1899'da sağ kolağalığa terfi etti. Dr. Maurice Nicolle ile

yedi sene birlikte çalışmak fırsatını buldu. Dr. Maurice Nicolle'ün Türkiye'den ayrılmasını müteakip Orman ve Maadin ve Ziraat Nezaretince oluşturulan Bakteriyolojihane-i Baytari'nin ilk müdürü olan ve evvelce Bakteriyolojihane-i Osmani'de Müdür olan Muallim Adil Bey'in vefatı ile 5 Mart 1904'de Bakteriyolojihane-i Baytari müdüriyetine atandı. Bu müdüriyette bulunduğu zaman Baytar Mektebinde bakteriyoloji ve bir müddet Halkalı Ziraat Mektebinde hıfzıssıhha tedris ve mektep tabipliklerini ifa etti.

Meşrutiyeti müteakip Tıbbiye-i Mülkiye'nin Fakülte'ye dönüşmesi ve Tıbbiye-i Askeriye'de değişiklikler yapılması üzerine 28 Ekim 1908 ve 7 Nisan 1909 tarihlerinde Bakteriyolojihane-i Baytari Müdürlüğü uhdesinde kalmakla beraber bu iki mektebin bakteriyoloji muallimi evvelliğine seçildi. 29 Eylül 1909'da yeni kurulan Eczacı ve Dişçi Ali Mektepleri Bakteriyoloji ve Hıfzıssıhha muallimliklerini de yürüttü. Balkan harbine de iştirak ederek Karargahı Umumi Sahra Sıhhiye Müfettişliği refakatinde bulundu. Hastane Başhekimliği ve Kolordu bakteriyologu vazifelerinde bulundu.

Dr. Refik Güran 31 Temmuz 1913'de Dr. Simond'un müdürlüğünü yürüttüğü Bakteriyolojihane-i Osmani'ye müdürü yardımcısı olarak tayin edildiğinden Bakteriyolojihane-i Baytari müdüriyetinden istifa etti. Dr. Simond'un ayrılması üzerine 14 Temmuz 1914'te müessese müdürlüğüne atandı. Daha sonra Sıhhiye Vekaletince Bakteriyolojihane, Kimyahane, Da-ul Kelp ve Telkikhane ile Hıfzıssıhha müzesi "Hıfzıssıhha müessesesi " namı altında birleştirilmesi üzerine bunların hepsi Refik Güran'ın idaresi altına verildi. Bu müdüriyet uhdesinde kalmakla beraber 14 Eylül 1914'de Tıp Fakültesi Bakteriyoloji müderrisliğine atandı ve bu iki önemli görevi senelerce büyük bir başarı ile sürdürdü. Dr. Ahmet Refik Güran bu görevde iken 1914'de 1. Dünya Savaşı başladı. Orduya aşı ve serum hazırlamağa devam edilebilmesi için askeri görevini bakteriyolojihane'de sürdürdü. Ordumuza istenildiği kadar binlerce litre aşı ve serum üretilmesini sağladı. Kaymakamlığa terfi etti. Müdüriyete gelmesi ile çok miktarda Dizanteri, Tetanos, Meningokok, Veba ve Gonokok aşısı, Tüberküloz aşısı ve anatoksinler üretildi.

Dr. Ahmet Refik Güran İstiklal savaşında müessesede mesaiye bir kat daha hız vererek hemen hemen bütün aşı ve serumları İstiklal Savaşı Ordularında kullanılmak üzere Anadolu'ya muntazaman gönderdi. İstanbul işgal altındayken dahi bunların sevkine çare buldu.

Dr. Ahmet Refik Güran İstanbul Halk Fırkasının ve Beyoğlu vilayeti ve kazası Halk Fırkası ve Kızılay idare heyetleri azalıklarında bulundu. Tabip Kaymakam (Yarbay) Ahmet Refik Güran kendi isteği ile 24 Mart 1922'de bu rütbeden emekli oldu. 1927'de Bursa'dan Milletvekili seçildiğinde Müdürlük ve Müderrislikten ayrıldı.

Profesör Ahmet Refik Güran'ın tabip, veteriner, eczacı, diş tabibi ve ziraatçı binlerce talebesi olduğu gibi kendisi tabip ve veteriner birçok bakteriyoloji mütehassısları yetiştirdi. Milli, vatani, mesleki görevlerini hakkıyla yaptı. Refik Güran'ın "*Bakteriyoloji Dersleri*" adında bir kitabı 1919'da basılmıştır. Görev yaptığı, bulunduğu muhtelif müesseselerde şu eserleri meydana getirmiştir:

Bakteriyolojihane-i Osmani'de:

Sularda bulunan kolibasillerin tanımlanması,
Veba-i bakari hastalığı ve serumu,
Maurice Nicolle ile birlikte "sari keçi zatürresi hakkında tetkikat"

Bakteriyolojihane-i Baytari'de:

Barbon aşısı,
Tavuk kolerası aşısı,
Şarbon aşısı,
Şarbon serumu,

Kuru serum (Serumların uzun müddet muhafaza edilebilmesi ve nakillerinin kolay olması için büyük bir motor ile havası tahliye edilen desikatörlerde külliyetli miktarda kuru serum yapmıştır),

Kan almaya ve zerk etmeye mahsus cihaz,
Periton kanülü,

İstanbul Bakteriyolojihane'sinde:

Türk Basili (bizim yoğurtlarımızın asıl etkeni ve o zamana kadar hiç bilinmeyip bizde keşfedilen basile "Türk Basili" adını vermiştir),

Türk Peptonu,

Bakteri aşılarının üretimi için madeni cihaz (tifo, kolera ve veba aşıları gibi bakteri aşılarının istihzarında bir takım ameliyat için her yerde olduğu gibi bizde de hariçten getirilen müteaddit balonlar ve diğer cam kaplar kullanılmakta iken Dr. Refik memleketimizde yaptırdığı madeni bir kap içinde topluca ve kolaylıkla bu işlerin görülmesini temin etmiştir)

Telkikhane'de:

Çiçek aşısını tüplere kolaylıkla doldurmak için tasarımı kendisine ait olan bir alet geliştirmiştir. Bunu 1922'de bir makale ile yayınlamıştır.

Dr. Refik Güran, yurdumuzda bakteriyolojinin kurulmasında, gelişmesinde, bakteriyoloji laboratuvar ya da enstitülerinin açılmasında, bakteriyologların yetişmesinde çok büyük katkıları olmuş bir bilim adamımızdır. 1963 yılında vefat etmiştir.

**Tuğgeneral Vet. Ord. Prof. Dr.
Süreyya Tahsin AYGÜN
1895 - 1981**

14 Mart 1895'de İstanbul'da doğdu. Babasının adı Hasan Tahsin, annesinin Hatice'dir. Kuleli Askeri Lisesi, Haydarpaşa İdadisi ve Haydarpaşa Askeri Baytar Mektebi Alisi (1910-1914) mezunudur. Birinci Dünya Savaşı'nda ve İstiklal Savaşı'nda Ordu'da, 1920-1924 yıllarında Ankara'daki Askeri Serum Darülistihzarı ve Bakteriyoloji Müessesesi'nde başarıyla çalıştı. Kurtuluş Savaşında Etlik Serum Darülistihzarı ve Bakteriyolojihanesindeki çalışmaları sonucunda İstiklal Madalyası almıştır. Açılan sınav sonucu 1924'de Almanya'ya gönderildi. 20 Mayıs 1926'da Berlin Yüksek Veteriner Mektebi'nde doktorasını verdi. Paris'te Pasteur Enstitüsü 'nde, Avusturya'da Müdling Serum ve Aşı Enstitüsü'nde çalıştıktan sonra 1927'de yurda döndü. Etlik Askeri Serum ve Bakteriyolojihanesi'ne önce şef daha sonra direktör oldu. Ayrıca Ziraat Vekalati'nin Etlik'teki Merkez Laboratuvarında şef olarak çalıştı. 1929'da askerlikten izinli sayıldı, fakat Askeri Serum ve Aşı Evi'nin bilim bakımından yönetimi yine onda kaldı. 1933'de Yüksek Ziraat Enstitüsü, Baytar Fakültesi'nde çalışmaya başladı, 1934'de Doçent, 1937'de Profesör ve 1944'de Ordinaryüs Profesör, 30.8.1946'da Tuğgeneral oldu. 1950'de askerlikten ayrıldı. 1965 yılında emekli oluncaya kadar bakteriyoloji ve salgınlar kürsüsünü yönetti.

Ord. Prof. Dr. Süreyya Tahsin Aygün'ün değerli çalışmaları ve özellikle immünolojide buluşları vardır. 17 kitap ve ayrıca 80 kadar çeşitli ve bazıları yabancı dillerde çıkmış yayını bulunmaktadır. Almanca, Fransızca ve İngilizce bilir. Prof. Dr. Süreyya Tahsin Aygün, talidomid'in Türkiye'de satılmasına izin vermeyen, önüne gelen kağıda imza atmayan ve Amerika'daki 17 vakaya karşılık, Türkiye'de tek talidomid kurbanı olmamasını sağlayan adamdır.

Süreyya Tahsin Aygün sığır vebasına ve şarbona karşı iki aşı geliştirmeyi başarmıştır. Alman bilimci Dr. Ostertag, Süreyya Tahsin Aygün ile ilgili olarak şunları söylemiştir; "*Süreyya Aygün bilim tarihinde pek ender olmak üzere iki büyük keşfe muvaffak olmuştur. Birincisi sığır vebası savaşında uygulanan ve uzun zaman dayanabilen koruyucu aşığı hazırlamış olması, ikincisi de şarbona karşı teblihesiz ve etkili ve tüm hayvan türlerine uygulanabilen aşı metodunu bulmuş olmasıdır.*" Tüm evcil hayvanlarımızın amansız bir salgını olan ve insanlara da bulaşan şarbon (antraks) hastalığına karşı hazırladığı ve "*Türk Universal Antraks Aşısı*" adını verdiği asker ve sivil kesimde 1928'den başlayarak 20 yılı aşkın bir süre ülkemizdeki tüm evcil hayvanlarda kullanılmıştır. Böylece bir yandan yabancı kaynaklı bir aşıya ödenecek döviz kaybını, öte yandan yüksek değerde biyolojik madde olan hayvansal protein kaynaklarının azalmasını önleyerek ulusal gelirimize çok büyük katkıda bulunmuştur. Bu nedenlerdir ki Aygün, hem Tarım hem de Milli Savunma Bakanlıklarından maddi ve manevi takdirler almıştır.

Ülkemizde yüzyıllar boyu sığır varlığımızı yitiren sığır vebası üzerindeki araştırmaları sonucu Aygün'ün yaptığı "*Dayanıklı kuru sığır vebası aşısı*" yurdumuzda savaş yılları sonrasının çok kısıtlı ekonomik ortamında yaygın bir biçimde kullanılarak sığır vebasının ortadan kaldırılmasında çok önemli bir rol oynamıştır.

Hücre tedavisinin tarihinde Ord. Prof. Dr. Süreyya Tahsin Aygün önemli bir yer tutmaktadır. Cornell, Columbus, Chio gibi dünyanın çeşitli üniversitelerine davet edilmiş, dersler vermiş ve laboratuvarlar kurmuştur. Prof. Aygün, Türkiye'de sürdürdüğü hücre tedavisi çalışmalarına Şekerbank'ın kendisine sağladığı bir laboratuvarla devam etmek zorunda kalmıştır. Sonraları, Almanların kendisi için bir vakıf kurup Almanya'ya davet etmesiyle birlikte bu çalışmalarına Almanya'da devam etmiştir. Ord. Prof. Dr. Süreyya Tahsin Aygün deneysel çalışmalarda hayvan deneylerine bir alternatif olarak gösterdiği hücre kültür tekniklerinin yanı sıra ilk hücre ve kök hücre tedavilerini yapmıştır. Bunları kitap ve makaleler halinde uluslar arası dergilerde yayınlamış,

yurtdışında uluslar arası kurultaylarda bildiri olarak sunmuş ve Almanca olarak kitap haline getirerek, Almanya'da yayınlamıştır. Tedavileri yerli ve yabancı pek çok basın organı tarafından da ilgi görmüş ve haber niteliği kazanmıştır. Ord. Prof. Dr. Süreyya Tahsin Aygün bu çalışmalarıyla hücre tedavisi konusunda ülkemizde ve yurtdışında öncü bilim adamlarından biri olmayı hak etmiştir.

Ord. Prof. Dr. S. T. Aygün, 19. yüzyılın anılarını 20. yüzyıla geçirebilen, Osmanlı döneminin en acılı ve mutsuz yıllarını görerek en güç koşullar altında savaşı ve bize Cumhuriyetimizi armağan eden kurtarıcı kuşakla yaşayabilen, askerlik ve üniversite hayatını birlikte ve üstün başarıları ile sürdürebilen, batı bilim anlayışını büyük bir ustalıkla ülkemize aktarabilen; ancak Türk bilim yaşamını da uluslararası düzeyde tanıtabilen çağımızın ve ulusumuzun ender örneklerinden biri olmuştur.

Ord. Prof. Dr. S. T. Aygün, 9 Aralık 1981 günü yatmakta olduğu Gülhane Askeri Tıp Akademisi Hastanesinde hayata gözlerini yumdu.

Prof. Dr. Mehmet Zühdi BERKE

1897 - 1979

1897 Yılında Aydın'da doğdu. Müderris Mehmet Ali Efendi'nin oğludur. İlk ve orta öğrenimini Aydın ve İzmir'de yaptıktan sonra Yüksek Askeri Baytar Mektebi Alisi'ne girdi. 1918 yılında burayı pekiyi derece ile bitirdi, Bakteriyoloji ve Hijyen ihtisası için Almanya'ya gönderildi. Berlin Veteriner Fakültesi Hijyen Enstitüsünde çalışmış ve burada bakteriyoloji ders ve kurslarına devam etmiştir.

Berlin Veteriner Fakültesi Hijyen Enstitüsü'nde 1919 yılında ihtisasını tamamladı ve Dr. Veteriner ünvanını kazandı. Bir yıl daha Almanya'da çalıştıktan sonra yurda dönerek eski görevinde önce uzman asistan, 1921 yılı sonunda ise "*Anaerop mikropların üretilmesi ve yeni bir cihaz*" isimli tezi kabul edilerek müderris muavini (doçent) oldu. Ertesi yıl Yüksek Askeri ve Sivil Veteriner Okullarının Bakteriyoloji, Seroloji ve İntani Hastalıkları müderris muavinliğine seçildi. Burada çalışırken İstanbul Tıp Fakültesi'ne devam etti, 1926 yılında burayı bitirdi ve veterinerlik yanında bir de tabip diploması aldı.

1927 yılı sonunda araştırmalar yapmak üzere Almanya'ya gönderildi. Robert Koch Enfeksiyon Hastalıkları Enstitüsünde çalıştı. 1930 yılında yurda döndü. Müderris muavinliği görevinden başka İstanbul Belediyesi Gıda Kontrol Laboratuvarı Şefliğine atandı. Bu sırada ilk defa insan ve ineklerde Bang enfeksiyonu bulunduğunu ortaya çıkardı.

1933 yılında kurulan İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden "*Birinci Sınıf Bakteriyoloji ve İntan hastalıklar Mütetbasısı*" ünvanını almış ve 1933 yılında İstanbul Üniversitesi kurulurken Mikrobiyoloji ve Salgınlar Bilgisi Enstitüsü doçentliğine atanmıştır. O zaman mevcut olmayan bu enstitünün kurulmasında Prof. Dr. Hugo Braun'a yardımcı olmuştur

1935 yılında Prof. Dr. Reşat Sığındım'ın tavsiyesi üzerine Milli Eğitim Bakanlığı tarafından 3 yıl için gönderildiği Afganistan'da Kabil Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde Bakteriyoloji, Enfeksiyon Hastalıkları ve Hijyen Profesörü olarak dersler verdi ve burada Bakteriyoloji ve Hıfzıssıhha Enstitüsü'nün kurulmasını sağladı. Afganistan'da görülen salgınlarının önüne geçmek amacıyla derhal bir çiçek aşısı laboratuvarı kurmuş, aşı yönetmeliği hazırlamış, aralıksız devam eden kurslarda yetiştirdiği aşı memurları vasıtasıyla ülke genelinde aşı uygulamasını başlatmıştır. Başarılı çalışmaları sonunda Afganistan'da çiçek salgınları artık görülmez olmuştur. Yine onun girişimleri ve Afgan Hükümetinin yardımları ile Kabil'de Bakteriyoloji, Seroloji, Çiçek, Kuduz, Kolera ve Tifo aşı laboratuvarlarından oluşan "*Bakteriyoloji ve Hıfzıssıhha Enstitüsü*" kurulmuştur. 1938 yılında Afganistan'da ortaya çıkan kolera salgını burada hazırlanan aşılardan uygulanması ile önlenmiştir. Kabil Tıp Fakültesi Dekanlığı görevine atanmış ve Başbakanlığa bağlı "*Müstakil Sıhhiye Reisi*" olarak görev yapmıştır.

1947 yılında Türkiye'ye döndükten sonra Refik Saydam Merkez Hıfzıssıhha Enstitüsü'nde "*Aşı ve Serum Şubesi Müdürü*" olarak çalışmaya başladı ve özellikle virüsler üzerinde araştırmalar yaptı. Türkiye'de ilk defa Newcastle virüsünü ayırdı. 1958 yılında kurulan Viroloji Şubesi'nin ilk müdürü oldu ve emekli oluncaya kadar bu görevde kaldı. Bu görevi sırasında Türkiye'ye büyük zararlar veren bir tavuk hastalığının etkenini Dr. Sait Bilal Golem'le birlikte çalışarak embriyonlu yumurtadan izole etmiş ve bu virüsün "*Newcastle Hastalığı virüsü*" olduğunu tespit etmiştir. Böylece Türkiye'de ilk defa izole edilen bu virüse karşı yine ilk defa "Camarov tipi" atenué kuru aşı hazırlanmış ve çok başarılı sonuçlar alınmıştır.

Yine burada yaptığı İnfluenza çalışmaları sayesinde Dünya Sağlık Örgütü tarafından bu merkez "Türkiye İnfluenza Merkezi" olarak yine Dünya Sağlık Örgütü tarafından Zühtü Berke "*Türkiye Viroloji Eksperi*" olarak kabul edilmiştir.

Çeşitli çalışmaları bulunan Prof. Dr. Mehmet Zühdi Berke'nin "*bunun gibi başkalarının yazdıkları kitapları, yayınları okuyarak, kurdukları müesseselerde tecrübe ve araştırma yaparak bilgi edindiğimizi, meslek ve ihtisas sahibi olduğumuzu gözlerimizin önüne getirerek, bizim ömür boyu devam eden görgü ve tecrübelerimizden başkalarının istifade etmesini sağlamayı hedef alarak bir eser bırakalım* " ilkesini önsözüne yazdığı ve 1973'de yayınladığı iki ciltlik çok değerli "Tıbbi Viroloji" adlı kitabından başka birçok yayınları vardır. 1979 yılında Ankara'da vefat etmiştir.

General Prof. Dr. Zeki Faik URAL

1898 yılında Üsküdar'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini önce İstanbul'da ve sonra Balıkesir'de yaptı. 1915'de Tıp Fakültesi'ne girip 1920 yılında bitirdi. Gülhane Tababet-i Askeriye Tatbikat Mektebi ve Seririyatında stajını yaptıktan sonra 1921'de Anadolu'ya geçti. Çeşitli hastanelerde bulaşıcı hastalıklar ve bakteriyoloji işleriyle uğraştı, 1923'de Gülhane Tababet-i Askeriye Tatbikat Mektebi Bakteriyoloji Asistanlığına dönerek 1925 yılında Uzman ve sonra Başasistan oldu. Bu görevi bitince Ankara Cebeci Hastanesi Bakteriyoloji ve İntani Hastalıklar Şefliğine atandı. 3 ay sonra Gülhane Tababet-i Askeriye Tatbikat Mektebi'ne Hıfzıssıhha Muallimliğine seçildi ve 2 yıl için Avrupa'ya gönderildi, 1,5 yıl Polonya'da olmak üzere Fransa ve İtalya'da kaldı. 1929'da yurda döndü. 1929-1941 yıllarında İstanbul'da ve sonra Ankara'da Gülhane'de Hijyen hocası olarak çalıştı. 1949'da Tuğgeneral ve Gülhane Askeri Tıp Akademisi Müdürü oldu. 1948'de Ankara Tıp Fakültesi Koruyucu Hekimlik ve Hijyen Profesörlüğüne seçildi. Hijyen ve Koruyucu Hekimlik Kürsüsü 1948'de Prof. Dr. Zeki Faik Ural Paşa'nın başkanlığında Cebeci'de oluşturulmuş, Tıp Fakültesi öğrencilerine Hijyen ve Epidemiyoloji dersleri verilmeye başlanmıştır. Ayrıca 1950-1952 yıllarında Dekan olarak Fakülteyi yönetti, 1973 yılında emekliye ayrıldı.

1930-1941 yılları arasında Şehir Bakteriyoloji Laboratuvarında Müdür Vekili ve Hıfzıssıhha mütehasısı, ayrıca Hijyen Okulu ve Siyasal Bilgiler Okulu Hijyen muallimi olarak da çalışmıştır.

Çalışmaları, kitapları, yabancı dilde ve Türkçe yayınları vardır. Fransızca, Lehçe ve İngilizce bilir.

(Vefat tarihi bilinmemektedir.)

Dr. Hami GÜVEN

İstanbul'da 1899'da doğdu. Hakim Ahmet Sami Bey'in oğludur. İstanbul'da Burdur'da ve Konya'da okuduktan sonra Vefa İdadisini tamamladı. 1922 yılında Tıp Fakültesi'nden diploma aldı. Mektepten çıktıktan sonra, İstanbul Bakteriyolojihanesi'ne asistan tayin edildi, Kurtuluş Savaşı için gönderilen aşı ve serumların hazırlanmasında çalıştı. 1926'da Tıp Fakültesi Müderris Muavinliğine seçildikten sonra Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaleti tarafından Pasteur Enstitüsü'ne gönderildi. 1928'de yurda dönünce Bakanlık tarafından Anadolu'daki büyük kızıl salgını mücalelesine memur edildi. 1929'da atandığı Bakteriyolojihane'de 1931 yılına kadar serumlar mütehassıslığını yaptı, 1937'de İstanbul Hıfzıssıhha Laboratuvarı Bakteriyologu oldu. Burada beş yıl kadar çalıştıktan sonra Edirne Memleket Hastanesi Bakteriyologluğuna ve İntan Hastalıkları Servisi'ne atandı ve aynı zamanda Öğretmen Okulu Hekimi ve Sağlık Bilgisi Öğretmeni görevini de yapmıştır. 1940'da Ankara'da Devlet Demir Yolları Hastanesi bakteriyologluğuna ve Sari Hastalıklar Servisi Mütehassıslığına tayin edildi.

1954 yılında Devlet Demir Yolları Sağlık Dairesi Başkan Yardımcılığına atandı ve bu vazifeden aynı yıl emekli oldu.

Dr. Hami Güven'in, 1926'da yayınlanan difteri üzerine olan tezinden başka çeşitli yayınları vardır.

(Vefat tarihi bilinmemektedir.)

Dr. Medeni AKKENT

1900 Yılında Medine’de doğdu. Tüccar Seyit Arif Efendi’nin oğludur. İlk öğrenimini İstanbul’da ve Midilli’de, orta öğrenimini İzmir’de yaptıktan sonra 1916 yılında Askeri Tıbbiye Mektebi’ne girdi. 1922 yılında buradan diploma aldı. Gülhane Askeri Tababet Tatbikat Mektebi’nde stajını ve yine buranın İntaniye servisinde ve laboratuvarında, daha sonra Aşı ve Serum Müessesesinde çalıştıktan sonra 1926 yılında Mütéhassıs oldu, önce Denizli ve sonra İzmir Askeri Hastanelerinde çalıştı. 1929’da Kars Hastanesi Bakteriyologluğuna tayin edildi, burada İç Hastalıkları Servisini de yönetti. 1932’da atandığı Balıkesir Hastanesinde 1938 yılına kadar kaldı. Askerlikten istifa ederek görgü ve bilgisini arttırmak üzere Berlin’e gitti. Berlin’de Şarite Hastanesinde çalıştıktan sonra yurda döndü, 1940’da İstanbul Vilayeti Hıfzıssıhha Laboratuvarı Şefliğine tayin olundu. 2 yıl çalıştıktan sonra Askeri göreve davet edildi. 2 yıl Çanakkala’de ve sonra Gelibolu’da çalıştı. Terhisten sonra Sarayburnu Verem Hastanesi Bakteriyologluğuna atandı. 1950 yılında Denizcilik Bankası Hastanesi bakteriyologu oldu, bir yıl sonra emekliye ayrıldı. O zamandan sonra serbest olarak çalışmıştır.

Dr. Medeni Akkent Almanca ve Fransızca bilir.

Bir çocuğu vardır.

(Vefat tarihi bilinmemektedir.)

Vet. Hek. Turgut ARGUN

1900 yılında Bursa'da doğdu. Babası Kazım Efendi, annesi Nesibe Hanım'dır. Öğrenimine Bursa'da başladı, Kuleli Askeri İdadisi'ne geldi; burayı bitirdikten sonra Askeri Baytar Mektebi Alisi'ne girdi ve 1919 yılında mezun oldu (1335-1), 1921'de Anadolu'ya geçti. 1921-1923 yıllarında Batı Cephesinde çalıştı ve bir ara başveteriner yardımcısı oldu. 1924-1928 yıllarında Askeri Baytar Tatbikat Mektebi'nde Salgın Hastalıklar asistan ve başvuavin olarak ihtisas yaptı. İmtihanla Avrupa'ya gönderildi. Berlin ve Viyana Yüksek Okullarında iç hastalıkları-salgın hastalıklar ve bakteriyoloji alanlarında ihtisas yaptı, 1930'da doktora imtihanını verdi. 1931 yılında yurda döndü ve Askeri Veteriner Tatbikat Okulu'nda Salgın Hastalıklar ve Bakteriyoloji muallimi oldu. 1938 yılı sonunda Yarbay iken, askerlikten istifa etti ve 1940-1951 yıllarında Tarım Bakanlığında Veteriner Genel Müdürlüğü Salgın Hastalıkları Mütihazası Müşaviri ve Genel Müdür Yardımcısı olarak da çalıştı. 1953-1959 yıllarında Et ve Balık Kurumu Müşaviri olarak ve ayrıca Eczacıbaşı İlaç Fabrikasında çalıştı, 1960-1967 arasında Başak Sigorta Veteriner ve Zirai Sigorta Müşaviri olarak görev gördü.

Dr. Turgut Argun, gerek askerken ve gerekse daha sonra çeşitli alanlarda çalıştı ve bunların bir kısmını yayınladı. Kendisinin, Hayvanlarda Salgın Hastalıklar (1939), Hayvanlarda Yetiştirme Hastalıkları (1846), Hayvanlarda Salgın ve Parazitli Hastalıklar (1951 ve 1967 baskıları) adlı kitapları da vardır.

(Vefat tarihi bilinmemektedir.)

Vet. Hek. Mehmet Sadık GÖREN

1901 yılında İstanbul'da doğdu. Babası Yüzbaşı Dr. Sadık Bey'dir. Öğrenimini İstanbul'da yaptı. Vefa Sultanisini bitirdikten sonra Askeri Baytar Mekteb-i Alisi'ne girdi ve buradan 1922 yılında mezun oldu. İhtisasını yaptı. Paris'te Pasteur Enstitüsü'nde iki yıl çalıştıktan sonra yurda döndü. Milli Savunma Bakanlığı Veteriner Hekimlik bölümünde bakteriyoloji ve seroloji alanında laboratuvar şefi müdürlüğü görevinde bulundu. Bu sıralarda Refik Saydam Merkez Hıfzıssıhha Enstitüsü'nde İmmunoloji Şubesi'nde de çalışmaya başladı. 1954 yılında Albay rütbesinde iken askerlikten istifa ederek ordudan ayrıldı. Refik Saydam Merkez Hıfzıssıhha Enstitüsü İmmunoloji Şubesi şefliğine atandı. Daha sonra Hıfzıssıhha Okulu Başmüfettişliği ve bakteriyoloji hocalığı gibi görevlerde bulundu. 1966 yılında yaş haddinden emekli oldu.

Ankara 1936 yılında kurduğu Halk Bakteriyoloji ve Kimya Laboratuvarını 41 yıl çalıştırmıştır. Değerli çalışmaları, 110 kadar yayını vardır.

(Vefat tarihi bilinmemektedir.)

Dr. Bilal Kamil İDİL

1901'de Maraş'da doğdu. 1924'de Tıp Fakültesi'nden mezun oldu. Askerlik görevinden sonra mecburi hizmetini görmek üzere kur'a ile çektiği Bitlis'in Ahlat kazası Hükümet Tabibi oldu. Yedi ay sonra Bitlis Merkez Hükümet Tabipliğine getirildi ve orada Sağlık Müdür Vekili ve Hastane Baştabibi Vekili olarak çalıştı ve mecburi hizmetini tamamladı. 1927 yılında İstanbul Hıfzıssıhha Müessesesi'nde asistan oldu. 1929'da Amerika'ya Seroloji ve Epidemiyoloji Uzmanlığında yetişmek üzere Harward Üniversitesi ile Massachusetts Eyalet Hıfzıssıhha Enstitüsü'nde çalıştı. 1931'de Amerika ve Avrupa Laboratuvar ve Enstitüslerinin yöntem ayrılıklarını inceledi ve 1931'de yurda döndü. Bakanlığın sari ve salgın hastalıklar mütehassıslığına atandı. 1935'de Ankara'da açılan Hıfzıssıhha Okulu'nda müdür yardımcısı ve öğretim üyesi oldu.

1938 Eylülünde Baltimore'daki John Hopkins Üniversitesi Hijyen ve Halk Sağlığı Okulu'na gönderildi. 1939'da M.P.H. ünvanını kazandı. İkinci Dünya Savaşı'nın çıkması üzerine yurda döndü.

Bakanlık İçtimai Muavenet Dairesi İçtimai Hizmetler Mütehassıslığına atandı. 1940'da Hıfzıssıhha İşleri Dairesi Başkan Yardımcısı ve Başkan Vekili, 1941'de ise Başkan oldu. 1945'de Ankara Hıfzıssıhha Okulu Müdürlüğüne getirildi. 1946 seçimlerinde Maraş'tan Milletvekili seçildi, 1950'de Birleşmiş Milletler Kore Komüsyonuna Türkiye Delegatesi olarak atandı. 1953 Ocak ayında Sosyal Sigortalar Genel Müdürlüğüne getirildi. 1956'da tekrar Kore'deki Birleşmiş Milletler Komisyonu Türkiye Delegatesi ve 1975'de de Kore'ye Seul Büyükelçisi oldu.

1965'de yaş haddi ile emekli oldu. 1965-1970 yıllarında Sosyal Sigortalar Genel Müdür Müşavirliği yaptı.

(Vefat tarihi bilinmemektedir.)

Vet. Hek. Tuğgeneral

Sabri Baki ERSOY

1902'de Gaziantep'te doğdu. Babası Mehmet Baki, annesi Münire Hanım'dır. İlk öğrenimini Serez İncili Çavuş İlkokulu'nda (1910) tamamladıktan sonra Halep Askeri Rüştıyesi ve Şam Askeri İdadisi'nden sonra 1919'da Askeri Baytar Mektebi Alisi'ni bitirdi. Baytar Tatbikat Okulu'nu da bitirdikten sonra 1934'de Viyana Yüksek Veteriner Okulu'nda doktora yaptı. Daha sonra Paris Pasteur Enstitüsü'nde (1932) ve Viyana Devlet Bulaşıcı Hastalıklar Enstitüsü'nde (1934) çalıştı. Yurda döndükten sonra Askeri Veteriner Tatbikat Okulu'nda Yardımcı Öğretmenlik, Ordu Hayvan Hastanesi'nde Bakteriyolog, Veteriner Bakteriyoloji Enstitüsü'nde Şeflik, Kolordu ve Ordu Veteriner Başkanlıkları, Askeri Vet. Biyoloji Enstitüsü Müdürlüğü ve çeşitli görevlerden sonra Kara Kuvvetleri Veteriner Dairesi Başkanı oldu. Milli Savunma Bakanlığı adına Ankara Memurlar Kooperatifi İdare Meclisi Üyesi olarak da çalışmıştır.

Çeşitli araştırmaları ve yayınları vardır. Almanca, Fransızca, Arapça ve az İngilizce bilir. Evli ve üç çocuk babasıdır.

(Vefat tarihi bilinmemektedir.)

Muallim Dr. Talat Vasfi ÖZ

1902 Yılında Mihallıccık'ta doğdu. 1923 yılında Ankara Sultani'sini bitirdikten sonra İstanbul Darülfünunu Tıp Fakültesi'ne girdi ve 1930 yılında mezun oldu ve aynı sene Tokat Merkez Hükümet Tabipliğine atandı. 1933 yılında Ankara Merkez Hıfzıssıhha Enstitüsü Bakterioloji asistanlığına getirildi, 1934 yılında Budapeşte Merkez Hıfzıssıhha Enstitüsü'ne gönderildi. Burada 1,5 yıl çalıştıktan sonra Danimarka'da 6 ay Mikrobiyoloji üzerine çalıştı ve 14.1.1937'de Hıfzıssıhha Mektebi Muallimliğine ve 27.3.1937'de de Merkez Hıfzıssıhha Enstitüsü Bakterioloji Tahlil ve Kontrol Şubesi Mütchassıslığına getirildi. 1938'de Serum Şubesi Mütchassıslığına, 1939'da Hıfzıssıhha Mektebi Müdür Muavinliğine ve 3 ay sonra muallimliğine atandı, 1943'de Ankara Hukuk Fakültesi Adli Tıp öğretim görevlisi oldu. 1950 yılında Ankara Milletvekili seçildi. 1958-1962 yıllarında İstanbul'da Haydarpaşa Numune Hastanesinde uzman olarak çalıştı ve 1962'de kendi isteğiyle emekli oldu.

Almanca ve Fransızca bilen Dr. Talat Vasfi Öz'ün önemli çalışmaları ve yayınları vardır.

(Vefat tarihi bilinmemektedir.)

Dr. Mustafa KURTARAN

1903'de Harput'ta doğdu. Babası Gaziantep Merkez Memuru merhum Abbas Hilmi Efendi, annesi merhume Nafia Hanım'dır. İlk, orta ve lise öğrenimini Elazığ'da yaptı. 13.10.1923'te İstanbul Haydarpaşa Tıp Fakültesi Askeri kısmına girdi. 10.7.1928'de mezun olup kıta ve hastane stajını yaptıktan sonra Gülhane Askeri Tıp Akademisi Bakteriyoloji ve İntaniye bölümünde çalışarak 22.7.1934 tarihinde Bakteriyolog ve İntaniye uzmanı oldu. Çorlu Askeri Hastanesi'ne tayin edildi. 1936 yılında da hastanede Tularemi üzerinde çalıştı.

Muhtelif askeri hastane ve birliklerdeki görevlerinden sonra İzmit'te 15'inci Kolordu Başhekimliğinden 20.8.1960'da emekliye ayrıldı.

Evli ve bir kız çocuğu vardır.

(Vefat tarihi bilinmemektedir.)

Amiral Dr. Rüşti TUĞRUL

1903 (1319) yılında Hasankale'de doğdu. Babası Süvari Kolağası Harputlu Mustafa Na'im Bey, annesi Karşlı Fatma Hanım'dır. İlk, orta ve lise öğrenimini Harput, Elazığ ve Trabzon'da yaptı. 1922 yılında Tıp Fakültesi'ne girdi, 1927 yılında burayı bitirdikten sonra bir yıl Gülhane Askeri Tababet Tatbikat Mektebinde staj gördü. Maltepe atış kursuna ve Adana'da sıtma kursuna iştirak etti. İki yıl Uzunköprü'de Hudut Taburu hekimliği yaptı, 1930'da Gülhane Askeri Tababet Tatbikat Mektebine İntaniye ve Bakteriyoloji asistanlığına geldi. 1933'de uzman oldu. Buradan sonra sırayla 3 yıl Siirt, 5 yıl Urfa, 3 yıl Bursa Çekirge ve 3 yıl Elazığ Askeri Hastanelerinde uzman olarak çalıştı. 1947'de Trakya'da 1 yıl Tümen Baştabipliği, Konya'da 5 yıl Askeri Hastane Uzmanı, 1 yıl aynı hastanede başhekimlik yaptı. 1954'de Erzurum 9. Kolordu Baştabibi, 1955'de 1 yıl 3'üncü Ordu Tıbbi Müşaviri ve ayrıca Sağlık Başkanı Vekili olarak görev gördü. 1956-1958'de 2 yıl 300 yataklı İzmit Hastane Başhekimliğinden sonra 1958'de Kasımpaşa Deniz Hastanesi Baştabipliğine atandı. Burada Amiral rütbesine terfi etti.

1960'da emekliye ayrıldı. Emekliliği sırasında Milli Birlik Komitesi'nin Kızılay Merkezi'nce vazifelendirilen komite tarafından görevlendirilerek 2,5 yıl İstanbul Kızılay Müdürlüğü, 2 yıl Çapa Kızılay Kan Merkezi Müdürlüğü yaptı. Evlidir, 4 erkek, 4 kız çocuğu vardır. Meslek bilgilerini takip edecek kadar Fransızca, Almanca ve İngilizce bilir.

(Vefat tarihi bilinmemektedir.)

Dr. Niyazi ERZİN

1904 yılında Adana'da doğdu. Babası Musa Bey, annesi Nefise Hanım'dır. 1924'de Adana'da orta öğrenimini tamamlayarak Tıp Fakültesi'ne girdi. Burayı 1930'da bitirdi. 1930'da Silvan'da 1933-34'de Orhaneli'nde hükümet tabibi olarak çalıştı. 1934-37 yıllarında Almanya'da ihtisasını yaptı. Yurda dönünce Ankara Merkez Hıfzısıhha Enstitüsü'nde Uzman olarak çalışmaya başladı, 1941'de tifüs aşısı laboratuvarını kurdu. 1943-1947'de Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı Sağlık İşleri Genel Müdürü, 1947-61'de Refik Saydam Merkez Hıfzısıhha Enstitüsü direktörü olarak görev aldı. Dr. Niyazi Erzin Almanca bilir, evli ve 4 çocuk babasıdır.

Çeşitli çalışmaları ve yayınları vardır.

(Vefat tarihi bilinmemektedir.)

Dr. Hulusi ÖZVERİM

15 Nisan 1905'de İstanbul'da doğdu. Babası Kırımlı Aktar Hasan Osman Efendi'dir. İstanbul'da öğrenimini yaptı. 1921'de Askeri Tıbbiye Mektebi'ne girdi ve 1926'da Teğmen olarak diploma aldı. Gülhane Tababet-i Askeriye Tatbikat Mektebi ve Seririyatı'nda 1 yıl staj gördükten sonra birer yıl Ankara ve Kayseri Askeri Hastanelerinde çalıştı. 1929 yılında Gülhane Tababet-i Askeriye Tatbikat Mektebi ve Seririyatı'nda Bakterioloji Laboratuvarı ve İntaniye Seririyatı'nda asistanlığa başladı, 1932'de uzman oldu. Muğla Askeri Hastanesi Bakteriyoğu oldu, ayrıca Dağ Alayı ve Dağ Topçu Taburu hekimliğini de yaptı.

1934'de Gülhane Tababet-i Askeriye Tatbikat Mektebi ve Seririyatı'na dönerek 1936'da Hıfzıssıhha Uzmanı oldu. Milli Savunma Bakanlığı Sağlık İşleri Dairesi Hıfzıssıhha Şubesi Uzmanlığına atandı. Burada 4 yıl çalıştı. Ordunun seferi kadroya geçmesi üzerine önce Birinci Ordu ve sonra Üçüncü Ordu Hıfzıssıhha Müşavirliğine atandı. Erzurum'da bulunduğu sırada Mareşal Çakmak ve Numune Hastanelerinde Bakteriolog ve İntaniye Kliniği Şefi olarak da çalıştı. Ağustos 1945'de Gülhane Askeri Tababet Tatbikat Okulu'na Askerlik Hıfzıssıhhası Profesör yardımcılığına seçildi, bir yıl sonra terfi etmek için tümen baştabibi olmak üzere ayrıldı, 1947 Ağustos'unda Albay oldu. Bundan sonra birer yıl Gümüşsuyu ve Sarayburnu Verem Hastanelerinde bakteriyolog olarak çalıştı ve sonra 3 yıl Birinci Ordu Sağlık Başkanlığında Hıfzıssıhha Müşaviri olarak görev aldı ve 1953 yılı başlarında emekliliğini istedi. Bundan sonra da 1970 yılına kadar İstanbul'da Özel Laboratuvarda çalıştı. Çeşitli yayınları vardır. Fransızca bilir.

(Vefat tarihi bilinmemektedir.)

Dr. Necmettin ARTUN

1903 yılında Kastamonu'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini burada bitirdikten sonra 1924'de Askeri Tıbbiye Mektebi'ne girdi ve 1930 yılında mezun oldu. 1930-1931 yıllarında Gülhane Tababet-i Askeriye Tatbikat Mektebi'nde staj gördükten sonra Kıtada çalıştı. 1933 yılında Gülhane'de Bakteriyoloji ve İntaniye Servisi'ne asistan ve 1936'da mütehassıs oldu. Bundan sonra 1936-1938'de Van Askeri Hastanesi'nde bulundu. 1938-1940'da Gülhane'de Hıfzıssıhha Şubesi başasistanı oldu. 1940-1950 yıllarında Milli Savunma Bakanlığı'nda Sağlık İşleri Dairesinde çalıştı. 1950'de askerlikten ayrıldı. Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı'nda görev aldı; Hıfzıssıhha Müşaviri ve sonra Sağlık İşleri Umum Müdürü olarak çalıştı. 1962'de bu görevden emekliye ayrıldı. 1 Mart 1977 tarihine kadar serbest hekimlik yaptı ve geçirdiği ameliyat dolayısıyla istirahate çekildi.

(Vefat tarihi bilinmemektedir.)

Dr. Razi MANER

1907 yılında İstanbul'da doğdu. Babası Birinci Dünya Savaşı kumandanlarından Halit Paşa, annesi Nedime Saliha Hanım'dır. Öğrenimini İstanbul'da yaptı. 1924'de Gülhane Tababet-i Askeriye Tatbikat Mektebi ve Seririyatı'na girdi. 1930'da sınıf ikincisi olarak mezun oldu. Çankaya'daki Muhafız Alayına atandı. Burada 3 yıl çalıştıktan sonra Gülhane Tababet-i Askeriye Tatbikat Mektebi'nde İntaniye ve Bakteriyoloji asistanlığına başladı ve 1936 yılında uzman oldu ve daha sonra başasistan olarak çalıştı. Ezine Askeri Hastanesi'ne atandı. Açılan yarışmayı kazanarak 4 yıl için Avrupa'ya gönderildi. Bu süre içinde Robert Koch ve Pasteur Enstitü'lerinde çalıştı. İkinci Dünya Savaşı sırasında yurda döndü ve Askeri Aşı Müessesesi Müdürlüğüne atandı, ve savaş sırasında gereken aşılari hazırladı.

1949 yılında Yarbay iken askerlikten ayrıldı. 1949-1951 yıllarında Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığında Müşavirlik ve Genel Müdürlük görevlerinde bulunduktan sonra 1951'de Haydarpaşa Numune Hastanesi Bakteriyoloji Laboratuvarı Şefliğine tayin edildi ve 20 sene burada çalıştı.

Kendisinin Almanya'daki çalışmaları klasik bazı kitaplara geçmiştir. 80'i aşan yayını vardır. Almanca ve Fransızca bilen Dr. Razi Maner tarihle de uğraşmaktadır ve Peters'in "*Batı gözüyle Türk tarihi*" kitabını da yayınlamıştır.

(Vefat tarihi bilinmemektedir.)

Vet. Hek. Ali Ekrem VARDAR

1909 yılında Selanik'te doğdu, öğrenimini Eskişehir ve Ankara'da yaptı. Selimiye'deki Baytar Mektebi Alisi'ne 1924'de girdi ve 1928'de mezun oldu. Diyarbakır'da sığır vebası savaşında bir süre çalıştıktan sonra Askeri Veteriner Tatbikat Mektebi'ne girdi ve sonra kıtada yedek subay olarak vazife gördü. 1930'da Çorum Merkez Veterineri oldu ve 1931 yılı başında Almanya'ya, Hannover Yüksek Veteriner Okulu'nda doktora ve ihtisas yapmak üzere gönderildi.

1934 yılında Pendik Veteriner Bakteriyoloji Enstitüsü Tavuk Hastalıkları ve ayrıca Teşhis Laboratuvarı şefi oldu, 1942'de bir yıl da Müdür Vekilliği görevini yaptı. 1945'de Tarım Bakanlığı Veteriner Umum Müdürlüğü Müttehassıs Müşavirliği'ne atandı. 1951'de Pendik Bakteriyoloji Enstitüsü Müdürlüğü yapmak üzere önce 3 ay geçici, sonra asil olarak tayin edildi, aynı yıl ek görevle Selimiye Sağlık Memurları Okulu Mikrobiyoloji ve Parazitoloji Öğretmenliğine atandı. 1951 yılı sonunda müdürlükten ayrıldı, Sağlık Memurları Okulu'nda görevine devam etti. 1962 yılında aynı okulun müdürlüğüne öğretmenlik uhdesinde kalmak üzere atandı.

Çeşitli konularda çalışmıştır. Yerli ve yabancı dergilerde çıkan yayınları vardır. Ayrıca Hayvan Sağlık Memurları Okulu öğrencileri için "*Evcil Hayvanlarda Bulaşıcı ve Paraziter Hastalıklar*" kitabı ve "*Genel Parazitoloji*" adlı iki kitap yayınlamıştır.

Almanca ve biraz Fransızca bilir. Evli ve iki çocuk babasıdır.

(Vefat tarihi bilinmemektedir.)

Prof. Dr. Ekrem Kadri UNAT

1914 - 1998

Prof. Dr. Ekrem Kadri Unat 19 Ağustos 1914 tarihinde Ankara'da doğdu. Babası 1916'da Kafkas Cephesi'nde şehit olan Mülazım-ı Evvel Hafız Mehmet Efendi, annesi Raşide Hanım'dır. İlköğrenimini 1925'de İstanbul Şark İdadisi'nde, Orta öğrenimini Kabataş Erkek Lisesi'nde 1931'de bitirmiştir. Aynı sene İstanbul Tıp Fakültesine girmiş ve 1937'de hekim olmuştur. Dr. Ekrem Kadri Unat 1937 yazında Adana Sıtma Enstitüsü'ndeki kursa iştirak etmiş, Yedek Subaylığını da Mardin Seyyar Jandarma Taburunda 31. 10. 1938'de bitirmiştir. Tıp tahsili sırasında Yatılı Tıp Talebe Yurdu'nda bulunduğundan Sıhhat ve İctimai Muavenet Vekaleti'ne olan 4 senelik mecburi hizmetine karşılık, sınıfın en başarılı 7 öğrencisi arasında İstanbul Üniversitesi emrine verilerek Mikrobiyoloji, Parazitoloji ve Salgınlar Bilgisi Enstitüsü'nde 1938 yılı Kasım ayında asistan olmuştur. Bu Enstitüde 27 Mayıs 1940'da ihtisas imtihanını vermiştir. İkinci Dünya Savaşı sırasında Trakya'da 33. Tümen Sıhhiye Bölüğünde ve Gümüşsuyu Askeri Hastanesi'nde İntaniye Seririyatı ve Bakteriyoloji Laboratuvarında çalışmıştır. 1942 yılında "*Embriyonlu askarit yumurtalarının mukavemeti üzerine*" adlı doçentlik tezini sunmuş ve 16 Aralık 1942'de "*Mikrobiyoloji, Parazitoloji ve Salgınlar Bilgisi*" Doçenti ünvanını kazanmış, 16 Ocak 1943'de enstitüye doçent olarak tayin edilmiştir.

Doç. Dr. Ekrem Kadri Unat 11. 3. 1943'den 3. 10. 1943'e kadar İstanbul Belediyesi Darülaceze Hastanesi'nde Dahiliye Mütchassısı vekili ek görevini ifa etmiştir. Kendisine 27. 6. 1945'de Gureba Hastanesi Laboratuvar Şefliği vazifesi de ek görev olarak verilmiştir. İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi tarafından bilgi, görgü ve ihtisasını arttırmak üzere, Amerika Birleşik Devletlerine yollanması için yapılan son işlemler bitince bu ek görevden istifa ederek 15. 8. 1946 tarihinde bu işten ayrılmıştır.

Amerika Birleşik Devletlerinde 9 Kasım 1946'dan 29 Mart 1947'ye kadar Philadelphia'da Pennsylvania Üniversitesi Tıp Okulu'nda Dr. Fred D. Wiedman'ın idaresinde "Dermatoloji Araştırmaları Laboratuvarı"nda tıbbi mikoloji üzerine çalışmış, Nisan ve Mayıs aylarında John Hopkins Üniversitesinin Hijyen ve Halk Sağlığı Okulunda da malarioloji ve tropikal parazitik hastalıklar kurslarına devam etmiş, daha sonra Duke Üniversitesinde tıbbi mikoloji kurslarına devam ederek sertifika almıştır. Sonra tekrar John Hopkins Üniversitesine Hijyen ve Halk Sağlığı Okuluna dönmüş, 24 Eylül 1947'de "Master of Public Health" adayı olarak öğrenime başlamış, zorunlu olanlara ilave kendi ile ilgili bütün kurslara da devam edip imtihanları geçerek Haziran 1948'de "*Master of Public Health*" (M. P. H.) olmuş, ayrıca Yönetim Kurulu tarafından "*Doctor of Public Health*" adayı olarak kabul edilmiştir. Haziran ayında Maryland Eyaleti Sağlık Laboratuvarında çalışmış, 1 Temmuz 1948'den 1 Eylül 1948'e kadar Albany'deki New York Eyaleti Sağlık Dairesi Laboratuvarında çeşitli çalışmaları takip etmiş, 1948'de Bethesda'daki National Institute of Health'de Mikrobiyoloji Enstitüsü'nün Enfeksiyon Hastalıkları Laboratuvarı'nın virüs seksiyonunda çalışmaya başlamıştır. Burada bir taraftan çeşitli virüslerle uğraşırken diğer taraftan Dr. Emmons'un Mikoloji Laboratuvarına tanım için gönderilen kültürleri de incelemiş, ayrıca Tropikal Hastalıklar Bölümündeki çalışmalarla ilgilenmiştir. Türkiye'ye dönme zamanı yaklaştığından yeni bir çalışma programı çizerek 1949 yılı Nisan'ında buradan ayrılıp Washington'da 21 Nisan'dan 29 Nisan'a kadar Ziraat Vekaleti'nin Milli Müze'deki "Böcek İdentifikasyonu Laboratuvarı"nda çalışmış, sonra güneye gidip "Communicable Disease Center"a bağlı laboratuvarları incelemeye koyulmuştur. Önce 2-6 Mayıs arasında Alabama'daki Virus ve Rickettsia Laboratuvarını, sonra Atlanta'da 9-23 Mayıs'da Bakteriyoloji Laboratuvarına devam etmiştir. Bundan sonra birer haftalık bakterili hastalıklar, mikolojik hastalıklar, tüberküloz ve parazitik hastalıkların teşhisi kurslarına iştirak etmiş, 2-15 Temmuz 1949 arasında Entomoloji Laboratuvarı'nda çalışmıştır. Bundan sonra Washington'a dönüp 18 Temmuz 1949'dan 31 Ağustos 1949'a kadar Milli Müzedeki Böcek İdentifikasyonu Laboratuvar'larında tıbbi önemi olan ve özellikle Akdeniz bölgesinde bulunan artropodları incelemiştir.

1949 Ekim'inde yurda dönerek Üniversite'deki vazifesine başlamış, ek görev olarak 1951'de Dünya Sağlık Teşkilatı'nın Tüberküloz Olgunlaşma ve Gösteri Merkezi'nin Laboratuvarını kurmuş ve buradaki muayene ve kursları 27. 1. 1958 tarihine kadar yönetmiştir. İstanbul Üniversitesi Senatosu'nca 25 Ocak 1958'de verilen kararla Mikrobiyoloji, Parazitoloji ve Salgınlar Bilgisi Enstitüsü'nden Parazitoloji ayrılarak müstakil hale getirilmiş ve gerekli işlemlerden sonra 19 Haziran 1958'de buranın profesörü ve yöneticisi olmuştur. 1961 yılında Üniversite'ler Kanunu'nun 62. maddesi uyarınca Amerika Birleşik Devletlerine 6 ay müddetle gönderilmiş ise de, kürsüde o zamanlar başka öğretim üyesi bulunmadığından 3.5 ayda memleketeye dönmüştür. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nin kuruluşu ile ilgili çeşitli komisyonlarda görev almış ve 5 Eylül 1967'de faaliyete geçen Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nin Mikrobiyoloji Tropikal Hastalıklar ve Parazitoloji Kürsüsü'nü kurmuştur. Prof. Dr. Unat emeklilik yaşı dolayısıyla ayrıldığı 31 Ağustos 1983 tarihine kadar kesintisiz olarak görev aldığı bu Kürsü ve Anabilim Dalı'nı yönetmiştir.

Emekliliğinden sonra da 24 Haziran 1992 tarihine kadar Anabilim Dalı'ndaki derslerine ve çalışmalarına sözleşmeli öğretim üyesi olarak devam etmiş, böylece 50 yılı İ. Ü. Tıp Fakültelerinde öğretim üyesi olarak çalışmak suretiyle 54 yıl hizmet vermiştir.

Prof. Dr. E. K. Unat, Senato üyeliğinden başka Fakülte Yönetim Kurulu'nda da idari görev almış, çeşitli komisyonlarda çalışmıştır. İ. Ü. Tıp Fakültesindeki 50 yıllık hizmet süresi içinde yaklaşık olarak 15.000'e yakın öğrenciye hocalık etmiş, 1958-1983 yılları arasında 5 doçent, 1 Yardımcı Doçent, 46 Uzman ve 8 Mikrobiyoloji Doktoru yetiştirmiştir. Sözleşmeli öğretim üyeliği sırasında da 2 Doçent, 11 Uzman, 1 Mikrobiyoloji Doktorundan başka Anabilim Dalı'nda uzmanlık alan herkesin yetişmesine yardımcı olmuştur. 35 kitap, 1 tercüme kitap bölümü, 10 monograf, 15 toplantı kitabı, 10 kongre raporundan başka yaklaşık 360 makale yayınlamıştır. Almanca, İngilizce ve Fransızca bilen Prof. Dr. Unat, Türk Tıp Akademisi, Türk Tıp Cemiyeti, Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti, Türkiye Parazitoloji Derneği, Ankara Mikrobiyoloji

Derneği, Türk Biyoloji Derneği, Türk Tıp Tarihi Kurumu, Verem Savaş Derneği, İstanbul Halk Sağlık Eğitimi Komitesi, İstanbul Bulaşıcı Hastalıklarla Savaş Derneği, Çevre Koruma ve Yeşillendirme Derneği ve ayrıca The New York Academy of Sciences'ın üyesidir. İstanbul Bulaşıcı Hastalıklarla Savaş Derneği ve Türk Tıp Tarihi Kurumu'nun Şeref Başkanıdır. Prof. Dr. Unat Türk Mikrobiyolojisini dışa bağımlılıktan kurtarmaya yönelik çalışmalara özellikle ağırlık vermiş, bu arada balıktan hazırlanan besiyerlerini tarif etmiş ve geliştirmiştir. Prof. Dr. Unat'a 1955'de çıkan Tıbbi Mikoloji Ders Kitabı ile ilgili olarak Türk Tıp Cemiyeti ÇOLAKOĞLU ödölünü, Tıp Tarihine katkılarından dolayı da İstanbul Tabib Odası 1987 yılı Ord. Prof. Dr. Süheyl ÜNVER ödölü plaketini vermiştir. Prof. Dr. Unat, Türkiye Parazit Coğrafyası çalışmalarına öncülük ettiği gibi, Türkiye'nin Parazitoloji ve Mikrobiyoloji Tarihini yazmış ve Türkiye'de Parazitoloji ve Mikrobiyoloji terminolojisinin tesisine çalışmıştır. Ayrıca Tıp Tarihi ve Terminolojisi ile ilgili yayımlarda bulunmuş, Halk Sağlığı Eğitimi üzerinde çalışmıştır.

Prof. Dr. Ekrem Kadri Unat, incelediği muayene maddelerinde yalnız başına veya çalışma arkadaşlarıyla birlikte yurdumuzda varlığı bilinmeyen 17 hastalık etkenini bulmuştur. Bunlardan ikisi dünyada ilk defa bildirilmiş olgulardır.

Prof. Dr. Ekrem Kadri Unat 13 Nisan 1998 günü İstanbul'da vefat etmiştir.

TÜRK MİKROBİYOLOJİ CEMİYETİ KONGRELERİ

TMC 1931 yılında kurulmakla birlikte ilk ulusal toplantısını 1940 yılında yapmayı planlamış, ancak 2. Dünya Savaşı nedeniyle toplanamamıştı. 24 Temmuz 1943 tarihinde TMC'nin yaptığı özel toplantıda "8. Milli Türk Tıp Kongresi" esnasında bir Mikrobiyoloji Günü tertip ederek o gün için en önemli konu olan "Tifüs" konusunu ele alacak şekilde 1. Mikrobiyoloji Kongresi için gereken hazırlıkları yapma kararını almıştı.

I. TÜRK MİKROBİYOLOJİ CEMİYETİ KONGRESİ

İlk kongre Sağlık Bakanı Dr.Hulusi Alataş'ın himayelerinde 19 Temmuz 1943 tarihinde Milli Türk Tıp Kongresi'nin ikinci günü saat 17:00'da açılarak gerçekleştirilmiştir. Toplantının düzenlenmesinde Dr. Zekai Muammer Tunçman, Dr. Arif Yaman, Dr. Vet. Uveys Maskar, Dr. Kazım Lakay ve Dr. Ömer Özek görev almışlardır. Bu kongrenin dökümanı (toplam üç sayfa) ve programı aşağıda yer almaktadır. Toplantı sonucunda bir sonraki kongrede "*Şarbon ve Ruam*" konularının ele alınmasına karar verilmiştir. Ancak ikinci kongrede bu konulara ek olarak "*Salmonella ve Brucella*" konuları'da ele alınmıştır.

(Bu kongre ile ilgili tutanaklara ulaşamamıştır.)

Sıhhat ve İc̣timaî Muavenet Vekili
Dr. Hulûsi Alataş'ın

Hâmi reisliğinde

I inci Türk Mikrobiyoloji Kongresi

19. Birinciteşrin 1943
A N K A R A

Kongre İdare Hey'eti

Reis	Sıhhat ve İc̣timaî Muavenet Vekili Dr. Hulûsi Alataş
Reis vekili	Dr. Zekâî Muammer Tunçman
Umumî kâtip	Dr. Arif Yaman
Veznedar	Dr. Vet. Üveys Maskar
Âzâ	Dr. Kâzım Lakay
Âzâ	Doçent Ömer Özek

Mikrobiyoloji kongresi programı

- 1 — Epidemik lekeli hummanın etyolojisi ve serolojik teşhisi
Ord. Prof. H. Braun
Doçent Ömer Özek (İstanbul)
- 2 — Lekeli hummanın epidemiyolojisi ve kontrolü
Dr. Kâmil İdil (Ankara)
- 3 — Lekeli hummanın seririyatı ve yeni tedavi usulleri
Dr. Osman Şerefeddin Çelik
Dr. Nurinnisa Erelp (İstanbul)
- 4 — Tifüs aşıları
Dr. Niyazi Erzîn (Ankara)
- 5 — Tifüste anatomopatolojik yeni bulgular
Dr. Perihan Çambel (İstanbul)
- 6 — Bitlerin biyolojisi ve antiseptiklerin tesiri
Prof. Parazitoloğ Nevzad Tüzdil (Ankara)

Sayın meslektaş,

940 yılında Ankarada yapılmasına karar verilen Mikrobiyoloji kongresi, ikinci dünya harbi dolayısıyla toplanamamıştı. Bu yıl 24/6/943 te cemiyetimizin yaptığı fevkalâde toplantıda Ankarada toplanacak Sekizinci Milli Türk Tıp Kongresi esnasında bir Mikrobiyoloji günü yapmak ve günün en mühim meselesi olan «Hus» mevzuunu ele alarak ve Birinci Mikrobiyoloji Kongresi için icabeden hazırlıklarda bulunmak kararını vermişti.

Cemiyetimizin hami reisi bulunan sayın Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekili Dr. Hulûsi Alataş'ın başkanlığında yapılacak Türk Mikrobiyoloji Kongresi ; Milli Türk Tıp Kongresinin içtima günlerinden ikinci günü öğleden sonra saat (17) de açılacaktır.

Mikrobiyoloji ile ilgili bütün meslektaşlar Kongremizin tabii azası ve davetlisidir. (Bakteriyoloji, Parazitoloji, Hijyen, İntani Hastalıklar, Anatomi-patoloji, Zooloji, Botanik).

Raportör arkadaşların daktilo ile yazılmış raporlarını iki nusha olarak kongreden evvel Umumi kâtipliğe vermiş bulunmaları lâzımdır.

Raportörlere (30) dakika ve vaktin dar olması hasebile münakaşa için ancak ve bir defaya mahsus olmak üzere (5) dakika söz verilecektir.

Gelecek Mikrobiyoloji Kongresi için «Hayvanlardan insanlara geçen hastalıklardan» :

1. — Şarbön,

2. — Ruam

mevzuları idare hey'eti tarafından teklif edilmektedir.

Kongreye başarılar dileyerek saygılarımın kabulünü rica ederim.

İdare Hey'eti Reisi

Dr. Zekâî Muammer Tunçman

Hamiş : Kongre üyelerine trenlerde % 20 tenzilat vardır.

II. TÜRK MİKROBİYOLOJİ CEMİYETİ KONGRESİ

TMC kongrelerinin ikincisi üç yıl sonra Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanı Behçet Uz'un himayelerinde 21-25 Ekim 1946'da Ankara'da gerçekleştirilmiştir. Bu toplantının düzenlenmesinde Dr. Zekai Muammer Tunçman, Dr. Arif Yaman, Prof. Dr. Haydar Palavan, Prof. Dr. İhsan Şükrü Aksel ve Prof. Dr. Vet. Üveys Maskar görev almışlardır.

Kongre, Ankara'da Dil Tarih Coğrafya Fakültesi Abdülhak Hamit Ders Salonunda Onursal Başkan Sağlık Sosyal Yardım Bakanı Dr. Behçet Uz'un katılımıyla 22 Ekim 1946 Salı günü saat 9:30'da açılmıştır. Hekim ve veterinerlerin katıldığı kalabalık bir dinleyici önünde Bakan Dr. Behçet Uz şu sözlerle kongreyi açmıştır;

"Dünden beri hükümet merkezimizde manalı bir ilmi kaynaşmanın sevinci içerisindeyiz. Hekimliğin ta Pasteur zamanından beri özü olan Mikrobiyoloji bugün bekimlik varlığında daha büyük bir ehemmiyet ve değer kazanarak zenginleşmiş bulunuyor ve gün geçtikçe daha büyük gelecekler vaad ediyor.

Çok güzel ve iyi bir maksatla bekim ve veteriner arkadaşlarımın bu yüksek ve faydalı hedefe doğru birlik halinde ve abenkli bir şekilde çalışmalarını görmek Sağlık Bakanı arkadaşınızı çok sevindirmiştir. Türk milleti hesabına bil hakkın göğsümü kabartmıştır. Konularınız yalnız bizim için değil international mahiyette de enteresandır. Hepinizi hürmetle selamlar çalışmalarınızın geleceğinden daha ümitli olduğumuzu arzla muvaffakiyetler dilerim"

Çok alkışlanan bu sözlerden sonra Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti Başkanı ve Kongre Başkan Vekili Dr. Zekai Muammer Tunçman, şu konuşmayı yapmıştır;

"Üç yıl önce burada toplanan 1.Türk Mikrobiyoloji Kongresi Sayın üyelerinin verdikleri karar üzerine 2. Türk Mikrobiyoloji Kongresini toplamak ödevinde bulunan Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti memleket sağığı

bakımından çok önemli üç büyük konu ile huzurunuzda çıkmaktadır. Sayın Sağlık Sosyal Yardım Bakanımız Dr. Behçet Uz'un Onursal Başkanlığında açılan kongremizi Milli Türk Tıp Kongresinin toplanma günlerine denk getirmeyi daha faydalı görmekteyiz. Cemiyetimizin gelişmesi arttıkça müstakil daha doğrusu ayrı bir mevsimde başlı başına bir kongre yapmayı düşünmekteyiz.

Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti'nin 15 yıllık bir geçmişi vardır. Merkezi Brüksel'de bulunan Milletlerarası Mikrobiyoloji Kurumuyla işbirliği ve mubaberesi vardır. Milletlerarası Mikrobiyoloji Kurumu her 3 yılda bir kongre yapmayı esas prensip olarak kabul etmişse de, harp yılları bunu aynen tatbika mani olmuştur. 1. Kongre 1930'da Paris'de, 2. Kongre 1936'da Londra'da ve 3. Kongre 1939'da New York'da toplanmıştır. 4. Kongre'de 1947 yılı 20 Temmuz'da Kopenhag'da toplanacaktır.

Değerli üyelerimizden bu milletlerarası 4. Mikrobiyoloji Kongresine ilmi etüdleri ile iştirak edecekler şimdiden Cemiyetimize müracaat etmişlerdir, belki daha da iştirak edecek değerli meslektaşlarımız vardır.

Yayınladığımız programında beşeri ve veteriner mikrobiyoloji, su, toprak, süt, nebat ve gıda mikrobiyolojisi ve gıda mayaları, tüberküloz, difteri, boğmaca, brucella, influenza vesair virüslü hastalıklar gibi mühim konuları ihtiva eden bu milletlerarası kongreye meslektaşlarımızın yakın ilgi göstermelerini ve 1947 Ocak ayına kadar Cemiyetimize müracaatlarını memleket ilim ve irfanı namına temenni ederim.

İkinci Türk Mikrobiyoloji Kongresi konuları (Salmonella grubu, Şarbon ve Brucella grubu) gibi üç mühim ve büyük meselelerdir. Çeşitli barsak infeksiyonlarını ve husule getirdikleri toksik belirtilerinin, sebeplerini ve korunma çarelerini Salmonella grubunda tafsilatıyla selahiyetli ağızlardan dinleyeceğiz.

Günün en mübin bulaşıcı hastalığı haline gelen ve bilgisizlikleri ve parâ bırı yüzünden bulaşık derileri elde etmek suretiyle birçok vatandaş mal ve canına musallat olan Şarbon-Antraks hastalığı hakkında kongremizde geniş bir yer verilmiştir. Esas itibari ile bu hayvan hastalığı olan ve hayvanlardan insanlara geçen hastalıklardan bulunan Şarbon, geçen 1945 yılında yakalanan insanlarda %10 kadar ölüme mucip olmuştur.

Bu hastalık bu yıl memleketin bazı bölgelerinde fazlaca görülmektedir. Sağlık Bakanlığı'nın 1946 Eylül ayı istatistiğinde bir aylık insan şarbonunun 415 kadar olduğunu öğreniyoruz. Kongremizde bu artışın sebeplerini ve hastalığı önlemek için ilgili makamların müştereken aldığı ve alacağı savaş tedbirlerinin yine selahiyetli ağızlardan dinleyeceğiz.

Üç yıl önce Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti bu konuyu kongre gündemine alınmasını teklif etmekle ne kadar isabetli ve yerinde hareket ettiğini zaman ve vakalar bize göstermiştir.

Kongremizin 3. konusu olan Brucella grubuna gelince; Brucella abortus, Brucella melitensis ve Brucella suis'ten bahsedeceğiz. Brucella melitensis'i Malta humması adı altında ve keçilerden insanlara geçen ve öteden beri bilinen bir hastalık olarak tanıyoruz. İneklerde düşükler yapan Brucella abortus veya sadece Bang enfeksiyonu'da son zamanlarda insanlarda az olmakla beraber göze çarpacak kadar görülmeye başlamıştır. Brucella suis daha ziyade domuzlarda görülmektedir. Gerek keçi ve gerek inek sütleri ile beslenmek ihtiyacında bulunan insanlar için Brucella enfeksiyonu, süt hijyeni ve süt kontrolü pek iptidai olan memleketimizde ne kadar ehemmiyete haiz olacağını ve bu hususta kıymetli raportör arkadaşlarımızın verecekleri izabattan öğreneceğiz.

Muhterem meslektaşlarım,

Hayvanlardan ve hayvan mahsulâtından insanlara geçen hastalıkların beşeri ve veteriner tababetle çok sıkı ilgisi vardır, bu itibarla Mikrobiyoloji Cemiyeti her iki zümre değerli meslektaşlarımızı bir araya toplayarak

müşterek bir çalışma programının tespitini zaruri görmüştür. Bu suretle bu çalışmanın daha verimli olacağı kanaatimiz vardır.

Değerli müteassıs arkadaşlarımızın feragatli, mütevazı fakat bilgili çalışmaları ile memleket ilim ve irfanına, insanlığa kıymetli hizmetler ifa etmektedirler. Dünyanın bu bubranlı ve elemli devrinde bu ilmi hareketler göğsümüzü iftiharla kabartacak birer hadisedir. Büyük bilgin Pasteur'ün müritleri olan bizler onun insanlık için gösterdiği yoldan ilerlemekteyiz.

Sayın arkadaşlar,

II. Türk Mikrobiyoloji Kongresi Onursal Başkanlığını kabul etmek lütfünde bulunan ve mütevazı Kongremize yakın ilgi gösteren Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanı Sayın Behçet Uz'a arkadaşlarım namına teşekkürlerimi sunarım. Kongre raporlarımızı bastırmak vaadinde bulunan Sağlık Bakanlığı'na da şükranlarımı bildiririm. Kongremizin toplanması için Dil Tarih Coğrafya Fakültesinde bize bir salon ayırtan Sayın Rektör Ord. Prof. Dr. Şevket Aziz Kansu'ya teşekkürü bir vazife bilirim.

Raportör olarak çalışmayı bir memleket ödevi sayan değerli arkadaşlarıma bu verimli çalışmalarından dolayı teşekkürlerimi sunarım. Kongre Yönetim Kurulu'nun Ankara mümessilliği vazifesini gören ve kongremizin başarılmaması için canla başla çalışarak bize büyük yardımı dokunan Sayın arkadaşımız Prof. Nevzat Tüzdil'e de minnet ve şükranlarımı sunarım.

Davetimize icabet ederek huzurları ile kongremize onur veren sayın misafirlerimizi saygı ile selamlar ve 1. Türk Mikrobiyoloji Kongresi'nde olduğu gibi 2. Türk Mikrobiyoloji Kongresi çalışmalarının da memleketimiz için hayırlı sonuçlar vermesini candan dileyerek sözlerime son veririm."

Dr. Zekai Muammer Tunçman'ın bu açılış konuşmasından sonra kongre programına geçilmeden evvel eski Bursa Milletvekili ve Bakteriyolojihane Müdürü Prof. Dr. Refik Güran Türkiye'de bakteriyolojinin nasıl başladığını anlatan kısa bir tarihçe sunmuş ve daha sonra konulara geçilmiştir.

İlk söz Ord. Prof. Dr. H.Braun ve Doçent Ömer Özek'e verilmiştir. *Salmonella* grubunun bakteriyolojisi hakkında etraflı izahat veren raportörler, bilhassa Paratifo infeksiyonlarını ve bunların muhtelif tiplerini ve memleketimizde yaptıkları uzun etüdleri izah etmişlerdir. Raportörler Paratifo hastalıklarının teşhisi hususunda durarak geniş malumat vermişler ve bazı gıda zehirlenmelerinin sebeplerini ve Türkiye'deki Paratifo A., B., O. ve daha sair buluşlarını grafik ve tablolarla izahlı olarak göstermişler ve Paratifo hastalıklarının kan muayeneleri ile daha doğru teşhis için kullandıkları formollü antijen usulünü kongreye arz etmişlerdir.

Bundan sonra Dr. Niyazi Erzin ve Sabahatin Payzın tarafından hazırlanan *Salmonella*'ların Türkiye'deki intişarı ve korunma çareleri hakkındaki rapor okunmuştur. Prof. Dr. Feridun Nazif söz alarak epidemilerin yağmurlardan sonra çıkmasına dikkat nazarı çekmiş ve Paratifo infeksiyonlarına karşı daha müessir çare olmak üzere Tifo aşısı içerisinde bulunan Paratifo basilleri miktarının değiştirilmesini teklif etmiştir. Bu teklif umumi heyetçe de tasvip edildiğinden bu hususta kongre idare heyeti lazım gelen teşebbüsü yapacağını bildirmiştir.

Öğleden sonra ikinci oturum yine Abdülhak Hamit salonunda yapılmış ve ilk olarak Prof. Dr. Latif Berkman "*Hayvan Salmonellası ve Besi Kontrolü*" hakkındaki tebliğini yapmıştır. *Salmonella*'ların hayvani gıdalarda insanlara intikalini ve hayvanların bu hastalığı yaymadaki rollerini ve bilhassa *Salmonella*'ların et zehirlenmelerini nasıl yaptıklarını tafsilatlı bildirmiştir. Söz alan Sabri Baki Ersoy, balık meselesine temas ederek İstanbul'da görülen balık zehirlenmeleri üzerine dikkati çekmiş ve bunlarda da *Salmonella*'ların bir rolü olup olmayacağını sormuştur. Binbaşı Dr. Zeki, Dr. Nuri Ergene'nin incelediği Ayaş'taki (800) kişilik gıda zehirlenmesini hatırlatmıştır. Turgut Argun da güvercin yavrularında Brelsav tipi Paratifo'lara rastladığını ve yapılan aşı ile bu salgının önüne geçildiğini söylemiştir. Prof. Latif Berkman'ın konusu ve Besi kontrolü hakkındaki kıymetli etüdlere çok alaka uyandırmıştır.

Ord. Prof. Süreyya Aygün, *Brucella*'nın Bakteriyolojisi hakkındaki tebliğini yapmıştır. Söz alan Prof. Dr. Refik Güran; *melitensis*'in identifikasyonunda veya hasta serumu ile yapılan aglütinasyonlarda bazı yanlışlıklar olduğunu ve hasta serumu ile eldeki suşun denenmesi ile lazım geldiğini ve bazen Tüberkülozla karışabildiğini belirtmiştir. Prof. Dr. İhsan'da, Şükrü Aksel'in İnsan Nörobruselloz hakkındaki tebliğini yapmıştır. Malta hummasının sinir sistemi üzerinde yaptığı Meningo-mylite ve sair Nevrite'ler hakkındaki komplikasyonlarını ve yapılan tedavi usullerini ve en son E Vitamininden elde ettikleri iyi sonuçları söylemiştir. Dr. Necmettin Akyay, normal insan serumunda *Brucella* bakımından serolojik araştırmalar hakkındaki tebliğini yaptı. Alaka ile dinlenen bu tebliğde de Refik Saydam müessesesinden gönderilen Frengili (1250) serum üzerinde yapılan araştırmalarını ve serumların geldikleri mıntikalara göre *Brucella* nispetlerini söyledi.

Ekrem Vardar, raportörün hayvanlar üzerinde Brucellanın % 30-60 kadar oluşunu çok gördü. Bruselloz hayvanlarda bizde haralarda görüldüğünü, hayvanlarımız arasında o kadar yaygın olmadığını, (114) hayvan üzerinde yaptığı tecrübelerde % (15-17) nisbetinde bir netice aldığını söylemiş, Prof. Süreyya Aygün de kendi yaptığı araştırmada bu nispeti hiçbir zaman bulamadığını ve raportörden aydınlatılmalarını istedi. Dr. Necmettin Akyay, hayvanlar üzerindeki rakamları literatürden aldıklarını, diğerlerini Dr. Sait Bilal Golem'in etüdünden aldığını ilave etti.

Üçüncü toplantı 23/10/1946 saat 9.30'da Refik Saydam müessesesinde yapılmıştır. İlk olarak Dr. Ekrem Vardar "*Hayvan Brucellası*" hakkındaki tebliğini yapmış ve bu tebliğ de çok alaka uyandırarak tartışmalara sebep olmuştur.

Prof. Dr. Refik Güran; Bang infeksiyonlu hayvanların son karar gereğince itlaf edildiğinden, teşhislerin kesin olmasını, aglütinasyonların müsbet olsa dahi itlaf etmenin doğru olmadığını ve bundan çok zarar göreceğimizi tahmin ettiğini, aşılarda muvaffakiyet vermeyişinin dozların az olmasına ve dozları on milyara kadar çıkarıp yüksek doz zerketmenin daha başarılı olacağını ve

bunun tecrübe edilmesini ileri sürdü. Dr. Sadettin Yazar, Ekrem Vardar'ın verdiği netice ile Avrupa'da kullanılanların birbirine uymadıklarını ve allergen maddenin nasıl hazırlandığını ve serodiagnostik meselesinin ehemmiyetini, Tüberkülozlu hayvanlarda bu diagnostiğin müsbet sonuç vermesinden Bang savaşında yanlış neticeye varılabileceğini belirtti. Nail Uçar; tabiatı ile mücadelenin aşı ile olacağını, Tüberkülozla bu hastalık arasında fark olduğunu söylediler. Ord. Prof. Dr. Braun; aglütinasyonun Brucelloz'da aldatıcı olmadığını, yalnız Brucelloz'da (R) ve (S) şekilleri bulunduğunu, (R) şeklinin aldatıcı olup paraaglütinasyon verdiğini, halbuki, (S) şekli aldatıcı olmadığından serolojik teşhislerin bu tiple yapılmasını söylediler. Dr. Perihan Çambel; Amerikan literatüründe yalnız nevilerinde değil, çeşitlerinde de suşların spesifik olduğunu gördüğünü söyledi. Dr. Zeki Madenli; yalnız aglütinasyonla iktifa etmenin ve diğer arazi nazarı itibare almamanın doğru olmadığını, 10.000'i geçen muayenelerinde araz göstermemiş hayvanlarda % (20-30) aglütinasyon verdiğini gördüklerini, halbuki kasaba sevk edecekleri 50-60 hayvan arasında iki sene sonra 20 tanesinin menfi çıktığını, bilhassa şüpheli vaziyette çok vakit kaybetmemek için intra-dermik reskasyonla süt reaksiyonu üzerinde durulması lazım geldiğini söylediler. Dr. Zeki Muslu; aglütinasyon testinin bütün memleketlerde aynı olduğu gibi bizde de (S) şekli ile yapıldığını ve daima normal serumlarla kontrol edildiğini, suşlarımızla kazip aglütinasyon mevzuu bahis olmayacağını, 1/80, 1/100 hatta 1/50 ile işleyen serumlarda o hayvanların sütlerinin bakteri ıtrah ettiklerini ve bunun bilhassa insan sıhhatini korumak bakımından çok önemli olduğunu söylemişlerdir.

Dr. Sevki Akçay: *"gerek alerjik ve gerek serolojik muayeneler, yaptığım hayvan otopsileri bana şu kanaati vermiştir: Bunlar hastalığın şeklini ve derecesini değil, infekte olup olmadığını gösterir, bunun için yalnız müspet reaksiyonla itlaf edilmeleri doğru olmasa gerektir."*, Prof. Dr. Refik Güran; *"reaksiyonla araz birleşirse o zaman hayvanı öldürmek lazımdır."*, Dr. Tahsin Berk; *"normal serumlarla yaptığımız etüdde elde ettiğimiz sonuç,*

mevzuların bu hastalığı geçirdikleri halde serumları 1/200 nisbetinde müsbet netice vermiştir.", Ord. Prof. Süreyya Aygün; "Amerika'da yapılmış çok iyi bir etüd vardır: (7000) ameleli bir konserve fabrikasında ameleli (3) gruba ayırıyorlar. 1-etle uğraşanlar, 2-yalnız redaksiyonla uğraşanlar, 3-bayvan ve fabrika işile meşgul olmayanlar. Bunların kanları üzerinde etle uğraşanlarda Brucella % (27.5) bulunmuş, ikinci grupta (%5), balbuki hariçte çalışanlarda % (0.5) müsbet bulunmuştur. Binaenaleyh, müsbet müsbettir, uyuşuk, sağır ve infeksiyon halindedir ve hastalık hiçbir zaman gözükmez." Şeklinde yorumda bulunmuşlardır.

Başkan Zekai Tunçman: "Görüyorum ki arkadaşlar Brucella üzerinde iyi etüdler yapmışlar, Kopenhag'da toplanacak IV. İnternational Mikrobiyoloji Kongresine bu mevzuda çalışan arkadaşların iştirakini memleket hesabına çok faydalı olacağını" teklif etmiştir.

Son sözde Dr. Ekrem Vardar; *iki günden beri toplanıyoruz, itibarla görüyorum ki benim mevzu üzerinde haddinden fazla durulmuştur. Prof. Dr. Refik Güran'a cevaben serolojik muayenelerin savaş metodu olarak bütün dünyada ele alındığını, ele alınmazsa mücadele yapılamayacağını, klinik arazi her zaman bulamayacağımızı söyledi. Sütle yapılan müspet reaksiyonlarda telkib ile % 80 müspet sonuç elde edilmiştir. Sığır enfeksiyonlarında ise sütlerle yine bakterilerin atıldığını gördük. Aşı ile savaşa gelince; ölü veya canlı aşılar, ölümler iyi sonuç vermiştir, canlılarda sütle ıtrab edilir, aşının dozunun arttırılmasında ise 500 milyon bakteri verdiğimiz halde iyi sonuç alamadık. Amerikalılar iyi sonuç aldıkları için biz de yapıyoruz. Dr. Sadettin Yazar'ın sorgularına cevaben, mikrop ekstresi ve hülasası aynı neticeyi vermiştir. Bang bakımından salim olan Tüberkülozlu hayvanın müspet sonuç vereceğini kabul etmem, her birinde antikorlar değişiktir. İnsanlarda 1/200 olduğu halde Bang olmadığını söylediler, müspet sanırım. Prof. Braun'un sorgusuna cevaben, aglütinasyonda kullanılan koloni şekli (S) şeklidir, öyle suşlar vardır ki 1/10 verdiği halde diğerleri 1/200 aglütinasyon verir, 1/100 aglütinasyonu biz müsbet sayıyoruz.*

Yalnız düşüklere bel bağlanması, sığır enfeksiyonlarda Zekai Madenli bahlıdır, düşük yaptıkları halde reaksiyon menfidir. Prof. Süreyya Aygün'ün verdiği malumat çok enteresandır" diyerek teşekkür etmiştir.

Prof. Dr. Kamile Şevki Mutlu; *Brucella*'nın patolojik anatomisi hakkında tebliğde bulundular. Başkan Dr. Zekai Tunçman: Aynı mevzu olduğundan sözü Dr. Perihan Çambel'e verdiğini ve sonunda münakaşa için söz vereceğini bildirdi. Dr. Perihan Çambel Patolojik anatomiden ziyade bakteriyolojik ve klinik malumat verdi. Başkan Zekai Tunçman; Kıymetli etüd ve tebliğlerinden dolayı her iki raportöre tebrik ve teşekkürlerini bildirdi ve münakaşayı açtı.

Prof. Şevki Akçay; "*Bruscellozda Histopatoloji veya Patolojik anatomide Veterinerlikte de bir özellik yoktur, yalnız boğada busyede ve inekte endometriumda özelliğe yakın bir durum gözüür ve bu durum diğer literatürlerle teyid edilmiştir. Boğalarda parankimde bir nevi koagülasyonumsu nekrozdur, sekestirler görölür ve periorchitis görölür. Endometriumda olan tagayyürat bilbassa sıkıtlardan sonra hemorrojik bir endometritis bize bir Bang enfeksiyonunu hatırlatır. II.mesele: Bruscelloz memleketimizde sanıldığından daha çoktur, bilbassa hayvanlarda ona karşı tabiatın koruyucu tesiri mayasındaki vitamin zenginliğidir, doğarken enfeksiyonu olan yavruların midelerinde mikroplar ölürler, bu hayvanlarda antikorlar teşekköl eder ve bunu yavrularına intikal ettirirler, intradermal reaksiyonlarda bunlarda müspet çıkar, fakat hayvanda hastalık yoktur, yalnız serolojik usullerle bu hastalığın meydandan kalkması mümkün değildir. Gelecek kongrede bu alerjik mevzu üzerinde durulmayı teklif ederim. Prof. Kamile Şevki: Boğalarda busule gelen orchitisin bususi olduğunu söylediler, ineklerde busule gelen endometritislerin özelliğini söylediler, bu iddialarında belki bahlıdır, çünkü Veterinerler hastalığın filiasyonunu araştırabilirler. Ben ne hayvan materyelinde ve ne de literatürde makro ve mikro-patolojik bir özellik olmadığını gördüm."* demiştir.

Dr. Perihan Çambel: "Kröstlerin insanlarda hafif muafiyetle olduğunu söylemiştim, savaş usullerinde noksanlıklar vardır, savaş nizamnamesinde Bang var, Malta humması yoktur, bunun nizamnameye konmasını teklif edelim. Savaş yalnız bakteriyolojik muayenelere inbisar etmektedir, hayvanların otopsileri o kadar fena yapılıyor ki onlardan Bang kültürü elde edilemiyor, onlar için hususi vasıtalar kullanılması lazımdır. Savaş usulüne birazda histopatolojik usuller girmeli, memleketimizde Histo-patoloji çok inkişaf etmiştir, bu arkadaşlara resmi kanallarla parçalar göndermek ve bunları incelettirmek mümkündür. Brucella endocarditis vak'alarında da spesifik bir tagayyürlerde spesifik değildir, çünkü bütün infeksiyonlar nüanslı fark gösteriyorlar, mesela, gördüğümüz dev hücrelerini tefrik etmek imkansızdır, Lymphogranulomatozlarla Brucellaları karıştırmak mümkündür, biopsileri yapılmış tereddütlü vak'aların lenf ukdelerinde mütecanis manzaranın mevcut olmadığını gördük. Biopside patalog kendi başına bir teşhis sağlayamaz, bunu her zaman iddia ederim, klinikçinin Patalogla, Mikrobiyologla muhakkak surette teşviki mesai etmesi lazımdır." Demesi üzerine Prof. Şevki Akçay: "Ben bu hastalığın Histo ve anatomo patolojisinde tam ve akt'i bir özellikten bahsetmedim. Boğalarda husyelerde bir kuagülasyon nekroze ve bir orchitis olduğu zaman bunun % 80 Bang olduğu anlaşılır, bu keyfiyet Leipzig'de Nicherle'nin yaptığı tetkikat üzerine müstenittir. Veteriner tababette bazı hastalıklar vardır ki, bazı hayvanlarda spesifik patolojik arazi gösterir. Mesela, prostzoncada bir fibrinli eksüdasyon ve sekestrasyonun gözükmesi ve birkaç hayvan birden ölmüşse o hastalığın bulaşık bir pnömoni olduğuna delalet eder, bunun gibi boğada da bir kuagülasyon nekrozinin ve bir peri-orchitisin gözükmesi bizde bir Bruselloz karşısında olduğumuz şüphesini % 80 nisbetinde verir." cevabını vermiştir.

Öğleden sonra Yüksek Ziraat Enstitüsü Veteriner Fakültesinin Dahiliye Kliniği anfisinde toplanılarak IV. Oturum yapılmış ve Şarbon-Antraks konuları görüşülmüştür.

Başkan Dr. Zekai Tunçman: Toplantıyı açıyorum, söz "Türkiye'de Şarbonun Epidemiolojisi" hakkında Dr. Turgut Argun'undur.

Dr. Turgut Argun: Günün en mühim derdi olan Şarbon hakkında çok etraflı izahat veren raportör, memleketimizde /4500) adet Şarbon mihrakı bulunduğunu, Şarbonla esaslı bir savaş için Sağlık ve Tarım Bakanlıklarının el ele vererek savaş tedbirleri alması lazım geldiğini söylemiş ve insan sağlığını çok yakından tehdit eden bu hastalık hakkında geniş malumat vermiştir.

Prof. Dr. Refik Güran; Şarbonun traş fırçalarıyla geçtiğine dair müşahadesini anlatmış, Bakteriyolojihane'de Müdür bulunduğu zaman bir Fransızın yüzünde çıkan çıbandan dolayı traş olduğu fırçadan şüphe edilmiş ve fırçanın kıllarını keserek fizyolojik su ile karıştırarak hem kobaya şırınga etmiş, hem de kültürünü yapmış, kobay ölmemiş fakat kültürde Şarbon bakterileri üremiş, onun için yalnız inokülasyonun kafi olmadığını ve kültürde yapılması icap ettiğini belirtmiş ve fırçanın nereden geldiğini araştırarak Japon malı olduğunu ve o zaman piyasadan toplattırıldığını ve ondan sonra Şarbon vak'ası görülmediğini söyledi. Konumuzu ilgilendiren Şarbon, Antraks deniyor, *"biz Veterinerler Antraks deriz, Hekimler ise Şarbon' diyor, bunu buradan görüşüp halledelim."* diyerek konuşmasını bitirmiştir.

Başkan Dr. Zekai Tunçman: *"Şarbon-Antraks bunlar adeta sinonim gibidir, memleketimiz de daha ziyade Şarbon kelimesi taammüm ettiği için öyle diyoruz."*

Turgut Argun: *"Lügatlerden anlaşıldığına göre Antraks beşeri tababette flegmonlu seyr eden bir hastalıktır."*

Prof. Refik Güran: *"Bizde (Şirpençe) ye Antraks denir."*

Prof. Süreyya Aygün: *"Bir iki noktada fikir ayrılığı var. Aşı ile mücadelede aşının tatbik zamanı, hastalığın çıkmasını bekleyip aşı tatbik etmek mahzurludur, halbuki aşı profilaktik olarak yapılır, vak'a çıkmadan yapılmalıdır. Aşı ile hastalık önlenemez, çünkü toprakta 100 yıl kadar yaşadığını göstermişlerdir, aşının faydası hastalık zararını en az dereceye indirmesidir."*

Prof. Dr. Refik Güran: *"bastalık başlamadan baharda aşıları yapmak lazımdır; aşı esnasında iğne dezenfekte edilmeden telkibat yapılırsa bastalık birinden diğerine intişar edebilir."*

Son söz Dr. Turgut Ergun'un: *"Bir İngiliz kıtasında fırça yüziinden epidemik bir bastalık çıkmıştır; memleketimizde de görülmesi mümkündür. Prof. S. Aygün'ünkine gelince; bastalık çıkan yerlerde aşı yapılmasını çıkmayan yerde yapılmamasını söyledim, aşı esasen bastalık çıkmadan yapılır; çünkü profilaktik bir vasıtaadır."*

Başkan Dr. Zekai Tunçman *"Balıkesir'den Dr. Nefi Saatçioğlu'nun kongreye gelmediğinden hazırladığı "İnsanda Şarbon" raporunun okunamayacağını, yalnız tatbik ettiği % 1 iyotlu su ile yaptığı tedavinin Şarbon serumu kadar müessir netice verdiğini raporunda kayıt ettiğini ve pratik bakımdan serum bulunmayan yerlerde istifade edilebileceğini söylemiştir."*

Prof. Dr. Refik Güran: İnsanda iç ve dış Şarbon olduğunu ve kendisinin Menengit şekline rastladığını anlattı. *"Sindirim aygıtında olan bir Şarbon ihtilatı, klinik arazi tamamen menenjitin aynı idi, bulaşması, bir doktorun kızında menenjit belirtileri görülür; mayii dımarı-şevki alınır; bakteriyolojibaneye gönderilir, tablilde çok miktarda basil ve bariz kapsüllerin mevcut olduğu görülmekle derhal Şarbon teşhisi kondu. Bu bulgu garip gibi göründü, kültür ve inokülasyon yapıldı, tebeyyün etti, bu kız lise talebesi idi, filiasyon araştırıldı, bu kızcağız Kırklareli'nden gönderilen sucukları yemiş, bu sucukların yapıldığı etlerin Şarbonlu olduğu anlaşıldı. Bizde çobanlar Şarbon'an hiç korkmazlar, "Şarbon olmazsa biz nasıl et yeriz" derler, sürüde basta olan hayvanı keser, etini ya kısmen yer veya satar, dersini de ya pösteki yapar, onu da satar, bu suretle bastalığın bulaşmasına sebebiyet verir."*

Çobanlar hayvan kan işediği zaman Şarbon'lu olduğunu anlar ve sucukçulara satarlar. Bu vak'ada bazım cibazında hiçbir tezabürat olmadan menenjit arazi görülmesi çok nadir görülen tezabürattandır."

Tedavide iode eskiden beri malumdur, yaranın etrafına pikiür yapılır, solüsyon iode-iodere zerk edilir ve yaranın etrafına sabah akşam zerk edilir. Eskiden şarbon ocakları vardı, o zaman yakarlardı, bazan yakarlardı, bazan yaralar, içerisine iki gram süblime koyarlardı, solüsyon fenile % 1.5 nisbetinde kullanıldı, uzviyette spor vermediği için solüsyonlar hafif de olsa onları öldürür. Son zamanlarda antiseptik pansumanla 1/2000 süblime, 1/1000 permanganat kullanılmıştır, fakat en iyisi verit dabiline Şarbon serumu yapmaktır."

Başkan Zekai Tunçman: Şarbon tedavisinde Penicillin ve Şarbonun Bakteriyolojik ve serolojik teşhisleri konulanlarının raportörleri kongrede bulunmadıklarından raporların okunmasının mümkün olmadığını ve vaktin gecikmiş olmasından Prof. Süreyya Aygün'ün İnsanda Şarbon Epidemiyolojisi ve Profilaksi konusu ile Şarbon aşları konusunu birlikte telhisen söylemelerini rica etti.

Ord. Prof. Süreyya Aygün: Bu iki konu üzerinde tebliğini yaptı.

Söz Şevki Akçay'da: "*Profilaksi meselesinde biliriz ki hayvanların bir çokları insanların gıdasını teşkil eder, teşbis ise ölü hayvanlar üzerinde olur, ölümden sonra teşbis patolojik anatomi ile kabildir. Koyunlar kesildikten sonra etlerinin kanlı olduğu görülür, buz gibi ete de rastlanabilir, yalnız kapilerler doludur, dalak dahi büyümemiştir, yalnız kalbi doludur, çünkü buradaki kan ve büyük damarlardaki kan tensesür etmez. Şarbon mikroplarının uzviyete girdiği yerlerde domuz ve beygirlerde karbonküller yapar, lenf yumrularında da hemorajik nekrotik mibraklar yapar, bu karbonküllerde yaptığım frottillerde Şarbon basilleri gördüm. Yapılacak iş; Şarbon'dan ölen hayvanların yakılmasını ve tarlalarının da ziraate tahsis edilmesi lazımdır, kültür memleketlerinde makinalar yapılmıştır, bunun memleketimizde de temini lazımdır."*

General Necib Rıza Zobu: "*Biz sığır derisi ibraç etmeyiz, Süreyya Aygün'ün sun'i domuz yetiştirmeleri meselesi bir sürçü lisan mıdır, muayene ettikleri deriler ne miktardır ve kendi araştırmalarında neler bulmuşlardır, onu öğrenmek isteriz."*

Prof. Dr. Refik Güran: *"Bakteriyolojibanede muayeneye kavanoz içerisinde gelen dalağın Şarbonlu olup olmadığını, kavanozun içerisinde kanlı suyun bulunmasıyla bademeler dabi anlıyabiliyorlardı."*

Prof. Dr. Latif Berkman: *"Bir nokta; besi maddelerinin kontrolünün çok önemli rolü vardır. Bulgaristan'da olduğu gibi köylere kadar sistematik bir et muayenesinin temini, mezhabada yaptığımız gibi mubit damarlarından mikroskobik muayene lazımdır."*

Dr. Ekrem Vardar: *"Askeri hayvanlarda gördüğü tek tırnaklılarda Şarbon sancı ile seyrederek ve o zaman deriden tehlikelidir, etlerde patolojik anatomi tablo çok karakteristiktir, barsaklarda karbonküller vardır."*

Sadettin Yazar: *"Orduda Şarbonlu vak'alarda otopsi yapılmaz."*

Nail. *"Arkadaşlarımızın ordu hayvanlarında Şarbona karşı o kadar hassastır ki otopsi yapmalarına imkân yoktur."*

Prof. Süreyya Aygün (son söz): *"Necib Zobu arkadaşına cevap vereceğim, sun'i domuz ırkından gayem ehli domuzdu, bu toplantımız bususi çalışmalarımızı arz etmek için değildi, ben raportör olarak karşınıza çıktım. Derilerin muayenelerini her zaman yapıyoruz, bu bususta neşriyatımız da vardır."*

Sadık Gören (son söz): *"Sancıdan şüpheli hayvanlarda derece alınır, açılmadan mikroskobik muayeneler yapılarak teşbis konulur."*

Başkan Zekai Tunçman: *"II. Türk Mikrobiyoloji Kongresi gündeminde başka konu kalmamıştır, müsaade buyurursanız birkaç söz söyleyip kongremizi kapatacağım."*

"Değerli meslektaşlarım:

Üç gündür başkentimiz Ankara'da bir ilim kaynaşması oluyor, bu kaynaşmaya biz Türk Mikrobiyologları, II. Türk Mikrobiyoloji Kongresi'ni yapmakla katılmış bulunuyoruz, siz değerli arkadaşlarımızın hazırladıkları cidden çok kıymetli çalışma mabsullerini zevkle dinledik, hepimiz ayrı ayrı

istifade temin ettik, gönül arzu ederdi ki burada görüşülenleri herkes işitsin, mamafih, bu toplantılarımızda hazır bulunamayan arkadaşlarımıza da Sağlık Bakanlığınca bastırılması va'dedilen raporlardan göndermek suretiyle faydalandıracağız.

Kongremiz, birçok güçlükler arasında mütevazı, vakur çalışmalarını zevkle, alaka ile dinletti. Bunun akislerini duydukça göğsümüz ıftıbarla kabarmaktadır. Kongremizde görüşülen kıymetli konulardan busule gelen mühim belirtileri umumi dilek üzerine ilgili makamlara bildirmek için lazım gelen teşebbüsleri yapacağız, bunların ilgili makamlarca göz önünde bulundurulacağına emin bulunuyoruz.

Sayın arkadaşlarım,

Sizlerden kuvvet ve cesaret alan idare beyetiniz, üzerine aldığı bu güç işi başardığından dolayı müftehirdir. Kongremizi Ankara'da yapmakla hem Türkün Kabesi başkentimize karşı manevi vazifemizi yapmış, hem de sayın meslektaşlarımızı toplu bir halde görmekle, ilim müesseselerimizi gezmek gibi bir istifadeler temin etmiş bulunuyoruz.

Bu bakımdan iki yıl sonra yapacağımız III. Türk Mikrobiyoloji Kongresi'nin yine Ankara'da toplanmasını uygun görmekteyim. Yalnız III. Mikrobiyoloji Kongresi'ni, açış söylevimizde işaret ettiğim gibi, başlı başına yapmanın daha uygun, daha şümüllü olacağını bu defaki tecrübelerimizle anlamış bulunuyoruz, Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti idare beyeti bunu göz önünde tutarak hazırlığını ona göre yapacaktır.

Sayın arkadaşlarım,

II. Türk Mikrobiyoloji Kongresi'ni kaparken şahsıma karşı gösterdiğiniz birlik, sabır, metanet ve centilmenliğinizden dolayı hepinizi saygı ve sevgi ile selamlar, memleketimize ve insanlığa faydalı daha büyük başarılar dilerim."

Saat 17.45, (23.10.1946) Çarşamba günü II. Türk Mikrobiyoloji Kongresi sona ermiştir.

Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanı

Dr. Behçet Uz'un

Onursal Başkanlığında

II. inci Türk Mikrobiyoloji Kongresi

21-25 Ekim. 1946

Ankara

Kongre Yönetim Kurulu

Başkan vekili	:	Dr. Zekâi Muammer Tunçman
Umumi kâtip	:	Dr. Arif Yaman
Veznedar	:	Prof. Dr. Haydar Palavan
Üye	:	Prof. Dr. İhsan Şükrü Aksel
Üye	:	Prof. Dr. Vt. Üveys Maskar

II. inci

Türk Mikrobiyoloji kongresi

Sayın meslektaş,

1943 Ekim ayında Ankara'da toplanan I. inci Türk Mikrobiyoloji Kongresinde verilen karar üzerine II. inci Türk Mikrobiyoloji Kongresi, Sayın Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanı Dr. Behçet Uz'un Onursal Başkanlığında Ankara'da Dil, Tarih ve Coğrafya Fakültesinde toplanacak ve üç gün sürecektir.

Kongremiz, 21 Ekim 1946 Pazartesi günü IX. uncu Milli Türk Tıp Kongresi açılma töreninden sonra Ankara Üniversitesi Rektörlüğünce bize ayrılan salonda saat (18) de açılacaktır.

Raportör arkadaşların daktilo ile yazılmış raporlarını iki nüsha olarak kongreden evvel Umumi Katipliğe vermiş bulunmaları gerektir.

Raportörlere (30) dakika ve vaktin dar olmasından tartışmalar için (5) dakika söz verilecektir.

Gelecek Mikrobiyoloji Kongresi için Idare Heyeti:

- 1 — Laysmanyay, Kala - Azar,
- 2 — Barsak parazitleri, (Ankilostom, Tenya)
- 3 — Süt Bakteriyolojisi ve Hijyeni konularını teklif etmektedir.

Bu yazımız davetiye makamında olduğundan bütün meslektaşların kongremize huzurlarıyla şeref vermelerini diler, saygılarımın kabulünü rica ederim.

Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti Başkanı
ve :

II. inci Türk Mikrobiyoloji Kongresi

Başkan vekili

Dr. Zekâi Muammer Tunçman

II. inci Türk Mikrobiyoloji kongresi konuları:

I — Salmonella grubu

1 — Salmonella gruplarının Bakteriyolojisi.

Ord. Prof. H. Braun-Doğent Dr. Ömer
Özek. (İstanbul)

2 — Salmonellanın Türkiye'deki intişarı ve korunma çareleri.

Dr. Niyazi Erzin (Ankara)

3 — Hayvan Salmonellası ve Besi Kontrolu.

Prof. Dr. Vt. Lâtif Berkman (Ankara)

II — Şarbon - antraks

1 — Türkiye'de Şarbonun Epidemiyolojisi.

Dr. Vt. Turgut Argun (Ankara)

2 — İnsanda Şarbon Dr. Nefi Saatçioğlu (Balıkesir)

3 — İnsanlarda Şarbon epidemiyolojisi ve profilaksi.

Ord. Prof. Dr. Vt. Süreyya Aygün (Ankara)

4 — Şarbon tedavisinde Penicillin.

Dr. Vt. Sait Bilâl Golem (Ankara)

5 — Şarbonun Bakteriyolojik ve serolojik teşhisi.

Dr. Vt. Raif Köylüoğlu (Pendik)

6 — Şarbon aşılı ve korunma çareleri.

Ord. Prof. Dr. Vt. Süreyya Aygün
Dr. Vt. Sadık Gören (Ankara)

III — Brucella.

1 — Brucellanın Bakteriyolojisi.

Ord. Prof. Dr. Vt. Süreyya Aygün (Ankara)

2 — Brucellada Serodiagnostik ve intra - dermik teşhis.

Dr. Vt. Sait Bilâl Golem (Ankara)

3 — Normal insan serumunda Brucella bakımından serolojik araştırmalar.

Dr. Necmettin Akyay (Ankara)

4 — İnsanda Neuro - Brucellose.

Prof. Dr. İhşan Şükrü Aksel - Dr. Kemal Saracoğlu (İstanbul)

5 — Hayvan Brucellası.

Dr. Vt. Ekrem Vardar (Ankara)

6 — Brucellanın patolojik anatomisi.

Prof. Dr. Kâmile Şevki Mutlu - Dr. Perihan Çambel (Ankara)

Not — Kongre üyelerine trenlerde % (20), Ankara otellerinde % (10) tenzilât vardır.

(II. Türk Mikrobiyoloji Kongresi'nin kitapçığı toplam dört sayfadan oluşmaktadır.)

Kongre konular ilgili hocalar tarafından yukarıda detayları ile sunulduğu gibi yoğun bir şekilde tartışmıştır. Toplantılar sonucunda çeşitli öneriler ortaya atılmıştır. Örneğin tifo aşısı içerisindeki para tifo basillerinin oranının artırılması teklif edilmiş ve bu tüm katılımcılar tarafından desteklenerek kongre idari heyetinin bakanlık düzeyinde girişimde bulunmasına karar verilmiştir. İdari heyet bir sonraki kongrede "Layşmanya, Barsak parazitleri (Ankilostom, Tenya) ve Süt Bakteriyolojisi ve Hijyeni" konularının ele alınmasına karar vermiştir. (kongredeki tartışma detayları Sayın Firdevs Gümüşoğlu'nun *"Türkiye'nin Pasteur'ü Dr. Z. Muammer Tunçman"* kitabından alınmıştır.)

III.TÜRK MİKROBİYOLOJİ CEMİYETİ KONGRESİ

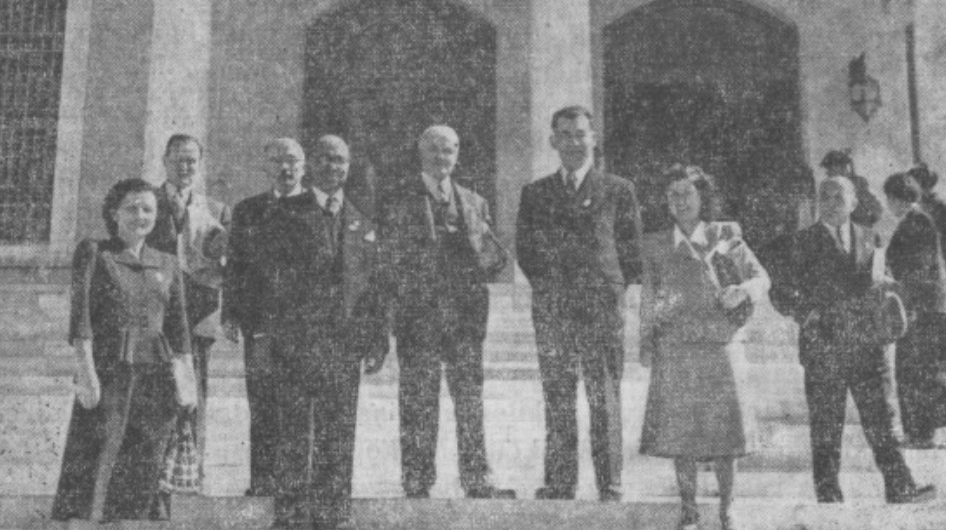
Üçüncü TMC Kongresi 4-6 Ekim 1948 tarihlerinde Ankara'da Sağlık Sosyal Yardım Bakanı Dr. Kemali Beyazıt himayelerinde Dr. Z. M. Tunçman, Dr. Arif Yaman, Prof. Dr. Haydar Palavan, Prof. Dr. İhsan Şükrü Aksel ve Prof. Dr. Vet. Üveys Maskar tarafından gerçekleştirilmiştir. Toplantı 4 Ekim tarihinde Sayın Dr. Kemali Beyazıt'ın kısa bir konuşması ile saat 17:00'de Ankara Halkevinde açılmış ve bilimsel toplantılar Numune Hastanesi ders salonunda devam etmiştir. Bir önceki kongrede alınan karar doğrultusunda bu kongrede Layşmanya, Barsak parazitleri (Ankilostom, Tenya) ve süt bakteriyolojisi ve hijyeni konularının ele alınmış ve tartışılmıştır. Toplantıların sonunda Dr. M. Fakaçelli tarafından *"kala-azar'da teşhis"* konulu ilk ve tek bir serbest bildiri sunulmuştur. Toplantılar sırasında raportör tarafından tüm konuşmalar ve tartışmalar kayıt altına alınmış ve böylece bu kongre için ilk defa geniş kapsamlı bir kitap Türkçe-Fransızca ve İngilizce olarak hazırlanmış kongreden bir yıl sonra basılarak dağıtılmıştır.

Dr. Z. M. Tunçman III. Türk Mikrobiyoloji Kongresi'nin açılış konuşmasını yaparken

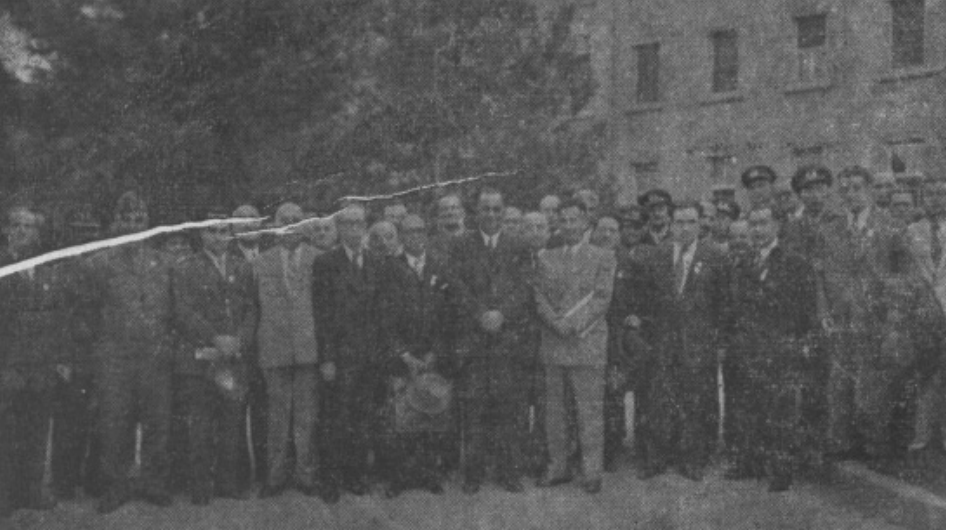
Kongre başkan Vekili Dr. Z. M. Tunçman, Kongre Yönetim Kurulu ile Kürsüde; Genel Sekreter Vekili Prof. Üveis Maskar, Oturum Katipleri Dr. Mihri Belli ve Dr. Yüzbaşı Orhan Turtin

III. Türk Mikrobiyoloji Kongresi delegelerinden bir grup Halkevi önünde; Ortada İstanbul Tıp Fakültesi Dekanı ve Mikrobiyoloji Enstitüsü Profesörü Dr. Ziya Öktem, Eczacı Okulu Müdürü Prof. Dr. Üveis Maskar, Haseki Hastanesi Patolojik Anatomi Uzmanı Dr. Halis Sarıkadıoğlu, Dr. Z. M. Tunçman, Bayanlar: Pendik Bakteriyoloji Enstitüsü Mütchassısı Suat Dikmen ve Muzaffer Özden

III.Türk Mikrobiyoloji Kongresi delegeleri Ankara Numune Hastanesi Ders Salonunda müzakereleri takip ederken

III.Türk Mikrobiyoloji Kongresi delegeleri Sağlık Bakanı Dr. Kemali Beyazıt ile beraber kongre müzakereleri çıkışında

Dr. M. Fakaçelli'nin "*Kala-azar'da teşhis*" konulu serbest bildirisi Türk Mikrobiyoloji tarihinde sunulan ilk serbest bildiri olması nedeniyle aşağıda III. Türk Mikrobiyoloji Kongresi" kitabında yer aldığı şekliyle sunulmuştur.

KALA AZAR TEŞHİSİ

Dr. M. Fakaçelli

(5 Ekim 1948'de III.Türk Mikrobiyoloji Kongresinde tebliğ edilmiştir)

Huzurunuzda yapacağım bu günkü konuşmadan dolayı şeref duymaktayım ve bu vesile ile Sayın Dr. Zekai Muammer'e teşekkür etmeyi borç bilirim.

Konu olarak aldığım Kala-Azar hastalığının teşhis metotlarını mütalaa etmek arzusundayım. Teşhis metotlarına geçmeden evvel kısaca hatırlatmak isterim ki memleketimizde ilk olarak Prof. Abdülkadir Noyan 1916'da Bağdat'ta 11 vaka tesbit etmişti ve 1936'da Prof. Akil Muhtar Özden memleketimizdeki ilk vakaları Atina'da toplanan beynelminel Pathologia Kompare Kongresinde zikretmişti. Bundan sonra Prof. Frank, Prof. İhsan Hilmi Alantar, Prof. Muzaffer Şevki, Prof. Arif İsmet Çetingil ve Prof. Nebil Bilhan enteresan vakalar neşretmişlerdir. Bizde 10 sene zarfında, 1938'den itibaren, İstanbul'da Saint George Hastanesindeki kliniğimizde 43 Kala-Azar vakasını mütalaa etmek fırsatını bulduk.

Bu oldukça fazla vakalarımızın araştırmalarından elde ettiğimiz tecrübelerle istinaden, yüksek heyetinize bu hastalığın teşhisini ne şekilde karşılayacağımızı kısaca anlatmağa çalışacağım.

Esas üç yoldan teşhise varabiliriz :

a) Klinik tablo ki hastalığın mevcudiyetini şüphelendirecektir.

b) Biyolojik araştırmalar ki hastalığın teşbisi için bir ihtimal verecektir.

c) Parazitin bizzat tespiti ki teşbisi katileştirecektir.

a- Klinik Tablo :

Hastalık tablosunda hakim olan üç büyük araz göze çarpmaktadır: Gayri muntazam bir ateş, büyük dalak, leucopenie ile beraber seyreden hipokrom bir anemi.

***Ateş:** Gayri muntazam, arta sıra remittente ve bazı defa sıtmayı andırarak şekilde olup her ilaca karşı dayanıklıdır. Ateş bazen günde bir defa, bazen de günde iki defa (acces biquotidien) olabilir. Bazen de 2-3-4 günlük bir devir ateşsiz geçebilir. Sonra ateş aynı başlangıçta ki gibi gayri muntazam karakterini alır. Mühim bir araz şudur ki malaria'nın aksine burada ateşin birdenbire çıkması titremesiz olur ve yine malarianın aksine ateşten sonra terleme olmaz.*

***Dalak:** ok çabuk büyür. Kronik vakalarda pubise kadar iner, bütün sol iliak bölgeyi doldurur ve göbekten geçen orta hattın sağ tarafına kadar geçer. Küçük kaşektik hastaların incecik vücutları, büyümüş dalakla dolu şiş karınlar ile büyük bir tezat teşkil eder.*

***Anemi:** Daima göze çarpacak kadar fazladır. Hastalığın şiddetin göre K.K. 3,000,000-2,000,000 ve hatta daha az olabilir. Anemi daima hipokrom tiptedir. Nihayet, lökopeni (araya başka hastalık karışmazsa) daima aşikârdır. Lökositler 4.000-3.000 ve çok defa 2.000'e kadar iner ve formül lemfomonositer tiptedir. Bu klinik ve hematolojik arazların karşısında ilk evvela malaria düşünülür. Periferik kanda plasmodilerin bulunmaması ve malaria tedavisinin (kinin ve atebrinle) neticesiz kalması Kala-Azar ihtimalini düşündürmelidir.*

b- Biolojik araştırmalar :

Bütün biolojik araştırmalar kanda total albüminlerin azalması, globülinin çoğalması ve serin globülin nispetinin tersine çevrilmesi esasına bağıdır.

En çok tanınan reaksiyonlardan:

***Brachmachari**'nin arık su reaksiyonudur (Hasta serumu üzerine birkaç damla eau distillee damlatılırsa, iki mayi arasında bulanık beyaz bir halka teşekkül eder).*

***Gupta ve Chopra**'nın antimon reaksiyonu; (%5 neostibosan mablülünden veya başka bir antimon tuzu mablülünden birkaç damla hasta serumu üzerine damlatılırsa yine iki mayi arasında karakteristik beyaz bir halka teşekkül eder).*

Fakat hepsinden en pratik ve kolayı:

***Gate-Papakostas-Napier**'nin formol gel reaksiyonudur. (Hastanın 20 damla serumu üzerine %40 formol mablülünden 2 damla damlatılırsa birkaç saniye veya birkaç dakika içinde iki türlü hadise görülür: Evvela bir pıhtılaşma (gelification) ondan sonra bir bulanma (opalescence).*

Maamafih unutmamalıyız ki bütün bu reaksiyonlar spesifik değildir ve yalnız bir Kala-Azar ihtimali uyandırırılar. Müspet olmaları teşhis için kıymetlidir. Menfi olmaları ise hastalığın Kala-Azar olmadığına kat'i bir delil değildir.

c-Kat'i teşhis:

Demek ki kat'i teşhis parazitin, bizzat bulunması ile konacaktır. Parazit kanda, karaciğerde, kemik iliğinde veya dalakta aranacaktır. Şimdi bu metotların arasında en kıymetli olanı ve en iyi netice vereni acaba hangisidir?

Kan: Birçok müellifler periferik kanda %20 vakalarda paraziti bulduklarını iddia ediyorlar. Epeyi vakalarda periferik kanda paraziti aramamıza rağmen hiçbir defa Leishmaniaya tesadüf edemedik. Kanaatimizce, bizim iklimlerde hastalık şiddeti daha az olduğundan deveren eden kanda kolayca parazit bulunamıyor. Zaten Hint doktorlarının yüzdeki nispette çok büyük değildir. Netice olarak diyebiliriz ki kanda paraziti aramak lüzumsuzdur.

Karaciğer: Daima karaciğer ponksiyonunda parazit görüldüğünden, karaciğer ponksiyonu iyi bir metottur. Ancak, bizim iklimlerde, karaciğerin aşikâr büyümesi nadir görüldüğünden, insanlarda daima tatbik edilmez.

Aksine veteriner arkadaşlarımız için tercih edilecek metottur, çünkü hasta köpekte karaciğer büyümesi dalak büyümesine nazaran daha aşikârdır. Dolayısı ile köpekte karaciğer ponksiyonu dalak ponksiyonundan daha kolaydır.

Nihayet tetkik etmeye **sternal** ve **dalak** ponksiyonları kaldı. Her iki metot iyidir, verdikleri neticeler memnuniyet verici ve biraz tecrübe edindikten sonra tatbik edilmeleri kolaydır.

Dalak ponksiyonu bilhassa küçüklerde çok kolay yapılır. Kanama ve pıhtılaşma müddetleri tetkik edildikten sonra çocuk arka üstü yatırılıp dalak nabiyesine iğne tamamı ile dikine batırılır. Fakat burada muvaffakiyet elde etmek için iki mühim esası unutmamalıyız: İğne tamamı ile kuru ve steril olmalı ve sırınga ile çekmemelidir, çünkü dalak pulpasına gerek suyun gerek kanın karışması parazitin bulunmasını güçleştirir.

İğnenin ibtiva ettiği pulpa, iki tertemiz lam üzerine püskürtülür, iğnenin ucu ile frotte yapılır ve May Grünwald ve Giemsa ile boyanır. Bu şekilde elde edilen preparatlarda Leishmania-Donovani kolaylıkla tefrik edilir ve birçok defalar makrofajlar içinde kütle şeklinde bulunurlar.

Yirmi vaka üzerinde dalak ponksiyonu ile beraber sternal ponksiyonu da tatbik ettik, ve aşığıda ki buluşları elde ettik. Bu yirmi vakadan on sekizinde splenogramme'da olduğı gibi myelogramme'da da paraziti bulabildik. Fakat iki vakada, dalak ponksiyonunda parazitin mebzul miktarda bulunmasına rağmen, kemik iliğinde hiçbir Leishmania'ya tesadiif edemedik. Kemik iliğinde parazit bulunsa da preparatın okunması daha güçtür, çünkü burada Leishmania hem daha az bulunur, hem de tanıyabilmek için büyük tecrübe sabibi olmak gerektir. Aksine dalak ponksiyonunda parazit daha kolay tanınır ve burada ki makrofajlar içinde kütle halinde bulunması araştırmacı için daha kolaydır. Kanaatimizce kanama ve pıhtılaşma müddetleri normal olan vakalarda tercih edilecek metot dalak ponksiyonudur.

*Son olarak **parazitin kültürü** hakkında birkaç kelime söylemek arzusundayız.*

Malumunuz olduğı gibi kültürü bususi bir vasatta yapılır. N.N.N. (Novy-Neal-Nicoll) Vasat gelose, NaCl, su ve 1/4 tavşan kanından ibarettir. Bu vasat üzerine gerek 5-10 cc. kan, gerek 1/4 cc. dalak pulpası (ki daha iyidir) yabut kemik iliğı ekilir. Ekilen vasat birkaç gün 22-24 bararet derecesine bırakılır. Kültürde üreyen parazit flagele şekildedir. (Hastalığı köpekten insana nakleden pblebotomusların barsağında da parazit bu şekildedir). Flagele şekilde parazit daha büyük, 10-20 μ uzunluğundadır. Bir nüve, küçük bir blepharoblast ve uzun bir flagel ihtiva eder. Bu flagel sayesinde dalgalı hareketler yaparak süratle yer değıştirir. Biz de Prof. Braun ve Dr. Nurettin Onur'un lütufkarlığı sayesinde, parazitin kültürünü ve etiüdünü yapabildik. Maamafiib ince bir teknik isteyen kültür teşbis için mutlaka lazım değıildir. Parazitin direkt olarak lamın üzerinde görülmesi kâfidir.

*Bütün bu araştırmaların neticesi olarak diyebiliriz ki teşbis için en pratik metot: Kemik iliği ve dalak ponksiyonudur ve yine "contre-indication" olmadığı takdirde ikisinden tercih edilecek olanı **dalak ponksiyonu**'dur.*

Mevzuumuzu kapatmak için artık Kala-Azar eskiden zannedildiği gibi memleketimizde pek nadir görölen hastalıklardan olmadığını söylemek isteriz. Gayrı muntazam ateş, büyük dalak ve lökopeni ile seyreden hipokrom anemi karşısında Kala-Azar göz önünde tutmalıdır. Tabiidir ki memleketimizde malaria çok sık tesadüf edildiğinden ve arazlar da malaria'ya benzediklerinden evvela akla malaria geliyor. Ancak periferik kanda (adrenalinden sonra) plasmodie bulunmazsa ve kinin ve atebrin tedavisi cevapsız kalırsa malaria'dan sonra Kala-Azar düşünölmelidir. Evvela kolay ve pratik olan Gete-Papakostas-Napier'nin formol gel reaksiyonu yapılır. Fakat spesifik olmadığını unutmayarak bu reaksiyonla birlikte dalak veya kemik iliği ponksiyonu ile teşbisi katileştirmelidir.

Türk Mikrobioloji
Cemiyeti
Yayını :
—

III. üncü Türk Mikrobiyoloji K
(4 - 6. Ekim. 1948)
(Ankara)

III. éme Congrès turc de Microbiologie

The Third Turkish Microbiology Congress

KADER BASIMEVİ
İSTANBUL
1949

Kongrenin kapanış oturumunda Dr.Ömer Özek "*Mikrobiyoloji Kongresinde raporları okuyamıyoruz, onun için raportör arkadaşlarımızın raporlarını 5-6 ay evvel vermelerini ve bu müddet zarfında raporların basılarak kongre üyelerine daha evvel dağıtılmasını rica ediyorum*" teklifinde bulunmuştur.

Bu teklife Başkan "*Bu busus idari beyeti tarafından düşünülmekte ve meşgul olmakta ise de mesele para meselesi olduğu için yapamıyoruz, birkaç bin liraya ihtiyaç vardır. Bakanlığın yardımını rica etmiştik, tahsisat olmadığından yardım yapılamadı. Bu meselenin sağlanmasına çalışacağız*" cevabını vermiştir.

Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti Başkanı Dr. Z. M. Tunçman aşağıdaki konuşmayı yaparak kongreyi kapatmıştır.

Sayın meslektaşlarım;

3. Türk Mikrobiyoloji Kongresi çalışmalarını bitirmiş bulunuyor, kıymetli arkadaşlarımızın tebliğlerini büyük bir zevkle dinledik, her biri cidden birer emek mahsulü olan bu yurt dertlerinin görüşülmesinin bizler için çok istifadeli olduğuna kaniyim. Mikrobiyoloji Cemiyeti idari beyeti, arkadaşlarımızın temennilerini ve çok güzel ve yerinde tekliflerini bir karar halinde ilgili makamlara ulaştıracak ve tatbikleri için çalışacaklardır.

Gelecek kongre de memleket sağlığı bakımından yine önemli konuları ele almaktadır. Bu toplantılarımıza iştirak eden ve bizlere kuvvet ve cesaret veren sayın arkadaşlarımızı saygı ve sevgi ile selamlar 3. Türk Mikrobiyoloji Kongresini iyi dileklerimle kapatırım.

Daha sonra 1948'den itibaren ulusal toplantılar iki yılda bir düzenli olarak yapılmıştır. 1950 yılında yapılan IV. Türk Mikrobiyoloji Kongresinde Veremde BCG ile profilaksi, Çocuk ishallerinin etiyolojisi ve profilaksisi ve insan ve hayvanlarda kuduz epidemiyolojisi, profilaksisi ve insan ve hayvanlarda encephalomyelitis konuları ele alınmış ve tartışılmıştır.

(Yukarıdaki iki resim İstanbul'da düzenlenen bir Mikrobiyoloji toplantısında çekilmiştir. Konuşmacı Dr. Zekai Muammer Tunçman, Duvarda asılı resimler: Dr. Zekai Paşa, Louis Pasteur ve Dr. Maurice Nicolle'e aittir) (Tarihi bilinmemektedir)

Türk
Mikrobiyoloji Cemiyeti
yayımları

V. inci Türk Mikrobiyoloji Kongresi

26 - 27 - 29 Eylül 1952

İstanbul

V. ème Congrès Turcs de Microbiologie

Vth Turkish Congress of Microbiology

Fas. II.

(Q Humması — Lepra)

Tertipleyen :

Dr. Zekî Muammer Tunçman

KADER BASIMEVİ
İSTANBUL
1 9 5 5

1952 yılındaki 5. Kongrede üç ana konu (çocuk felci, Q humması, lepra) dışında sadece Bakırköy lepra kliniğinde uygulanan tedaviler, Q hummasının deri testi ile teşhisi ve Q hummasının epidemiyolojisine ilişkin üç serbest bildirinin yer aldığını gözlüyoruz. 5. Kongrede 6.nın ana konuları kararlaştırılmıştır, bunlar; bakterilerle oluşan besin zehirlenmeleri, leptospiroz ve mikolojidir.

IX.Türk Mikrobiyoloji Kongresinden bir resim

IX. Türk Mikrobiyoloji Kongresi (22-24 Eylül 1960) Kongre yemeği

14. Kongreye kadar düzenlemeler doğrudan Dernek Yönetim Kurulu, daha doğru deyişle, Dernek Başkanı tarafından yapılmıştır. 14. Kongreden itibaren yönetimin değişmesini izleyerek Türk Mikrobiyoloji Kongrelerinin düzenlenmesi değişik illerimizdeki yerel düzenleme kurulları tarafından üstlenilmiştir. İzleyen yıllarda önceleri İstanbul, Ankara ve İzmir’de yapıla gelen, iki kez de Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti’nde toplanan Türk Mikrobiyoloji Kongreleri, zamanla güçlü yerel düzenleme kurullarının oluşmasıyla, 1986’dan sonra Sivas, Eskişehir, Kayseri, Bursa ve Antalya’da 800-1200’e varan katılımcı, yüzlerce serbest bildiri ile toplanmış bulunmaktadır.

XV. Türk Mikrobiyoloji Kongresi

XV. Türk Mikrobiyoloji Kongresi

XV. Türk Mikrobiyoloji Kongresi heyeti Ata'nın huzurunda

XVI. Türk Mikrobiyoloji Kongresi

XVI. Türk Mikrobiyoloji Kongresi

XVIII. Türk Mikrobiyoloji Kongresi

XX. Türk Mikrobiyoloji Kongresi

XX.Türk Mikrobiyoloji Kongresi

XXIII. Türk Mikrobiyoloji Kongresi

Türk Mikrobiyoloji Kongrelerinin programlarında Enfeksiyon hastalıklarına ilişkin bildirilerin sayısının zaman içinde çoğalması üzerine, Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti 1987 yılında 1. Ulusal Enfeksiyon Kongresi'ni İzmir'de düzenlemiş ve toplantı büyük ilgi ile karşılanmıştır. İki yılda bir (tek yıllarda) sürdürülen bu Enfeksiyon kongrelerinin beşincisi 1995 yılında İstanbul'da toplanmıştır. Aynı yıllarda "Klinik Mikrobiyoloji ve Enfeksiyon Hastalıkları Derneği" de her yıl derneğin ismi ile anılan ulusal kongreler düzenlemeye başlamış, bu kongrelerin 7'ncisi 1994'de Ürgüp'te toplanmıştır.

Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti ve Klinik Mikrobiyoloji ve Enfeksiyon Hastalıkları Derneği'nin (KLİMİK) ayrı ayrı kongre düzenlemeleri yerine 1995 yılından sonra ortak hareket etme kararı alınmış ve her iki dernek sırayla kongre düzenlemeye başlamışlardır. 1996'da "Türk Mikrobiyoloji Kongresi" ve 1997'de "Ulusal Klinik Mikrobiyoloji ve Enfeksiyon Hastalıkları Kongresi" bu şekilde düzenlenmiş ve bu uygulama sürdürülmüştür. Bu uygulama 2010 kongresine kadar devam etmiştir. 2009 yılında Klinik Mikrobiyoloji Uzmanlık Derneği (KLİMUD) kurulmuştur. Bu dönemde TMC ve KLİMUD dernekleri ortak hareket etmeye başlamışlar ve 2010 yılında ortak destekledikleri ilk toplantı olan "Gülhane Mikrobiyoloji Günleri-Antimikrobiyal Kemoterapi" sempozyumu gerçekleşmiştir. Aynı yıl içerisinde Klinik Mikrobiyoloji ve Enfeksiyon Hastalıkları Derneği (KLİMİK) kongrelerini artık TMC ile birlikte yapmayacağını ve bağımsız hareket edeceğini meslektaşlarımıza bildirmiştir. Bu tarihten itibaren iki kardeş dernek olan TMC ve KLİMUD ortak hareket etme kararı almışlar ve kongrelerini birlikte yapmaya başlamışlardır. İlk uygulaması 2010 yılında yapılan 34. Türk Mikrobiyoloji Kongresi, ikincisi de 2011 yılında yapılan I. KLİMUD (Klinik Mikrobiyoloji Uzmanlık Derneği) Kongresidir.

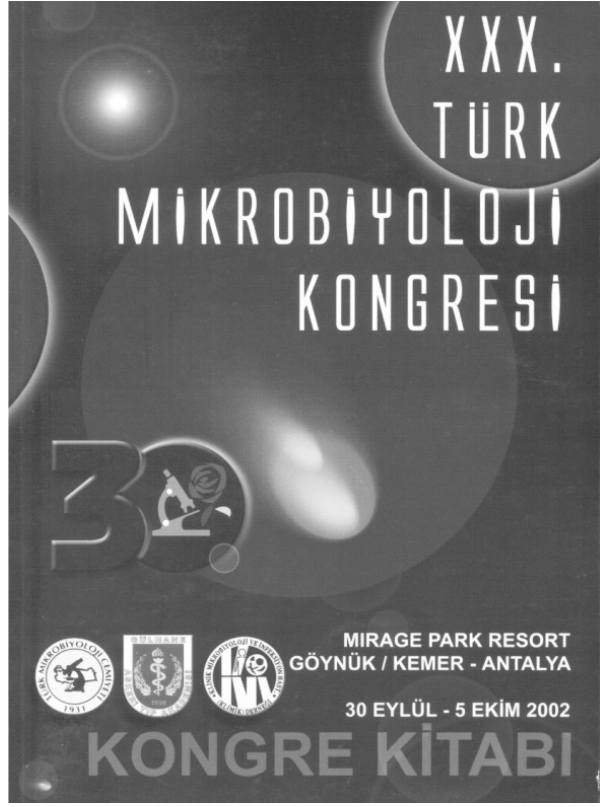
Diğer taraftan, derneğimiz bir ya da iki gün süreli bilim alanımızı ilgilendiren konularda farklı kongreler ve sempozyumlar düzenlemeye başlamış ve günümüze kadar sürdürmüştür. Örneğin Ulusal Mantar Hastalıkları ve Klinik Mikoloji Kongreleri ve Sempozyumları, Ulusal Viroloji Kongreleri ve Kursları,

Antimikrobik Kemoterapi Günleri- Klinik Laboratuvar Uygulamaları ve Yenilikler Sempozyumları, Ulusal Sindirim Yoluyla Bulaşan Enfeksiyonlar Sempozyumları, Ulusal Mikobakteri Sempozyumları, Ulusal Chlamydia Enfeksiyonları Sempozyumları, Haemophilus influenzae Enfeksiyonları Sempozyumları çeşitli şehirlerimizde düzenlenmiştir.

Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti tarafından düzenlenen ulusal ve uluslar arası kongre ve sempozyumların listesi aşağıda belirtilmiştir.

TÜRK MİKROBİYOLOJİ KONGRELERİ

1.Türk Mikrobiyoloji Kongresi	24 Haziran 1943	ANKARA
2.Türk Mikrobiyoloji Kongresi	21-23 Ekim 1946	ANKARA
3.Türk Mikrobiyoloji Kongresi	21-23 Ekim 1946	ANKARA
4.Türk Mikrobiyoloji Kongresi	18-19 Ekim 1950	ANKARA
5.Türk Mikrobiyoloji Kongresi	26-29 Eylül 1952	İSTANBUL
6.Türk Mikrobiyoloji Kongresi	20-22 Eylül 1954	İSTANBUL
7.Türk Mikrobiyoloji Kongresi	20-24 Eylül 1956	İSTANBUL
8.Türk Mikrobiyoloji Kongresi	18-20 Eylül 1958	İSTANBUL
9.Türk Mikrobiyoloji Kongresi	22-24 Eylül 1960	İSTANBUL
10.Türk Mikrobiyoloji Kongresi	26-29 Eylül 1962	İSTANBUL
11.Türk Mikrobiyoloji Kongresi	15-19 Eylül 1964	İSTANBUL
12.Türk Mikrobiyoloji Kongresi	07-10 Eylül 1966	İSTANBUL
13.Türk Mikrobiyoloji Kongresi	12-14 Eylül 1968	İSTANBUL
14.Türk Mikrobiyoloji Kongresi	15-19 Eylül 1970	İSTANBUL
15.Türk Mikrobiyoloji Kongresi	28-30 Eylül 1972	ANKARA
16.Türk Mikrobiyoloji Kongresi	24-26 Ekim 1974	İZMİR
17.Türk Mikrobiyoloji Kongresi	05-08 Ekim 1976	GİRNE KIBRIS
18.Türk Mikrobiyoloji Kongresi	24-26 Ekim 1978	İSTANBUL
19.Türk Mikrobiyoloji Kongresi	14-16 Ekim 1980	ANKARA
20.Türk Mikrobiyoloji Kongresi	05-07 Ekim 1982	İZMİR
21.Türk Mikrobiyoloji Kongresi	17-20 Eylül 1984	GİRNE KIBRIS
22.Türk Mikrobiyoloji Kongresi	24-26 Haziran 1986	SİVAS
23.Türk Mikrobiyoloji Kongresi	21-23 Haziran 1988	ESKİŞEHİR
24.Türk Mikrobiyoloji Kongresi	26-28 Haziran 1990	KAYSERİ
25.Türk Mikrobiyoloji Kongresi	08-10 Eylül 1992	BURSA
26.Türk Mikrobiyoloji Kongresi	11-15 Nisan 1994	ANTALYA
27.Türk Mikrobiyoloji Kongresi	07-10 Mayıs 1996	ANTALYA
28.Türk Mikrobiyoloji Kongresi	04-09 Ekim 1998	ANTALYA
29.Türk Mikrobiyoloji Kongresi	8-13 Ekim 2000	ANTALYA
30.Türk Mikrobiyoloji Kongresi	30 Eylül-5 Ekim 2002	ANTALYA
31.Türk Mikrobiyoloji Kongresi	19-23 Eylül 2004	KUŞADASI/AYDIN
32.Türk Mikrobiyoloji Kongresi	12-16 Eylül 2006	ANTALYA
33.Türk Mikrobiyoloji Kongresi	21-25 Ekim 2008	BODRUM/MUĞLA
34.Türk Mikrobiyoloji Kongresi	7-11 Kasım 2010	GİRNE KIBRIS

31. Türk Mikrobiyoloji Kongresi - Kuşadası - Aydın

İNFeksiyon Hastalıkları Kongreleri

1. Ulusal İnfeksiyon Hastalıkları Kongresi	20-23 Nisan 1987	İZMİR
2. Ulusal İnfeksiyon Hastalıkları Kongresi	04-07 Eylül 1989	İSTANBUL
3. Ulusal İnfeksiyon Hastalıkları Kongresi	22-26 Nisan 1991	ANTALYA
4. Ulusal İnfeksiyon Hastalıkları Kongresi	27-30 Nisan 1993	İZMİR
5. Ulusal İnfeksiyon Hastalıkları Kongresi	04-06 Eylül 1995	İSTANBUL

(Bu tarihten sonra Klinik Mikrobiyoloji ve İnfeksiyon Hastalıkları Derneği (KLİMİK) tarafından düzenlenmiştir)

ULUSAL MANTAR HASTALIKLARI VE KLİNİK MİKOLOJİ KONGRELERİ

1. Ulusal Mantar Hastalıkları ve Klinik Mikoloji Kongresi	04-06 Mayıs 1999	İzmir
2. Ulusal Mantar Hastalıkları ve Klinik Mikoloji Kongresi	19-21 Haziran 2001	Ankara
3. Ulusal Mantar Hastalıkları ve Klinik Mikoloji Kongresi	27-30 Mayıs 2003	Bodrum
4. Ulusal Mantar Hastalıkları ve Klinik Mikoloji Kongresi	03-06 Mayıs 2005	Konya
5. Ulusal Mantar Hastalıkları ve Klinik Mikoloji Kongresi	20-23 Haziran 2007	Çanakkale

ULUSAL MANTAR HASTALIKLARI VE KLİNİK MİKOLOJİ SEMPOZYUMLARI

1. Ulusal Mantar Hastalıkları ve Klinik Mikoloji Sempozyumu - Candida Mikrobiyolojisi ve Enfeksiyonları	21-22 Haziran 2002	Eskişehir
2. Ulusal Mantar Hastalıkları ve Klinik Mikoloji Sempozyumu- Dermatomikoz Etkenleri ve Dermatomikozlar	3-4 Haziran 2004	Kayseri
3. Ulusal Mantar Hastalıkları ve Klinik Mikoloji Sempozyumu - Aspergillus Türleri ve Oluşturdukları Hastalıklar	15-18 Haziran 2006	Bursa
4. Ulusal Mantar Hastalıkları ve Klinik Mikoloji Sempozyumu- Esmer Mantarlar	30 Ekim-1 Kasım 2008	Elazığ

ULUSAL VİROLOJİ KONGRELERİ

1. Ulusal Viroloji Kongresi	21-25 Eylül 2003	Kuşadası/Aydın
2. Ulusal Viroloji Kongresi	13-17 Eylül 2005	Antalya
3. Ulusal Viroloji Kongresi	9-13 Aralık 2007	Uludağ/Bursa
4. Ulusal Viroloji Kongresi	23-26 Haziran 2011	İstanbul

VİROLOJİ KURLARI

I. Ulusal Moleküler, Klinik ve Tanısal Viroloji Kursu	15-20 Haziran 2004	Safranbolu
II. Ulusal Moleküler, Klinik ve Tanısal Viroloji Kursu	20-25 Haziran 2006	Safranbolu
III. Ulusal Moleküler, Klinik ve Tanısal Viroloji Kursu	1-5 Temmuz 2008	Kapadokya

ANTİMİKROBİK KEMOTERAPİ GÜNLERİ

1. Antimikrobik Kemoterapi Günleri Klinik Laboratuvar Uygulamaları ve Yenilikler	7-8 Mayıs 1992	Ankara
2. Antimikrobik Kemoterapi Günleri Klinik Laboratuvar Uygulamaları ve Yenilikler	2-4 Mayıs 1995	Antalya
3. Antimikrobik Kemoterapi Günleri Klinik Laboratuvar Uygulamaları ve Yenilikler	16-22 Mayıs 1997	Kuşadası-Aydın
4. Antimikrobik Kemoterapi Günleri Klinik Laboratuvar Uygulamaları ve Yenilikler	17-19 Mayıs 1999	İstanbul
5. Antimikrobik Kemoterapi Günleri Klinik Laboratuvar Uygulamaları ve Yenilikler	1-3 Nisan 2002	İstanbul
6. Antimikrobik Kemoterapi Günleri Klinik Laboratuvar Uygulamaları ve Yenilikler	8-10 Nisan 2004	İstanbul
7. Antimikrobik Kemoterapi Günleri Klinik Laboratuvar Uygulamaları ve Yenilikler	13-15 Nisan 2006	İstanbul
8. Antimikrobik Kemoterapi Günleri Klinik Laboratuvar Uygulamaları ve Yenilikler	2-4 Nisan 2008	İstanbul
9. Gülhane Mikrobiyoloji Günleri- Antimikrobik Kemoterapi Günleri Klinik Laboratuvar Uygulamaları ve Yenilikler	20-22 Nisan 2010	İstanbul

ULUSAL SİNDİRİM YOLU İLE BULAŞAN İNFEKSİYONLAR SEMPOZYUMLARI

1. Ulusal Sindirim Yolu ile Bulaşan İnfeksiyonlar Sempozyumları	8-10 Mayıs 1990	Diyarbakır
2. Ulusal Sindirim Yolu ile Bulaşan İnfeksiyonlar Sempozyumları	11-12 Mayıs 2000	Gaziantep
3. Ulusal Sindirim Yolu ile Bulaşan İnfeksiyonlar Sempozyumları	6-8 Mayıs 2003	Nevşehir
4. Ulusal Sindirim Yolu ile Bulaşan İnfeksiyonlar Sempozyumları	16-20 Mayıs 2005	Mersin
5. Ulusal Sindirim Yolu ile Bulaşan İnfeksiyonlar Sempozyumları	7-10 Nisan 2007	Samsun

3. Ulusal Sindirim Yolu ile Bulaşan İnfeksiyonlar Sempozyumu - Nevşehir

ULUSAL MİKOBAKTERİ SEMPOZYUMLARI

1. Ulusal Mikobakteri Sempozyumu	15-16 Kasım 1996	Bursa
2. Ulusal Mikobakteri Sempozyumu	21-22 Nisan 1998	Ankara
3. Ulusal Mikobakteri Sempozyumu	22-23 Haziran 2000	Kayseri
4. Ulusal Mikobakteri Sempozyumu	31 Ekim-2 Kasım 2002	Abant/Bolu
5. Ulusal Mikobakteri Sempozyumu	9-11 Aralık 2004	İzmir
6. Ulusal Mikobakteri Sempozyumu	23-25 Kasım 2006	Ankara

HAEMOPHILUS INFLUENZAE İNFEKSİYONLARI SEMPOZYUMLARI

1. Haemophilus Influenzae İnfeksiyonları Sempozyumu	15 Nisan 1995	İstanbul
2. Haemophilus Influenzae İnfeksiyonları Sempozyumu	25 Mayıs 2001	İstanbul

ULUSAL KLAMİDYA İNFEKSİYONLARI SEMPOZYUMLARI

1. Ulusal Klamidya İnfeksiyonları Sempozyumu	27 Mayıs 1995	İstanbul
2. Ulusal Klamidya İnfeksiyonları Sempozyumu	12-15 Mayıs 1997	İzmir
3. Ulusal Klamidya İnfeksiyonları Sempozyumu	26-29 Nisan 2006	Afyonkarahisar

DİĞER ULUSAL TOPLANTILAR

Vagina Mikozları	8 Mart 1989	İzmir
Çeşitli Yönleri ile Bursa'da Tularemi Epidemisi	29 Mart 1991	Bursa
Legionella İnfeksiyonları	7 Mayıs 1994	İstanbul
Antibiyotik Duyarlılık Testlerinin Standardizasyonu Toplantısı	11-12 Nisan 1997	İstanbul
İnfeksiyon Hastalıklarında Moleküler Yöntemlerin Kullanımı Kursu	21-25 Eylül 1998	İstanbul
Mantar İnfeksiyonlarına Güncel Yaklaşım	15 Kasım 2001	İstanbul
70. Yıl Bilimsel Toplantısı	2001	İstanbul
Kan ve Kan Ürünleri ile Bulaşan İnfeksiyon Hastalıklarının Tanısında Moleküler Biyoloji Yöntemlerinin Kullanımı Kursu	2-5 Nisan 2003	İstanbul
Tıpta ve Klinik Mikrobiyolojide Uzmanlık Eğitimi	27 Mart 2004	İzmir
I. Ulusal Leishmaniosis Sempozyumu ve Kursu	2-4 Aralık 2004	Adana
Helicobacter pylori Sempozyumu	9-11 Kasım 2005	Ankara
Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti Ege Bilimsel Toplantıları, Temel Tıp Uzmanlık Eğitimi – Influenza	19 Ocak 2006	İzmir
Ege Mikrobiyoloji Günleri; Laboratuardan Kliniğe	17-18 Şubat 2006	Denizli
Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti Ege Bilimsel Toplantıları Rotavirus Salgını	10 Mayıs 2006	İzmir
Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti Ege Bilimsel Toplantıları, İnfeksiyon Hastalıklarının Tanısında Moleküler Mikrobiyolojik Yaklaşım	29 Mayıs 2006	Aydın
75. Yıl Bilimsel Toplantısı	28 Nisan 2006	İstanbul
IV. Uygulamalı Moleküler Mikrobiyoloji Kursu	3-7 Eylül 2007	Malatya
I. Ulusal Zoonoz Kongresi	3-6 Aralık 2007	Erzurum
Tularemi Tanı Kursu	16-17 Mayıs 2008	Ankara
I. Ulusal Maya Moleküler Biyolojisi ve Biyoteknolojisi Sempozyumu	30-31 Mayıs 2008	Bursa
Bakterilerde Antimikrobiyal Direncin Belirlenmesinde Moleküler Yöntemlerin Kullanımı Kursu	9-13 Haziran 2008	İzmir
Francisella tularansis ve Tularemi Sempozyumu	24-26 Eylül 2009	Edirne
Maya ve Maya Benzeri Mantarların İdentifikasyonu Kursu	24-25 Şubat 2011	İzmir
ESCMID Postgraduate Technical Workshop: Clinical Implications of Antimicrobial Susceptibility Testing	10-12 Mart 2011	İzmir

DERGİLER VE KİTAPLAR

TMC başlangıçta maddi olanaklara bağılı olarak elinden geldiğince basılı dokümanlar çıkartmaya çalışmıştır. Bu konuda da oldukça sıkıntılar yaşamıştır. Bu durum kongre kitaplarında da dile getirilmiştir. İlk 7-8 kongre daha çok Milli Türk Tıp Kongrelerine ayrılan bütçeden desteklenerek gerçekleştirilmiştir. Kongre kitapları genellikle kongrelerde bir veya birkaç yıl sonra yayınlanabilmiştir. Örneğin beşinci kongre 1952'de gerçekleştirilmiş kitabı ancak 1955'de basılabilmektedir. Ülkemizdeki teknoloji ve TMC'nin maddi olanakları geliştikçe bu konuda uygulamalar daha düzenli hale gelmiştir.

Derneğimizin ilk dergisi "*Mikrobiyoloji Dergisi*" adıyla 1948 yılında o zaman başkanımız olan Dr. Z. M. Tunçman tarafından çıkarılmaya başlanmıştır. Bu dergi aslında Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti'ne ait olmayıp Dr. Z. M. Tunçman'ın mülkiyetindedir. Kendisi bütün olanaklarını kullanarak ve tüm teknik süreci ile ilgilenerek dergiyi çıkarır. Dergide mikrobiyoloji bilim alanında katkı sağlayan makaleleri yayınlamaya özen gösterir. Dergi düzenli olarak yayınlanamamakla birlikte 1948–1975 yılları arasında 27 yıl yayın hayatında kalır ve toplam 504 makale ve kongre sunumları dergide basılmıştır.

Bu makalelerin 495'inin listesi kitabın sonunda yer almıştır.

MİKROBİOLOJİ

DERGİSİ

Yazı komitesi :

Prof. İhsan Şükrü AKSEL, Ord. Prof. Süreyya AYGÜN,
Prof. Lâtif BERKMAN, Ord. Prof. Hugo BRAUN, Dr.
Perihan ÇAMBEL, Dr. Sait Bilâl GÖLEM, Ord. Prof. Julius
HIRSCH, Prof. Üveys MASKAR, Dr. Nureddin ONUR,
Prof. Ziya ÖKTEM, Doçent Ömer ÖZEK, Prof. Haydar
PALAVAN, Ord. Prof. Nevzat TÜZDİL, Dr. Z. Muammer
TUNÇMAN, Dr. Arif YAMAN, Prof. Sadettin YARAR.

Sahibi ve yazı işleri Müdürü

Dr. Zekâi Muammer Tunçman

İdare yeri.....

Administration

Divanyolu No. 103

İstanbul

Telefon : 29125

KADER BASİMEVİ
İSTANBUL

(Bu dergide yayınlanmış olan makalelerin listesi kitabın sonunda yer almaktadır)

MİKROBİYOLOJİ

DERGİSİ

Üç ayda bir çıkar

Sahibi ve yazı işleri Müdürü : Dr. Zekâi Muammer Tunçman

Haliç sularından 20 yıl önce izole edilen ve halâ faaliyette bulunan bir Bakteriofaj nümunesi ve Bakteriofajlar hakkında (1)

Dr. Zekâi Muammer Tunçman

Sayın heyetinize bakteriofajları izah edebilmek için d'Hérelle'in bu hadiseyi nasıl keşfettiğini kısaca anlatmama müsaadenizi rica edeceğim :

D'Hérelle ; Pastör enstitüsünün içinde bulunan Pastör hastanesinde basilli dizanteriden tedavide bulunan bir hastada her gün matiyer fekal muayenesi yapıyor, hastadan aldığı bir kaç damla kazuratu steril bir buyyona ekiyor, oniki saat sonra Chamberland bujisinden süzüyor, bu süzülen mayiden bir kaç damla Schiga basilli ekilmiş bir tübe damlatıyor ve tübün bulanmadığını görüyor ve bu hadiseyi bir kaç defa tekrarlıyarak filtra damlatılan Schiga kültürünün berraklaştığını tesbit ediyor, işte buna Phénomène d'Hérelle diyor ve 1917 yılında Académie des Sciences'a ilk tebliğini yapıyor ve 1921 de de «Bakteriyofaj ve immünitedeki rolü» namıyla ilk kitabını çıkartıyor.

Bactériophage nedir ?

Filtrasyonla izole edilen bu maddenin tabiatı nasıldır, bir mikrop mudur ? başlı başına bir virüs müdür ? yoksa bir ferman mıdır ?.

Bir çok araştırmalar ve denemelerden sonra bir çok ta teoriler meydana atıldı, nihayet bakteriofajın, canlı bakterilerin büyümesine mani ve onları eriten ve görülmiyen «invisible ve filtran» olduğu

(1) 29/1/948 de Türk Mikrobiyoloji Cemiyetinde tebliğ edilmiştir.

(Bu dergide yayınlanmış olan ilk makale)

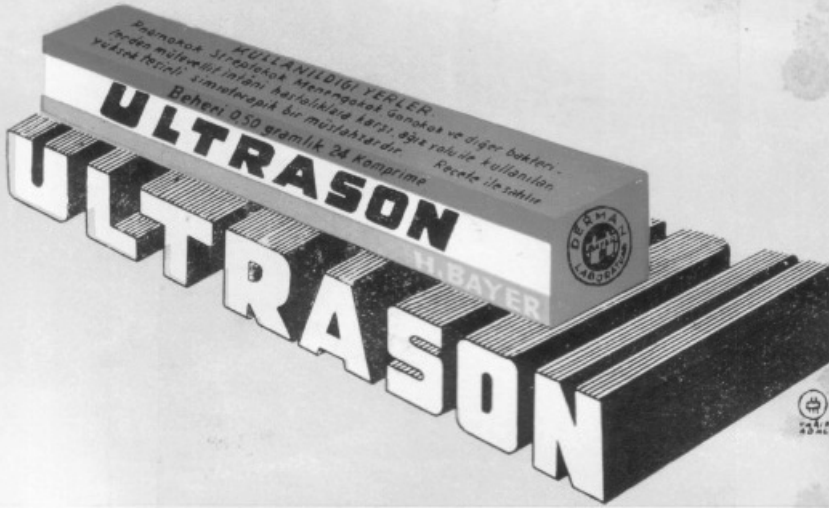
Tablet

ULTRASON

Yüksek Tesirli Şimioterapik bir Müstahzar

Tanınmış ve denenmiş bir terkip : Sulphathiazole (2 - Sulfanilamidothiazol) 0,50

S. ve S. Y. Bakanlığının 5/12/46 tarih ve 14/90 No. lu ruhsatını haizdir.

Sayın Doktorlarımızın yüksek dikkat nazarlarına

Ultrason adı ile piyasaya arzolunan müstahzarımızın madde i
iptidaiyesini teşkil eden (Sulphathiazole) Amerikadan doğrudan
getirilerek laboratuvarımda tablet haline konulmuştur. Aynı terkipte
muhtelif isimlerle hariçten gelen müstahzarların tam muadilidir,
fiat bakımından ise müstahzarımız nisbetsiz şekilde ucuzdur, hal-
kımızın sıhhati ve menfaati namına lütfen yakın alâka göstermenizi
saygı ile rica ederim.

Ticaret Şekli :

- 1 — 0,50 gram Sulphathiazolu ihtiva eden 24 komprimelik İsviçre mamulâtı
alüminyum tüpler içerisinde Fıatı 150 kuruştur.
- 2 — Hastaneler için 500 komprimelik hususî kutularda
Fıatı toptan 1500 kuruştur.

NÜMUNE VE PROSPEKTÜS İÇİN :

ULUS ECZA DEPOSU - İSTANBUL

(Mikrobiology Dergisi'nin ilk sayısında yer alan antibiyotik reklamı)

Dr. Kazım Araman'ın 1971 yılında TMC Başkanlığına seçilmesi ile birlikte "Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti Dergisi" adıyla düzenli bir şekilde yayınlanmaya başlamıştır. Geçen kırk yıllık süreçte Prof. Vet. Hek. Ahmet Vural, Prof. Dr. Özdem Anđ, Prof. Dr. Candan Bozok Johansson ve Prof. Dr. Mine Anđ Küçüker dergide "Yazı İşleri Müdürü" veya "Editör" olarak derginin düzenli olarak çıkarılmasında görev almışlardır. Bu yıl dergimiz 40. cildini tamamlamıştır. Derginin 40. cildi Prof. Dr. Beyza Ener'in editörlüğünde yayınlanmıştır.

TMC 1987 yılından itibaren Prof. Dr. Emel Tümbay'ın editörlüğünde İnfeksiyon Dergisi'ni yayınlamaya başlamış ve Prof. Dr. Emel Tümbay hocamızın gayretleri ve emekleri ile varlığını sürdürmüştür ve 2009 yılında 23 cildini tamamlamıştır.

Periyodik dergilerinin yanında TMC ülkemizde Mikrobiyoloji Bilim alanına katkıda bulunacak kitaplarında yayınlanmasına destek vermiştir. Cemiyetimizin katkılarıyla aşağıda isimleri belirtilen ondokuz kitap çeşitli hocalarımızın editörlüğünde meslektaşlarımızın kullanımına sunulmuştur.

Ayrıca TMC'nin bir çalışma grubu olan "Antibiyotik Duyarlılık Testlerinin Standardizasyonu" grubu tarafından uluslararası saygınlığı olan ve tüm dünyada kabul gören "Clinical Laboratory Standards Institute" tarafından yayınlanan antibiyotik duyarlılık testleri ile ilgili standartlar 1995 yılından itibaren her yıl Türkçe'ye çevrilmekte ve meslektaşlarımızın kullanımına sunulmaktadır.

TÜRK MİKROBİYOLOJİ CEMİYETİ YAYINLARI

1.	Yersinia Enterocolitica	Editör: Emel Tümbay	1982
2.	Cinsel ilişki İle Bulaşan Hastalıklar	Editör: Hakkı Bilgehan	1982
3.	Viral Hepatit Tip B	Editör: Altınay Bilgiç	1986
4.	Candida ve İnfeksiyonları	Editör: Emel Tümbay	1986
5.	Şarbon	Editör: Mehmet Doğanay	1986
6.	Tüberküloz	Editör: Gülendame Saygı	1986
7.	Cryptococcus neoformans ve Kriptokokkoz	Editör: Emel Tümbay	1988
8.	24.Türk Mikrobiyoloji Kongresi Kongre Kitabı II Bakteri Plazmidleri	Editör: Kurtuluş Töreci	1990
9.	Brucella and Brucellosis in Man and Animals	Editör: Emel Tümbay,	1991
10.	Viral Hipatitler: Son Gelişmeler	Editör: Yusuf Özbal,	1993
11.	Chlamydia İnfeksiyonları ve Tanıda Yenilikler	Editör: Özdem Anğ,	1994
12.	İnfeksiyon Hastalıkları Tanısında PCR	Editör: Salih Türkoğlu,	1995
13.	Tüberküloz Tanı, Direnç, Tedavi	Editör: Özdem Anğ,	1996
14.	Klinik Viroloji ve Viral İnfeksiyonların Laboratuvar Tanısı	Editör:Emel Bozkaya,	1996
15.	İnfeksiyon Kontrolü İçin Eğitim Programı (Çeviri)	İnfeksiyon Kontrolü Uluslararası Federasyonu	1997
16.	Mikrobiyoloji Terimler Kılavuzu	Editör:Ekrem Kadri Unat	1998
17.	Cinsel Temasla Bulaşan Hastalıklar (CTBH)	Editör: Ali Ağaçfıdan	1999
18.	İnfeksiyon Hastalıklarının Laboratuvar Tanısında Moleküler Yöntemler	Editör: Ali Ağaçfıdan	2002
19.	Türkiye Klinik Mikoloji ve Mantar Hastalıkları Kaynakçası, 1896-2004 (Yerli Yayınlar)	Editör:Emel Tümbay	2005
20.	Antimikrobik Disk Duyarlılık Testleri için Uygulama Standartları (Çeviri)	Editör: Deniz Gür	1995- 2006
21.	Aerop Üreyen Bakterileri için Dilüsyon Yöntemi ile Antimikrobik Duyarlılık Testleri (Çeviri)	Editör: Deniz Gür	1995- 2006
22.	Antimikrobik Duyarlılık testleri için Uygulama Standartları Bilgi Eki(Çeviri)	Editör: Deniz Gür	1995- 2009

ULUSLARARASI İLİŞKİLER

TMC özellikle 1980 sonrası uluslararası ilişkilere önem vermiş ve yurtdışında birçok dernek ve kuruluşlar ile temasa geçmiş ve bunlara üye olmuştur. Dünya üzerinde saygın yeri olan FEMS (Federation of European Microbiological Societies), ESCMID (European Society of Clinical Microbiology and Infectious Diseases), IUMS (International Union of Microbiological Societies) gibi kuruluşlar tarafından ülkemizde tanınan dernek olarak faaliyetlerde bulunmuştur.

TMC'nin üyesi olduğu uluslararası kuruluşlar:

FEMS (Federation of European Microbiological Societies)

ESCMID (European Society of Clinical Microbiology and Infectious Diseases)

IUMS (International Union of Microbiological Societies)

WASPaLM (World Association of Societies of Patalogy & Laboratory Medicine)

ECMM (European Confederation of Medical Mycology)

EFS (European Federation of Sexology)

IFIC (International Federation of Infection Control)

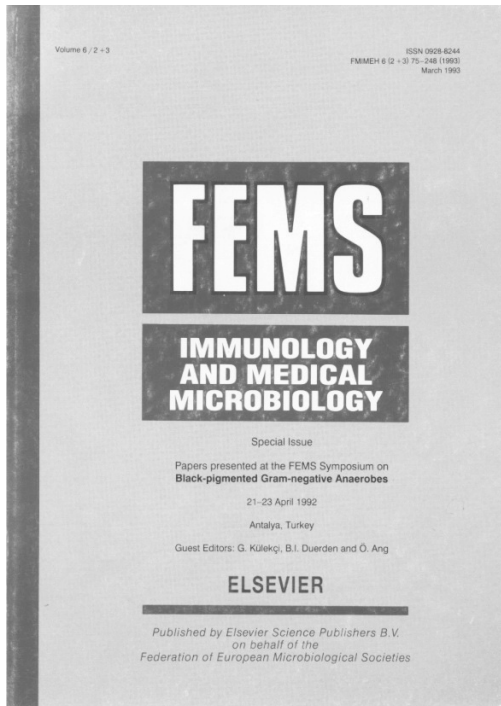
ELM (European Laboratory Medicine)

FESCI (The Federation of the European Societies for Chemotherapy and for Infection)

UEMS (European Union of Medical Specialists)

TÜRK MİKROBİYOLOJİ CEMİYETİ'NİN DÜZENLEDİĞİ FEMS SEMPOZYUMLARI

FEMS Symposium on Salmonellae & Salmonellosis	1981	İstanbul
FEMS Symposium on Dermatophytes and Dermatophytoses in Man and Animals	1986	İzmir
FEMS Symposium on Candida and Candidamycosis	1989	Antalya
FEMS Symposium on Brucella and Brucellosis in Man and Animals	1991	İzmir
FEMS Symposium on Black Pigmented Gram-Negative Anaerobes	1992	Antalya
FEMS Symposium on The Hepatitis C Virus and Its Infection	1993	İstanbul
FEMS Symposium on Multiple-Resistant enteric Bacilli and Their Infections	1994	İstanbul
FEMS Symposium on Recent Advances in the Diagnosis of Viral Diseases	1995	İstanbul
FEMS Workshop Human Chlamydial Infections	1997	İzmir
FEMS Symposium on Recent Advances In The Diagnosis Of Sexually Transmitted Diseases(STDs)	1998	İstanbul
FEMS Symposium on Laboratory Monitoring Of Viral Infections and Antiviral Resistance Detection	2000	İstanbul
FEMS Symposium on The Versatility of Listeria Species	2002	İzmir
FEMS Symposium on Vector Borne Emerging and Re-Emerging Pathogenes and Their Infections	2005	İstanbul

TÜRK MİKROBİYOLOJİ CEMİYETİ'NİN DÜZENLEDİĞİ DİĞER SEMPOZYUM VE KONGRELER

Uluslararası

Ernst Rodenwaldt Symposium and Workshop on Listeria and Listeriosis (1. Near- and Middle-East Symposium and Workshop on Listeria and Listeriosis)	24-26 Mayıs 1988	İzmir
IOM LETTERS Vol. 1 (Program and Abstracts of the 8th International Congress of the IOM)	8-12 Temmuz 1990	İstanbul
Proceedings of EWGLI-95 European Working Group on Legionella Infections 10th Meeting	4-7 Haziran 1995	İstanbul
The International Symposium and Workshop on Hospital Hygiene and Hospital Infection Control	7-11 Ekim 1996	İzmir
First World Congress on Vaccines and Immunization	26-30 Nisan 1998	İstanbul
European Society of Chemotherapy 6th Scientific Meeting	20-22 Mayıs 1999	İstanbul
11th European Congress of Clinical Microbiology and Infectious Diseases	1-4 Nisan 2001	İstanbul
Microbiologia Balkanica 2003	4-6 Eylül 2003	İstanbul
XXIII. World Congress of Pathology and Laboratory Medicine	26-30 Mayıs 2005	İstanbul
ESM 2005 (26th Annual Congress of the European Society of Mycobacteriology)	26-29 Haziran 2005	İstanbul
Sixth Congress of the International Federation of Infection Control	13-16 Ekim 2005	İstanbul
XII. International Congress of Bacteriology and Applied Microbiology XII. International Congress of Mycology	5-9 Ağustos 2008	İstanbul
XIV. International Congress of Virology	10-15 Ağustos 2008	İstanbul

Clinical Microbiology and Infection

VOLUME 7, SUPPLEMENT 1, 2001

www.blackwell-science.com/clm

11th European Congress of Clinical Microbiology and Infectious Diseases

b

Blackwell
Science

Istanbul, Turkey
1–4 April 2001

THE OFFICIAL PUBLICATION OF THE EUROPEAN SOCIETY OF CLINICAL MICROBIOLOGY AND INFECTIOUS DISEASES

ÇALIŞMA GRUPLARI

Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti faaliyetleri kapsamında bilim alanımızı ilgilendiren çeşitli konularda çalışma grupları oluşturulmuştur. Bunların bazıları halen çalışmalarına devam etmektedir.

Çalışma grupları ve Başkanları:

- Anaerop Çalışma Grubu (Prof. Dr. Güven Külekçi)
- Antibiyotik Duyarlılık Testlerinin Standardizasyonu Çalışma Grubu (Prof. Dr. Deniz Gür)
- Borrelia Çalışma Grubu (Doç. Dr. Ece Şen)
- Chlamydia ve İnfeksiyonları Çalışma Grubu (Prof. Dr. Ali Ağaçfıdan)
- Haemophilus Çalışma Grubu (Prof. Dr. Müzeyyen MAMAL TORUN)
- Tularemi Çalışma Grubu (Doç. Dr. Aynur KARADENİZLİ)
- Salmonella Çalışma Grubu (Prof. Dr. Birsal Erdem)
- Brucella Çalışma Grubu (Doç. Dr. Alper Tünger)
- Grip ve Etkenleri Çalışma Grubu (Prof. Dr. Emel Bozkaya)
- Human Papilloma Virüs Çalışma Grubu (Prof. Dr. Ali Ağaçfıdan)
- TMC kalite ve Akreditasyon Çalışma Grubu (Prof. Dr. Derya Aydın)
- Bakteri Genetiği Çalışma Grubu (Prof. Dr. Rıza Durmaz)
- Mikobakteri Çalışma Grubu (Doç. Dr. Alparslan Alp)
- Parazitoloji Çalışma Grubu (Prof. Dr. Ülgen Zeki Ok)
- Mikoloji Çalışma Grubu (Prof. Dr. Nuri Kiraz)
- Zoonoz Çalışma Grubu (Doç. Dr. Orhan Cem Aktepe)

27 YILLIK MİKROBİYOLOJİ DERGİSİNİN YAZI LİSTESİ

(Bu derginin yayınlanmış sayılarına artık ulaşmak mümkün olmadığı için meslektaşlarımıza faydası olur düşüncesi ile bu liste kitaba eklenmiştir.)

1. Z. M. Tunçman; Haliç sularından 20 yıl önce izole edilen ve hala faaliyette bulunan bir Bakteriofaj numunesi ve Bakteriofajlar hakkında
2. Kemal Muhtar; Kolera'da portör araştırması.
3. Hüsamettin Kural; Dr. Kemal Muhtar metodu hakkındaki raporu.
4. Z. M. Tunçman; Kurt ısırıklarında Kuduz tedavisi.
5. Z. M. Tunçman; Kuduz salgını ve Kuduzla savaşta kurt ve çakallardaki Kuduzun ehemmiyeti.
6. Z. M. Tunçman; Kopenhag'da toplanan International IV. Mikrobiyoloji Kongresi: 20-26 Temmuz 1947.
7. Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti I. ve II. Toplantısı: 27.11.1947.
8. Julius Hirsch, Sabire Dosdoğru; Muhtelif Pepton preparatlarının Bakteriyolojik mukayesesi: No:2. 1948.
9. Zekai Muameer Tunçman; Boğmaca aşılırları hakkında .
10. Sabire Dosdoğru; Zonguldak kömür havzasında barsak parazitleri ve bunlarla mücadele meselesi (1943-1945) yıllarına ait.
11. Leon Mergeryan; Böbrek Tüberkülozu teşhisinde kültür ve hayvan tecrübelerindeki düşünceler.
12. J. Pulaski-Sam F. Scely. Çev: S. Tunçman; Amerika hükümeti ordu hastanesinde Streptomycine tedavisi ile son tecrübeler.

13. M.K.-Edison. Çev: S. Tunçman; Tüberküloz Basilin üretilmesi için yumurta sarısı bol milyök kullanılması: Otaga Üniversitesi
14. Levaditi-Vaisman. Çev: S. Tunçman; Farelerin tecrübe Tüberkülozunda Streptomycin'in antibiotik aktivitesi
15. A.O.I. Wels Çev: Dr. S. Tunçman; Tüberküloz Basilinin Murine tipi
16. A.B. Wilson B.D. Stuart (Glasgow). Çev: S. Tunçman Tüberküloz Basili ve Fluoresan Mikroskopi:
17. Ferguson W. W.-Branston M.-M. Callun G.L. Carlson M.Y. Çev: S. Tunçman Schigeliann Hıfızısıhha Laboratuvarında süratli idantifikasyon
18. Duffy C.E.-Wolley, Jr.P.V.-Notting W.S. (Michigan). Çev: Z.M. Tunçman: Salyadan izole edilen bir Kuduz Virüsü:
19. P.M. 17.4.1948. Çev: Z.M. Tunçman Birleşik Amerika'da Kuduz
20. Remlinger j. Bailly, Çev: Z.M. Tunçman Ödağacı usaresinin Kuduz Virüsü üzerine tesiri:
21. Remlinger J. Bailly. Çev: Z.M. Tunçman Kuduz aşısı için tavşan beyni yerine köpek beyni kullanılması
22. John H.G. Wirth (Geneve). Çev: Z.M. Tunçman; Tişü kültürünün Virüs araştırmalarında tatbiki:
23. Türk mikrobiyoloji Cemiyeti III. Toplantısı: 29 Ocak 1948
24. Türk mikrobiyoloji Cemiyeti IV. Toplantısı: 26 Şubat 1948
25. Kongreler: Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanı Sayın Dr. Kemali Beyazıt'ın Onursal Başkanlığında III. Türk Mikrobiyoloji Kongresi: 4-8 Ekim 1948 Ankara
26. Ziya Öktem; Türkiye'de Ankilostomiazis mücadelesi: No:3. 1948.

27. III. Türk Mikrobiyoloji Kongresi: 4-6 Ekim 1948 Ankara
28. Vefik Vassaf Akan; Layşmanyazis (Kala-Azar):.
29. Arif İsmet Çetingil; Kala-Azar'ın teşhis ve tedavisi
30. N.M.Fakaçelli; Kala-Azar teşhisi
31. A. Courcoux; Çev: D.B.; Genç ve yetişkinlerde B.C.G. vasıtasıyla Tüberkülozdan koruma usulleri:
32. R.G. Ferguson. Çev: S. Tunçman; B.C.G. aşının Norveç ve Kanada'da tatbikatı
33. Leschinskaya E.N. Çev: S. Tunçman; B.C.G. kuru glikoz aşısının bağışıklık değeri
34. Abolnick. S.A. Çev: S. Tunçman; U.S.S.R. de Tüberkülozdan B.C.G. ile korunma:
35. Ausarich A. Çev: S. Tunçman; Layşmanya tropika kültürleri üzerine muhtelif iki B1 vitaminin tesirleri
36. Kossoviç N., Eyquem A. Çev: S. Tunçman; R.H. Faktörleri, Parislilerde bulunması ve vesaret konuları:
37. Ollet W.-Med. Çev: S. Tunçman; Kan grupları test serumlarının dayanıklılığı hakkında
38. Spaader J.-Amsterdam. Çev: S. Tunçman; Amerikan halkında kan ve kan müştakları
39. Spaader J. Çev: S. Tunçman; Alman işgali esnasında Hollanda kan transfüzyon servisi
40. Moullee J. Çev: S. Tunçman; İnsan alyuvarlarının A grubu maddesi ve Difteri anatoksini

41. Finzi G. Çev: S. Tunçman; Köpeklerde Kuduzun dil yoluyla nakli ve aynı yoldan tedavisi:
42. Türk Mikrobiyolojisi Cemiyeti V. Toplantısı: 25.3.1948
43. Ziya Öktem; Türkiye'de Ankylotomiasis ve mücadelesi (devamı)
44. Arif İsmet Çetingil; Kala-Azar'ın teşhis ve tedavisi (devamı)
45. İ. Ekrem Erbin; Şarbon profilaksisinde mezbaha muayenelerinin önemi
46. Halis Sarıkadıoğlu; Karaciğerde Echinococcus alveolaris vak'ası.
47. Halis Sarıkadıoğlu; Akciğer actinomyose vak'ası
48. Collier S. Çev: Z.M. Tunçman; Virüsler üzerinde araştırmalar
49. Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti VIII. Toplantısı: (3.6.1948).
50. Süreyya Aygün; Süt sağlığı ve süt ürünleriyle bulaşan hastalıklar: No:1. 1949.
51. Z.M. Tunçman; Hayvan Kuduz aşısı
52. Z.M. Tunçman; Milletlerarası B.C.G. Kongresi: Paris-Lille, 18-23 Haziran 1948.
53. Paul Courmont. Çev: S. Albukek; Tüberkülin teamülü menfi olan Tüberküloz ilk intantlarında serolojik teşhis
54. W.H: Tyler. Çev: Dr. D.B; B.C.G.'ye dair
55. Linda P.J. Holml; Çev: Dr.D.B.; Tüberkülin Standardizasyonu
56. The journal of the American association. Çev: S. Tunçman; Lepra, tecribi Tüberküloz ve Lüpüs'ün "asiaticoside" ile tedavisi
57. S.R.Rosenthal. Çev: Z.M. Tunçman; Kuru B.C.G.'nin uzun zaman dayanıklılığına dair denemeler:

58. Von Hugo Braun, Faruk Yalım: Beitrage zur Kenntnis der Chromatin-Körperchen der Bakterien: No:2.1949.
59. Hugo Braun ve Dr. Faruk Yalım; Bakterilerin Kromatin cisimleri hakkında
60. Z.M. Tunçman; RH. Faktörlerinin babalık araştırmasında tatbik ve önemi
61. İhsan Şükrü Aksel; Streptomycin'den sonra görülen Vertij.
62. Remlinger J. Bailly, Mll. A. Nieto. Çev: Dr. D. Bahar; Veremde Granülo-diagnostik
63. T.M. Burnet. Çev: M. Hakkı Akansel; İnfluenza ve buna benzer virüsler tarafından hücre intanının hüsul tarzı hakkında
64. Sabire Dosdoğru; Streptomycin'e mukavim tüberküloz: Hulasa
65. British Medical Journal. Çev: Sabire Dosdoğru; Boğmaca tedavisi:
66. B. Papanicolau. Çev: D. Bahar Yunanistan'da Tüberküloz
67. D. Cruisbank. Çev: D. Bahar; Fluorescence Microscopie'ye doğru
68. The Journal Med. American. Çev: Z.M. Tunçman; Ultraviolet ışığıyla öldürülmüş Kuduz aşısı:
69. Jaujou, Ottavi. Çev: Z.M. Tunçman Korsika'da Kuduz vak'aları
70. Üveis Maskar; Doku kültürü ve esas prensipleri. No: 3. 1949
71. Z.M. Tunçman; 1932-1948 yıllarında tatbik edilen Kuduz aşısından elde edilen sonuçlar
72. Remlinger Bailly. Çev: Z.M. Tunçman; Kuduzun Patolojik yeni bir teorisi hakkında

73. Gintscheff-Sofia. Çev: Z.M. Tunçman; Bulgaristan'da 1926-1943 yıllarında tatbik edilen Högyes-Alivisatos metodu kuduz aşısı sonuçları
74. Bull. Act. Medicale. Çev: Z.M. Tunçman; Lübnan'da kuduz
75. La Presse Medicale. Çev: Z.M. Tunçman; Polonya'da tüberküloz savaşı
76. Ed. Benhanou. Çev: Dr. S. Albükrek; Yeni antibiotikler ve tedavideki yeri
77. Walderman Kaempffert. Çev: D. Bahar; Yeni bir antibiotik (Neomycin)
78. Science Digest. Çev: D. Bahar; Lökositlerin korkunç artışı "Leukemia"
79. British Medical Journal. Çev: Sabire Dosdoğru; Tüberküloz Şimioterapisine dair
80. The Lancet. Çev: Sabire Dosdoğru Aureomycin veya ticari adıyla Duomycin hakkında
81. Emanuel B. Schoenbach. Çev: Sabire Dosdoğru; Primer atipik Pnömoninin Aureomycin ile tedavisi.
82. Dr. Emanuel B. Schoenbach. Hulasa eden Sabire Dosdoğru; Brill hastalığı tedavisinde Aureomycin
83. British Medical Journal. Çev: Sabire Dosdoğru; Diş çürüklerinin etiolojisi:
84. Maurizio Ascoli. Çev: Sabire Dosdoğru; Malarya parazitinin Exo ve Endo eritrositer şekilleri ve nüks meselesi:
85. V. İnternational Patoloji Kompare Kongresi: 13-20 Mayıs 1949. Toplayan: Z.M. Tunçman
86. Perihan Çambel; Birleşik Amerika'dan ilmi haberler
87. Ömer Özek; Shigella'lara benzer Bakteriler hakkında: No:4 1949.

88. Ziya Cemal, B. Aksoy, Edip Kızıldağı; "Calcification" işinde bazı mantarların rollerine dair bir deneysel araştırma:
89. Z.M. Tunçman; Yeni bir Aujeszky vak'ası
90. La Presse Medicale. Çev: D. Bahar; Anatoksinlerin keşiflerinin 25. Yıldönümü
91. Raymond Debenetti. Çev: D. Bahar; Orduda vereme karşı B.C.G. ile korunma
92. J. Debordes. J. Blomet, J. Hascoet. Çev: D. Bahar; Yakı şeklinde yapılan Tüberkülin testi
93. K. Leowental. Çev: D. Bahar; Tüberkülinli yakı testine (Patch-test) karşı hassasiyet gösteren muhtelif dermatozlu 318 kişiden alınan sonuçlar
94. Myren I. Çev: D. Bahar; Büyük dozlarda deri içi B.C.G. aşısı
95. B.C.G. aşısı mukavemeti geçici olarak azaltır mı: (Bc. J. Kan). Çev: D. Bahar
96. Akciğer veremin teşhisinde koch Basilli kültürünün pratik kıymeti: (Bezançon F.-Braun P.-Meyer A.). Çev: D. Bahar
97. Dokulardaki Tüberküloz Basilini meydana çıkarmağa yarıyan kültür metodları: (Huso M. Kiljava). Çev: D. Bahar
98. Genç intan ve B.C.G. aşısı: (Halmros H.- Sweden): Çev: D. Bahar
99. Verem ve Veremlilerde Tifo aşısı: (A. Wolf-Eisner). Çev: Dr.D.Bahar
100. Uruguay'da verem savaşında bugünkü görünüşü: (Purrica P.-Piaffio A.). Montevideo. Çev: D. Bahar
101. B.C.G. aşısının ilk yirmi yılı: (Askali A.-Milano). Çev: Dr.D.Bahar
102. İsveç B.C.G. aşısı: (Lundquist J.) Çev: Dr. D.Bahar

103. Yugoslavya'da B.C.G. aşısı ve Sıtma savaşı: (La Presse Medicale). Çev: Z.M. Tunçman
104. Amerika'da Kanser savaşı: (Cameron Ch.S.). Çev: Dr.D.Bahar
105. Antibiyotiklerin istimal sahalari: (Dr. Perrin H. Long ve arkadaşları). Çev: Dr.Sabire Dosdoğru
106. Noma Tedavisi: (British Journal). (Dosdogulas-The Lancet). Çev: Dr. Sabire Dosdoğru
107. Aureomycin ile amoebiasis tedavisi: (J. Am. Med.Asso). Çev: Dr. Sabire Dosdoğru
108. İntestinal Difteria. (Dr. Faik Tütüncü-Amman). Çev: Dr. Sabire Dosdoğru
109. Füne Ringa balığı ile Paratifoid bulaşması: (Nederland-Amsterdam). Çev: Dr. Sabire Dosdoğru
110. Allerjik ensefalitis faktöründen kurtarılmış Kuduz aşısı: Çev: Dr. S. Tunçman
111. Tüberküloz basilinin Lam kültürü metoduyla erken üremesinin teşhis ve tatbiki: (J.W. Berry, Hope Lowry). Çev: Dr. S. Tunçman
112. Cemiyet haberleri: Prof. Dr. Haydar Palavan'ın emekliye ayrılması münasebetile Etibba odasında tertiplenen tören ve hatıra kalemi verilışı.
113. International IV. Tropikal hastalıklar ve Sıtma kongresi. İstanbul.
114. Bakterilerini metabolizmasını nehyeden birkaç bitkisel madde hakkında: (No:1. 1950).
115. Tifo tedavisinde Chloromycetin : (J-J. Mozer, R. Audeoud et J. Deltera 9. Çev: Z.M. Tunçman

116. Chloramphenicol-Chloromycetin ile Boğmaca tedavisi: (Eugene H. Payne ve arkadaşları). "The Journal Am. Med. Assoc.". Çev: Dr. Sabire Dosdoğru
117. Brucella Abortus Bang'dan mütevellit insan Brucellosis'in Auromycin ile tedavisi: (Dr. Abraham J. Braude ve arkadaşları). "The j. Am. Med.".Çev: Dr. Sabire Dosdoğru
118. B.C.G. Hakkında:
119. Kuduz Virüsünün in vitro kültürü hakkında: (Veeraraghavan- İndia). Çev: Dr. S. Tunçman
120. Kuduz Virüsünün in vitro kültüründe yeni müşahadeler: (Veeraraghaven-İndia-Coonoor). Çev: Dr. S. Tunçman
121. Kuduz tecrübi araştırmaları: (Bautenau I. Constantinescu N. Toma A.-Roumanie). Çev: Dr. S. Tunçman
122. Moldavia'da izole edilmiş Kuduz suşlarının virülansı: (Cornelsın D. Constantinescu, Dragomr C. Marinoc I.-Roumanie). Çev: Dr. S. Tunçman
123. Ultraviolet I: Pitman-Moore, E.R. Squibb and Sons.
124. 1947 yılında Fransa'da Kanserden ölüm nisbeti.
125. Mikropsuz hayat: (Life) dan çeviren: Dr. D. Bahar
126. Cemiyet haberleri: Ord. Prof. Dr. Huga Braun'un Türkiye'den ayrılış münasebetile onuruna yapılan tören: Başkan Z. M. Tunçman ve Tıp DEKANI Prof. H. Braun'ın konuşması,
127. Amerika'dan haberler: 1949'da Milletlerarası Kanser toplantıları: (Florida Üniversitesi Kanser Araştırma Laboratuvarı), Prof. Dr. Perihan Çambel
128. V. International Mikrobiyoloji Kongresi: Rio de Janeiro, 17-24 Ağustos 1950.

129. Prof. Dr. E. Gotschlich'in Refik Saydam Enstitüsü'nde Birinci direktör olarak çalışmış bulunan profesörün ölümü dolayısıyla, İsveçre'de bulunan kızı Frau Maria-Luise Enzeroth'a cemiyet adına bir taziyet mektubu ve gelen nazik cevabı.
130. Boğmaca hakkında umumi telakkiler , profilaksi ve tedavi meseleleri: No:2. 1950, Dr. Naci Somersan.
131. Şifiliz tedavisinde Canteben. (J.am.Med.Association). Çev: Dr. Sabire Dosdoğru.
132. Frengide Penicilline: Dr. Halit Aybars
133. Streptomycinle Chancre Mou tedavisi: Dr. Halit Aybars
134. Dereceli Wasserman ve Kahn reaksiyonları: Dr. Edib Beker.
135. Verem Wasserman ve Kahn reaksiyonları: Dr. EdibBeker.
136. Chloramphenicol'un klinikte istimali: (Josep E. Smadel. J. Mem. Am. Asso.) Çev: Dr. Sabire Dosdoğru
137. Sıçan serumlarının karyolitik tesiri hakkında notlar: (Hans V.Euler. Leo Heller-Stokholm Üniversitesi). Çev: Dr. Vet. Reşat Akün
138. Köpeklerden bulaşan Tüberküloz: (Urwit S.-Stokholm). Çev: Dr. S. Tunçman
139. Bazı Avrupa memleketlerinde Frengi teşhisinde kullanılan Serolojik reaksiyonlar hakkında: (A.Cavaillon. P. Don Zimmet. J. Debordes-La Pesse Medical). Çev: Z.M. Tunçman
140. Chloramphenicol plasentadan Fetus'a geçebiliyor: (Dr. Disney Ross ve arkadaşları). Çev: Dr. Sabire Dosdoğru
141. Auroemycin'in frengi tedavisinde kullanımı: (Levaditi ve arkadaşları). Çev: Z. M. Tunçman

142. Türk Mikrobiyoloji cemiyet toplantıları: Deri ve Zührevi hastalıklar cemiyetiyle yapılan müşterek toplantı.
143. Haberler: International Serodiyagnostik konferansı. (OMS'in himayesi altında 1951-1953. Kopenhag)
144. IV. Türk Mikrobiyoloji Kongresi: 18-19 Ekim 1950. Ankara (Onursal Başkan Dr. Ekrem Hayri Üstündağ himayesinde).
145. İstanbul'da B.C.G. aşısı tatbikatı ve sonuçları: Dr. Şebib Say.
146. Türkiye'de Sığır Tüberkülozu Epidemiyolojisi: Dr. Vet. Turgut Argun
147. Türkiye'de, Tüberkülozda bovin enfeksiyonu üzerinde araştırmalar: No:3-1950. Dr. Tevik İsmail Gökçe-Dr. Sıtkı Velicangil.
148. Terramycin'in anti Bakteriyel mahiyeti hakkında: (Gladys L. Hobby, Renga, A.C. Filney-U.S.A.). Çev: Dr. S. Tunçman
149. Terramycin: (Francis Martin, M.D.). Çev: Dr. S. Tunçman
150. Neomycin'in Kobaylarda tecrübi Tüberküloz üzerine tesiri: (A. Aavina-La Uresse Medecale 1950). Çev: D. Bahar
151. Bakteriyel Menenjitin (Gantrisin) ile tedavisi: Çev: Dr. Sabire Dosdoğru
152. Aynı telefon ahizesi kullanılmaktan ileri gelen bir Tüberküloz bulaşması: (Glasgow Medical Journal'den). Çev: Dr. Sabire Dosdoğru
153. RH faktörünün tayininde (albümin-aktif antiserum) İstimali: (The Lancet). Kısaltılarak Çev: Dr. Sabire Dosdoğru
154. Tuna memleketlerinde Kuduzun yayılması ve kontrolü: (Kaiser M. Funtigan F.). Çev: Dr. Sabire Dosdoğru
155. Alaska dahilinde Kuduz epizootisi: (Williams R.B.). Çev: Dr. S. Tunçman
156. Akrep zehirinin Kuduz Virüsüne tesiri: (Bailly J.). Çev: Dr. S. Tunçman

157. Sabit Kuduz Virüsünün gliserin içinde ve kuru halde muhafazasının mukayesesi: (Gryez E.Z.). Çev: Dr. S. Tunçman
158. Aujeszky hastalığı spontan olarak zuhur edebilir mi: (Remlinger P.-Baily J.). Çev: Dr. S. Tunçman
159. Haberler. Paris mektubu (1950) Nobel Fiziyoloji ve Tıp mükafatını kazananlar: (Paris-Sorbonne). Muammer Çetincelik
160. Pankreasla hazmolmuş sığır kanı ile hazırlanan besi yeri hakkında: No:4. 1950 Prof. Dr. Öçmer Özek- Dr. Varujan Unat
161. Sabouraud vasatları hakkında: Doç.Dr. Ekrem Kadri Unat
162. Patojen gram negatif barsak Bakterilerinin teşhisi hakkında: Doç. Dr. Ekrem Kadri Unat
163. Çocuk ishalleri hakkında (parenteral ishaller). Dr.N.m. Fakaçelli
164. Türkiye’de Kuduz Epidemiolojisi, Kuduzla savaş. Z.M. Tunçman
165. Frenginin Laboratuvar teşhisinde yenilikler. Nelson’un Treponemi hareketten alıkoyma (immobilisation) reaksiyonu. (J. Debordes, R.A. Delauney-La Presse Medicale. 1950). Çev: D. Bahar
166. Kongreler: V. International Mikrobiyoloji Kongresi. (Rio de Janeiro. 17-24 Ağustos 1950. Z.M. Tunçman
167. Haberler: Fransa mektubu, yeni radyo-aktif hormonlar. Diffüzyon ile antibiotiklerin karakterizasyonu, Aureomycin üzerinde yeni bir alıştırma, Viomycin, Mikrobiyolojik araştırmalar: Milletlerarası Kimyasal Mikrobiyoloji Araştırma Merkezi. (Muammer Çetincelik, Paris, Sorbonne)
168. Tüberküloz Basilinde Streptomycin’e karşı husule gelen mukavemet hakkında : No:1-2. 1951. Doç.Dr. Sıtkı Velicangil- Dr. Sacit Yenil.

169. Bizde çocuk ishalleri kliniği, toksikoz, koruma ve tedavi çareleri: Ord. Prof. Dr. İhsan Hilmi Alantar- Doç. Dr. Sezai Bedrettin Tümay
170. Hayvanlarda Kuduzla savaş: Ord. Prof. Dr. Vet. Süreyya Aygün.
171. Kuduz tedavisi esnasında husule gelen felç hadiseleri: Prof. Dr. İhsan Şükrü Aksel
172. Kuduz Virüsüne Aureomycin'in tesiri hakkında denemeler: Prof. Dr. Zühdi Berke- Dr. Abdülkadir Çileszi.
173. V. International Mikrobiyoloji Kongresi (devamı): Z. M. Tunçman
174. Maligne tümörlerle münasebettar filtran bir Mikro-organizma: Prof. Dr. Fernand Gerlach
175. Yumurta embriyonuna adapte edilmiş Kuduz Virüsünün mütalaası hakkında: H.Koprowsky, H. C. Cox. Çev: Dr. Z. M. Tunçman
176. Yumurta embriyonuna adapte Kuduz Virüsü üzerinde incelemeler-5: H. Coprowsky, E.Black, Çev: Z. M. Tunçman;
177. Un microorganisme filtrant en relation avec les tumeurs malignes: No:2. 1951. Prof. Dr. F. Gerlach
178. Bizde çocuk ishalleri kliniği, toksikoz, korunma ve tedavi çareleri: Ord. Prof. Dr. İhsan Hilmi Alantar- Doç.Dr. Sezai Bedrettin Tümay
179. Ağır seyreden ve Zatürri ile ihtilat eden Tifo vak'asında Auromycin ile iyi netice alınması: Dr. Fevzi Erginsav
180. Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti toplantısı: Fahri başkan Prof. Dr. Refik Güran başkanlık etmiştir. V.türk Mikrobiyoloji Kongresi (1952) konuları görüşülmüş ve kabul edilmiştir: (Q. Humması ve epidemiolojisi, Poliomyelitis, Lepa)

181. V. International Mikrobiyoloji Kongresi Rio de Janerio (devamı) Z. M. Tunçman
182. Amerika mektubu: USA'dan ilim haberleri: Florida. Prof. Dr. Perihan Çambel
183. Fransa mektubu: Hollanda Kraliyet Akademisi mükafatı: Muammer Çetinçelik-Paris, Sorbonne
184. Bizde çocuk ishalleri kliniği, Toksikoz, koruma ve tedavi çareleri: No:3-1951 (devam) Prof. İ. H. Alanter-Doç. Dr. S. B. Tümay
185. Bir tüberküloid Lepra vak'ası ve Lepra hakkında bir konuşma: Dr. Kemal Nuri İmre
186. Üç Lepra vak'ası münasebetiyle: Dr. Halis Sarıkadıoğlu
187. Aspergillose pulmonaier (Aspergillus Pülmonum Hominium): Dr. Bedri Ünal
188. Lepra-Cüzzamın ağız yoluyla, damar içi ve adale arası yollarla tedavisi: (H. Poep- P. Destombes) La Presse Medicale 1950. Çev: D. Bahar
189. Tifo ve Paratifoların Chloromycetien ile tedavisi: (Marcel Morin-Paris). Çev: Dr. D. Bahar
190. Amipli Dizanterinin (Bacitracin) ile tedavisi: (Dr. Harry Most-Dr. J. W. Miller) The J. Amer. Med. Assoc. Çev: Dr. Sabire Dosdoğru
191. Çocuklarda Ascariasis'in Heterzan ile tedavisi: (Dr. James N.Etteldorf- J. Am. Med. Asso.). Çev: Dr. Sabire Dosdoğru
192. İsrail'de insan Kuduzu ve tedavi merkezlerinin organizasyonu: (Sulman F. G.-Ekcerpta Medica). Çev: Dr. S. Tunçman
193. V. International Mikrobiyoloji Kongresi (devamı): Z. M. Tunçman

194. Histoplasmosis veya Darling hastağı. Dr. Reşat Ş. Akün.
195. Antibiotikler karşısında serum, anatoksin ve aşılar: (Prof. G. Ramon-Inst. Pasteur) Almanch des Sciences-1951. Çev: Dr. Samim Tunçman
196. Akut Barsak amibiazında Aureomycin ve Terramycin: (R. Crosnier, A. Darbon, p. Dusournau). Çev: Dr. D. Bahar
197. Escherichia Coli'den ileri gelen çocuk gastro-enteritleri, son epidemiler dolayısıyla etiyolojik, klinik ve tedavi hakkında mütalalar: (R. Buthiaux, I. Christaenes, A. Breton, G.Lefebvere). Çev: D. Bahar
198. Dışkı ve İdrarın Tifo, Paratifo ve Dizanteri Basilleri bakımından mutad muayenelerinde yardımcı olarak kullanılan üreli vasat: Toplayan Z. M. Tunçman
199. Veremde içtimai yardım: Z. M. Tunçman
200. Kuduza karşı aşılaman insanlarda antikor nötralizasyonu ve kompleman tesbiti: (Cox. H. R.-Debors C. J.-Excerpta Medica No:5). Çev: Dr. S. Tunçman
201. Kuduza karşı köpeklerin canlı virüs aşısı ve fenollü aşıyla korunma hakkında ilk mukayeseli müşahadeler: (koprowsky H.-Black J.). Çev: Dr. S. Tunçman
202. V. International Mikrobiyoloji Kongresi (devamı)
203. Bakteri orijinli gıda zehirlenmeleri: No:1-2. (1952). Z. M. Tunçman
204. New Castle (Yalancı Tavuk Vebası) hastalığı: Dr. Vet. Osman Büyükkaya
205. Ağır bir tetanoz vak'ası- un cas grave Tetanose: Dr. Enver Karadeniz
206. Tetanoz anatoksini ve assosiye aşılarla Tetanoza karşı ikinci dünya harbinden evvel ve sonra aşı tatbikatından alınan neticeler: (G. Ramon). La Presse Medicale No:61. Çev: D. Bahar

207. Kongreler: V. International Mikrobiyoloji Kongresi (devamı). Z. M. Tunçman
208. Deri testleriyle Tüberkülozda infeksiyon tiplerinin tayini: Dr. Niyazi Sezen
209. Ankara mezbahasından kesilen Tüberkülozlu sığırlarda Tüberküloz Basili tiplerinin tayini: Dr. Vet. Nurettin Türkel
210. Nüfusu yüzbinden yukarı büyük şehirlerde sütlerin pastörize edileceğine dair çıkan kanun dolayısıyla bir konuşma (Mikrobiyoloji Cemiyetinde): Z. M. Tunçman
211. Beygirlerde Ruamın antibiyotiklerde tedavisi: Dr. Vet. Turgut Argun
212. Streptokoklardan elde edilen enzimler (Streptokinase-Streptornase) ve klinikteki ve tedavideki rolleri: (Lederlerle araştırma laboratuvarından-Dr. Zink).
213. Trichomoniasis ve Trikomonas vaginalis infeksiyonu: Dr. Edip Beker-Dr. Halit Aybars
214. Yakın ve Orta Şarkta peynirli zehirlenme üzerinde yapılan anket ve incelemeler: (Dr. Abdo Feghali-Beyrut). Çev: Z. M. Tunçman
215. İsrail'de Kuduz: La Presse Medicale (1952). Çev: Z. M. Tunçman
216. Köpeklerde Kuduz aşısından sonra paralizi ve demializasyon: (Burkhard R. L.-Koprowsky H.-Excerpta Medica). Çev: Z. M. Tunçman
217. Köpeklerde Kuduz aşılmasıyla beraber demilimize Encephalomyelitis: (Jervis G. A.-Burkhard R.L.-Koprowsky H.) Çev: Dr. Z. M. Tunçman
218. Haberler: V. Türk Mikrobiyoloji Kongresi: İstanbul. IV. International Mikrobiyoloji Kongresi (Roma)
219. V. Türk Mikrobiyoloji Kongresi: Sağlık Bakanı Dr. Ekrem Hayri Üstündağ'ın onursal başkanlığında. 26-27-29. 1952. İstanbul No:5-8 1952.

220. Türk mikrobiyoloji Cemiyeti başkanı. Z. M. Tunçman'ın açılış söylevi.
221. İstanbul inek sütlerinde ve süt mahsullerinde Tüberküloz araştırması:
Dr. S. Tunçman
222. İstanbul inek sütlerinde Brucellose araştırması: Dr. S. Tunçman
223. İstanbul mezbahasında kesilen sığırlar üzerinde Tüberküloz leziyonlarının lokalizasyonu bakımından yapılan araştırmalar ve Tüberküloz nisbeti:
Dr. Vet. I. Erkem Erbin
224. Streptomycin'in Malleomyces Mallei üzerine in vitro Bakteriostatik tesiri:
Dr. Vet. Turgut Argun
225. Poliomyelite: No:1-2.1953. ord.Prof.İhsan Şükrü Aksel - Prof. Dr. Necmettin Polvan.
226. Çocuk kliniği bakımından akut Poliomyelitisin teşhis ve tedavi esasları:
Prof. Dr. Sezai Bedrettin Tümay
227. Trakya'da sığırlarda Leptospirodan ileri gelen Meningitis: Prof. Dr. F. Ferlacj
228. Türkiye'nin kan emen sinekleri hakkında: Doç. Dr. Ekrem Kadri Unat
229. Nelson testi, Treponemapallidum immobilizasyon testi: Edip Beker
230. Seyyahat notları (Hindistan): Z. M. Tunçman
231. Çocuk kliniği bakımından akut Poliomyelitis'in teşhis ve tedavisi esasları:
Prof. Dr. Sezai Bedrettin Tümay
232. Difteri'de teşhis ve tedavi: Dr. Faruk Yalım- Dr. İsmet Öncel
233. İstanbul'da görülen Difteri vak'aları: Dr. Müfit Hekimoğlu
234. Streptococci enzimlerinin insan ve beygir fibrinini eritme hassası üzerindeki deneylerimiz: Melahat M. Pusat, D.V.M.L.S.

235. Seyahat notları: V. International Mikrobiyoloji Kongresi: 6-12Eylül 1943 Roma. Z. M. Tunçman
236. Nekroloji: Dr. Abdülkadir Çilesiz (1893-1953). Z.M. Tunçman
237. Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti toplantısı: 1.26 Kasım 1943 İst. Üniv. Mikrobiyoloji Enstitüsü.
238. VI. Türk Mikrobiyoloji Kongresi 1. No.lu derhanede. İstanbul Vali ve Belediye Reisi Vekili Prof. Fahrettin Kerim Gökay himayelerinde ve Sağlık Bakanı Dr. Behçet Uz'un onursal başkanlığında, Fahrettin Kerim Gökay'ın açık söylevi: Prof. Dr. Refik Güran'ın konuşması, Cemiyet Başkanı Z. M. Tunçman söylevi
239. Göz Miyazı olgusu (Myasis): Prof. Dr. Haydar Palavan
240. Bir Bilharzia vak'ası: Doç. Dr. İhsan Ünalp
241. Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti toplantısı: II. Hıfzıssıhha Müessesesi. 30 Aralık 1954
242. Bir açıklama: VI. Türk Mikrobiyoloji Kongresi tatanaklarından: Doç. Dr. Ekrem Kadri Unat'ın geciken cevapları hakkında.
243. Miliyer Tüberkülozla birlikte bulunan bir kahil Toksoplazmosis vak'ası hakkında: (No: 1-2. 1954) Doç. Dr. Ekrem Kadri Unat- Dr. N. Alyanak Dr. V. Şahin
244. Proteus Rettgeri hakkında: Doç.Dr.Ekrem Kadri Unat
245. Türkiye'deki Pseudo-Helmenthiasis vak'aları hakkında: Doç. Dr. Ekrem Kadri Unat
246. Süt Halka denemesi (Ring-test) ile Brucellose mihraklarının meydana çıkarılması. İstanbul Mandıralarında yaptığımız araştırma sonuçları: Dr. Vet. I. Ekrem Erbin

247. Seyahat notları: International Mikrobiyoloji II. Kongresi: Roma- 6-12 Eylül 1953
248. Nekroloji: Prof. Dr. Kemal Hüseyin Pehlivanoglu- Prof. Dr. Süheyl Ünver
249. Antibiyotik ve sülfemitlerin kandaki antikor trasesi üzerindeki tesirleri: (No: 3-4. 1954). Prof. Dr. Ömer Özek
250. Bakterilerin antibiotik veya sülfamidlere karşı hassasiyetlerini ölçmek için çabuk netice veren bir metod: Prof. Dr. Ömer Özek
251. Bir Filaria Sanguinis Hominis vak'ası: Doç. Dr. İhsan Günalp
252. Virüslü yeni bir hastalık, Kedi tırmığı hastalığı: (Lymphoreticulose benigne d'inoculation).Z. M. Tunçman
253. Tüberküloz infeksiyonu bakımından memleketimizin sığırlarının durumu ve memleket şartlarına uygun savaş metodu: Dr. Vet. Ekrem Erbin
254. Gıda orijinli stafilokoklar üzerinde araştırmalar: Dr. Raşat Dalmak
255. Seyyahat notları: III. Roma. Eylül 1953
256. Kongreler: VI. Türk Mikrobiyoloji Kongresi. İstanbul 20-23 Eylül 1954
257. Mycologie Veteriner: Hayvan hastalıklarında mikrobiyolojinin ehemmiyeti ve müşahadeler. Melehat Pusat D.V.M., M.S
258. Favismus hakkında: Prof. Dr. N. M. Fakaçille
259. İnsan Karaciğerinde (Bancroft 1893) Capillaria Hepatica, Travassos: 915 Prof. Dr. Besim Turhan, Doç. Dr. E. K. Unat, Doç. Dr. Münevver Yenerman. Dr. Cengiz Sümer
260. Gıda orjinli Stafilokoklar üzerinde araştırmalar (devam): Dr. Reşat Dalmak
261. Alanya'da Filaria vak'ları: Dr. Edip Beker, Doç. Dr. İhsan Günalp, Dr. Hailt Aybars

262. Türkiye’de *Leptospira canikula* infeksiyonu: Doç. Dr. E. K. Unat, Doç. Dr. Selahattin Gürtürk
263. İstanbul’da lağım suyundan tecrit edilmiş bir *Leptospira* ile terohemorajika suşu: Doç. Dr. Ekrem K. Unat, Doç. Dr. Selahattin Gürtürk
264. Seyahat notları: IV. Roma. 6-12 Eylül 1954: Z. M. Tunçman
265. İstanbul’da bir köpekte *Lay smania Canis* vak’ası: No:1-1. 1955 Dr. Vet. Şevket Faşarol
266. Süt ineklerinde verem veya Bang var mı, yok mu: Dr. Z. M. Tunçman
267. Toxoplasma demonstrasyonu: Dr. Necmettin Ülker
268. Memleketimiz kutu konservelerinden balıklar ile salamura balık konservelerindeki Volatile asitleri miktarının mukayeseli neticeleri: Dr. Vet. Cemal Omurtag
269. Taze balıklarda Picrate tuzu halinde Trimethylamine miktarının Spektrofotomer ile tayini suretile tazeliğinin tesbiti: Dr. Vet. Cemal Omurtag
270. Türkiye’de ilk *Pneumocystis carini* infeksiyonu: Doç. Dr. Ekrem Kadri Unat
271. Gıda zehirlenmelerinden Paratifo ve *Botulinus Basili* zehirlenmelerinin yurdumuzdaki durumu: Prof. Dr. Nuri Ömer Ergene
272. Poliomyelistis aşısı ve bugünkü durumu: Seyahat notlarından I. Lyon. Z. M. Tunçman
273. Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti toplantısı: Alexandre Fleming’in ölümü hakkında konuşma, Dr. Vet. Sait Bilal Golem’in ölümü hakkında konuşma: Z. M. Tunçman
274. Difteride rastlanan bazı patolojik özellikler: (No:3-4. 1955). Prof. Dr. Sezai Bedrettin Tümay- Dr. Halis Sarıkadıoğlu

275. Difterinin çevremizde son senelerde gelişimi: Prof. Dr. Sezai Betrettim Tümay
276. Diş çürüğü-Fluor profilaksisi üzerinde araştırmalar: Doç. Dr. Sıtkı Velicangil-Dr. Orhan Demirhindi
277. Seyahat notları: II. Lausanne, Paris, Lyon. Z. M. Tunçman
278. Had Basilli Dizanteride antibiotikler müsbet kültürü 1408 vak'a üzerinde müşahadeler: (No:1-2, 1956). Prof. Dr. William W. Frye (Louisiana-USA)
279. Plasma-cuagulaz hakkında: Dr. Faruk Yalım, Lab. Asuman Akpınar
280. Corynebacterium diphteria'nın antibiotikler karşısında durumu: Dr. İsmet Öncel
281. Stok komplemanla Wassermann teamülü: Dr. Edip Beker- Dr. Fuat Yavaş
282. Kongreler: XIV. Türk Tıp Kongresi: Eylül 1956. VII. Türk Mikrobiyoloji Kongresi: Eylül 1956
283. Seyahat notları: Pasteur'ün doğduğu (Dole) şehirde doğduğu evde yapılan tören: Z. M. Tunçman
284. Sıhhat ve ictimai muavenet vekili Dr. Nazif Körez'in onursal başkanlığında ve Vali Dr. Fahrettin Kerim Gökay'ın himayelerinde VII. Türk Mikrobiyoloji Kongresi: 20-24 Eylül 1956 No: (1-2. 1957).
285. Yaralarının Kuduz hastalığı naklindeki rolü: Z. M. Tunçman
286. Bir yatılı okulda tesbit edilen Strongyloidiasis vak'aları: Dr. Ekrem K. Unat, Dr. Kemal Bayadal, Gülen Kıray, Şükran Koltuk, Özdemir Acarer.
287. Kongre notları. 1956 yılında (14-19 Eylül) Atina'da toplanan uluslararası VI. Hydatidologie Kongresine dair: Prof. H. Şükrü Oytun

288. Bakterilerin L. Formu hakkında varılan son karar dolayısıyla Prof. Dr. P. Hauduroy'dan aldığımız yazının tercümesi: Z. M. Tunçman
289. Une maladie infectieuse peut*elle se manifester de Novo: Dr. P. Remlinger
290. İntani bir hastalık da Novo tezahür edebilir mi: Dr. P. Remlinger. Çev: Dr. S. Albürek
291. Section Europeenne de l'association internationale des Societes de Microbiologie: Reunion d'Istanbul. 19-22. Septembre. 1957. Seretaire General: Prof. P. Hauduroy
292. Patogen ve saprofit Stafilkokokların ayrılması ve Stafilokuagölaz tezi: Doç. Dr. Ekrem Kadri Unat, Dr. Virjin Kasparyan
293. Candidiasis ve antibiotikler: Doç. Dr. Ekrem Kadri Unat
294. Nelson-Mayer testi ile aydınlanan şüpheli vak'alar: Dr. Edip Beker –Dr. Halit Aybars
295. Kongreler: VIII. Türk Mikrobiyoloji Kongresi: Eylül 1958. İstanbul. 2. International Mikrobiyoloji Kongresi: 4-9 Ağustos 1958. Stokholm
296. Malarya infeksiyonunda sivrisinek transmisyonu üzerinde müşahadeler: (No:1-2, 1958). Dr. Niyazi Sezen
297. Difteride antibiotik araştırmalar ve Difteri tedavisinde rolü: Dr. Razi Maner- Dr. Fahire Alimgil
298. 1954 senesi içerisinde İstanbul'da görülen Difteri vak'aları hakkında: Dr. Faruk Yalım- Dr. Necmettin Mizan
299. Tetanoz tedavisinde Pentothal: Dr. Etem Babacan, Dr. Reşit Urallı, Dr. N. Mizan

300. Barsak parazitlerinin Elazığ halkındaki yayılışı: (No:3-4, 1958). Dr. Raşit Dalmak
301. Pirogen'ler. Dr. Edip Beker
302. Kolesistit şüpheli vak'alarda elde edilen safraların Bakteriyolojik muayene neticeleri: Doç. Dr. Ekrem Kadri Unat
303. Sütün ısıtılarak kabartılmasının dezenfeksiyon değeri: Doç. Dr. Ekrem Kadri Unat, Dr. Virjin Tunçman
304. Türkiye'de yarasalarda Kuduz Virüsü araştırmaları (Muhtıra. II.). Z. M. Tunçman
305. İnsan ve hayvanlarda görülen önemli paraziter gaita muayeneleri ile meydana çıkarılan Schiotoron ve Haymenolepsis vak'aları: Dr. Vet. A. Ekrem Vardar
306. Sütli ineklerde Brucella AB. Bang bakımından Ring-test ile diğer muayene usulleri arasında mukayeseli denemeler: Dr. Vet. A. Ekrem Vardar
307. Muhtelif serumlarla hazırlanmış Löffler besi yerinde Difteri Basillerinin üreme kabiliyetleri: Dr. Faruk Yalım- Dr. Necmettin Mizan- Lab. Asuman Akpınar
308. 1957 senesinde İstanbul'da görülen Difteri vak'aları hakkında: Dr. Faruk Yalım- Dr. Necmettin Mizan- Lab. Asuman Akpınar
309. Havadis: Kuduz Müessesesi Mütchassısı ve Baştıbbı Sr. Z. M. Tunçman'a (La Croix deChevalier de la Legion d'honneur) nişanı verilme töreni, Consuel general Mr. Guy Monod'nun söylevi: Z. M. Tunçman'ın Fransızca cevabı, kokteyli.
310. Ot yiyen "Herbivore" hayvanlarda görülen Kuduz vak'aları: No:1-2. 1959 Z. M. Tunçman

311. 5272 vak'ada kan grupları ve RH faktörü: Dr. Necmettin Mizan
312. Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti fahri başkanı Şeyhülettibba Prof. Dr. Refik Güran'ın hal tercümesi: Z. M. Tunçman
313. 1956 yıllarında İstanbul'da rastlanan Difteri vak'aları hakkında: Dr. Faruk Yalım-Dr. Necmettin Mizan
314. Rei ter Treponema suşu ile yapılan çalışmalar: No:1-2. 1960 Prof. Dr. Ömer Özek- Doç. Dr. E. Tali Çetin
315. Normal kobay serumu ile inaktive olan T. Bakteriofajlarının Papain ile aktif hale geçirilmesi: Doç. Dr. e. Tali Çetin
316. Kuduz bir hayvanın sütünü içmekle veya etini yemekle insana Kuduz geçer mi: Z. M. Tunçman
317. Kuduz aşısının Non-spesifik tesirleri (30 Yıllık müşahadeler): Z. M. Tunçman
318. Difteri anatoksini kaşifi Prof. G. Ramon için, Tüek mikrobiyoloji Cemiyetinde ve fahri başkan Prof. Refik Güran'ın başkanlığında yapılan toplantıda Prof. G. Ramon'a fahri üyelik verilmesi hakkında verilen karar alkışlarla kabul edilmiş ve cemiyet başkanı Z. M. Tunçman'la Prof. G. Ramon arasında bu münasebetle yazışmalar olmuştur.
319. Difterinin Epidemiolojik ve klinik özellikleri: Prof. Dr. Sezai Bedrettin Tümay
320. Bakteriyolog Z. M. Tunçman'ın Biografisi
321. İstanbul Kuduz müessesesi tarafından yayınlanan (Rabies) dergisi; Türkçe, Fransızca, Almanca, İngilizce lisanlarında üç ayda bir çıkacak ve yalnız Kuduzdan bahsedecektir. Z. M. Tunçman

322. Türk yoğurt Basili hakkında birkaç söz: Z. M. Tunçman
323. Türk yoğurt Basili: Ord.Prof.Dr. Refik Güran- Dr. Şadi Ergin
324. Brucellosis'te laboratuvar infeksiyonu: Vet. Mut. Sabahat Ünel
325. Brucellosis'in teşhisinde antijennin önemi: Vet. Bakt. Fuat Sarısayın
326. Pleuropneumoni like organism: Vet. Bakt. Ahmet Özsoy
327. Bakterilerin L. Formları: Vet. Hek. Nevzat Yalçın
328. Salvazol'ün antibakteriyel ve antimikotik tesisleri üzerinde mukayeseli denemeler: Dr. Celalettin Karacabeyli
329. La totue terrestre peut-elle figurer parmi les "animaux de Laboratoires"
P.Remlinger-Tanger
330. Karakablumbağaları laboratuvar hayvanları arasında yer alabilirmi: P.
Remlinger-Çev: Dr. S. Albükrek
331. Memleketimize ilk defa bulaşan at vebası hastalığının yayılışı,bilançosu
ve mücadelesi: Dr. Vet. A. Ekrem Vardar
332. Türkiye'de pirinç tarlaları (çeltik) bölgelerinde insan ve hayvanlarda
Leptospirosis araştırması: Vet .Dr. Fahri Hakioğlu (Pendik)
333. Çeltik bölgelerinde insanlarda görülen (Leptospira) vak'aları üzerine
cemiyet başkanı: Z. M. Tunçman tarafından Sağlık Bakanlığına yazılan
yazı ve bakanlığın cevabı
334. Amerika Birleşik Devletlerinde 1961'de Tropikal Tıp ve Parazitoloji
alanındaki bazı araştırmalar: (No:1-2. 962). Prof. Dr. Ekrem Kadri Unat
335. Kabakulakta Serum amilaz üzerine çalışmalar: Doç. Dr. Suat Vural
336. İstanbul'da insan zooparazitleri bakımından kemelerde bir araştırma:
Doç. Vet. Ahmet Merdivenci

337. Post-operatif fistüllerden Halmitlerin çıkışına dair: Salih yılmaz
338. Sağmalcılar ilkokul öğrencileri arasında yapılan bir koproepidemiolojik tetkik: Müt.Asistan Dr. Özdemir Acarer
339. X. Türk Mikrobiyoloji Kongresi ön program: 26 Eylül 1962 İzmir
340. İçme sularımızın durumu: No:3-4 1962 Z. M. Tunçman
341. İstanbul menba sularının 1956-1958 senelerinde kirlenme faktörlerinin araştırılması: Dr. Kazım Araman
342. Bir insanda sacosporidie hakkında: Dr. Bakt.Patolog Reşat S. Akün
343. XI. Türk mikrobiyoloji Kongresi konu ve raportörleri: Başkan Z. M. Tunçman
344. İnsan ve hayvanlarda Toxoplasmoz infeksiyonları ve halk sağlığı bakımından önemi: Vet. Dr. Fahri Hakioğlu
345. Gimza ile boyanmış Trombositler üzerinde bir araştırma: Prof. Dr. A. Nevzat Tüzdil
346. Frengi serolojisinde yenilikler: Z. M. Tunçman
347. Sifilizde Seroloji: Dr. Edip Baker
348. Tropikal hastalıklar bakımından Türkiye: No:1-2. 1963 Prof. Dr. Ekrem Kadri Unat
349. Hakkari ilinin Sağlık ve Sosyal durumu: Dr. Özdemir Acarer
350. İstanbul sokak köpeklerinde Echinococcus granulozis: (Batsch 1786). Rudolphi 81805). Doç.Dr. Ahmet Merdivenci
351. Tüberküloz hastalıklarında Brucella antikor araştırmaları: Dr. İsmet Öncel

352. Brucella abortus aglütinasyon antijeni ile muayene tekniği: Pendik Brusellosis Laboratuvarı
353. Kobay ve sıçanlarda Nucleus supraopticus'un morfolojisi üzerinde eksperimental incelemeler: As.Dr. İsmail Tetorek
354. Nekroloji: Ord. Prof. Dr. Refik Güran (1870-1963). Z. M. Tunçman
355. İnsan. Köpek ve kedi askaridleri arasında immünolojik münasabetler: Doç.Dr. Ahmet Merdivenci
356. Investigation of Polypeptidyi Tuberculin: Mahmoud, k. Muftic, M. D. Inst.d'Hygiene et de Bakteriologie (Lausanne)
357. Tüberkülin polipeptidleri üzerine araştırma: Dr. M. Muftic
358. Türkiye'de yarasalar ve yarasa ısırmasıyla Kuduz bulaşması: (No:1-2, 1963). Z. M. Tunçman
359. Bronşik Astımanın Kuduz aşısıyla tedavisi: Z. M. Tunçman
360. Panel, Çocuk felci, Poliomyelitis: Panel Başkanı: Z. M. Tunçman
361. Poliomyelitis'in akut döneminde tedavi esasları: Dr. Sezai Bedrettin Tümay
362. Çocuk felci aşısına dair: Z. M. Tunçman
363. Salmonella infeksiyonlarında serodiyagnostikin yeri ve ehemmiyeti hakkında: Dr. İsmet Par.
364. Sturnus Vulgaris (sığırcık kuşu) de Histoplazma kapsulatum: Reşat Akün (Atatürk Üniversitesi Ziraat Fakültesi)
365. Türkiye'de insan ve hayvanlarda Leptospirosis üzerinde araştırmalar: Vet. Dr. Fahri Hakioğlu

366. XI. Türk Mikrobiyoloji Kongresi: (No:1-2, 3-4, 1965) Z.M. Tunçman
367. *Preudomas aeroginase* ile husule gelen hastane infeksiyonları: Z. M. Tunçman
368. *Toxoplasma Gondinin* maymun böbreği ve doku kültüründe üretilmesi hakkında: Dr. S. Tunçman
369. Cultivation of *Toxoplasma Gondii*'in cell cultures of hesus *Macacus* kidneys: Dr. S. Tunçman
370. İstanbul'un kanalizasyon probleminin ortaya attığı bir mesele: Prof. Dr. Zeki Yalım
371. Türkiye'de *Leptospire*: Vet. Bakt. Şir Ahmet Fazlı- Kabil
372. *Pseudomonas Pyrocyanas* Bakterileri ile infekte kan transfüzyonlarının tavşanlarda gösterdiği arazlar: Dr. Harika Engez, Dr. Kani Cengiz, Dr. Reşat Engez
373. Standardisation immunobiologie'nin düzenlediği milletlerarası Kuduz symposium'u: Annecy- Talloires. 28-30 Mayıs 1965. Z. M. Tunçman
374. Nekroloji. Dr. Paul Remlinger (1871-1964). Z. M. Tunçman
375. Fare ısırmasından ileri gelen bir insan Kuduzu vak'ası münasebetiyle faralarda Kuduz olayları: Z. M. Tunçman (No:1-2 1966).
376. Bazı Bakterilerin *Colistinmethanesul-Fontea*'ye hassasiyetleri: Dr. Özden Anıç - Dr. Önder Ağababa
377. Tüberküloz teşhisinde Dubl jel difüzyon presipitasyon (D. J.D.P.) testinin değeri: Prof. Dr. Kemal Berklin- Doç. Dr. Seyyah Çelikoğlu
378. Bir akciğer Tüberkülozu vak'asından üretilmiş çabuk üreyen (Rapid grower) tipte atipik Tüberküloz Basili: Dr. Sadık Aydeniz

379. Suyun klorlanması (Sterilisation) ve kontrolü: Bakt. Dr. Bahattin Coral
380. XII. Türk Mikrobiyoloji Kongresi (ön program): Şehirlerin sis ve duman meselesi ve hava zehirli gazlarla kirlenmesi
381. Türk mikrobiyoloji Cemiyeti nizamnamesi: Z. M. Tunçman
382. Şehirlerin sis ve duman meselesi ve hava bulaşıklığı epidemiolojisi: Prof. Dr. Zeki Rapır Yalım
383. Arbor Virüsler ve yaptıkları infeksiyonlar: Ord. Prof. Dr. Süreyya Aygün
384. Seyahat notları: I.IX. International Mikrobiyoloji Kongresi: Moskova 24-30 Temmuz 1966. - Z. M. Tunçman
385. 1918 (1334) te Haydarpaşa Tıp Fakültesinden çıkan hekimlerin yıllık törenleri: Z. M. Tunçman
386. Önsöz: XX.yıl. Mikrobiyoloji Dergisi 20 yaşına basmış oluyor: (No:1-2, 1967) Z. M. Tunçman
387. XXI. Türk Mikrobiyoloji Kongresi: 7 Eylül 1967 Belediye Sarayı
388. Cemiyet Başkanı Z. M. Tunçman'ın açılış konuşması: (VII. Oturum olmuştur).
389. Passif Hemo-aglütinasyon metoduyla tesbit edilen spesifik sirkülan antikorların Tüberküloz aktivite tayininde değeri: Dr. Seyhan Çelikoğlu, Prof. Dr. Kemal Berktin, Dr. S. Tunçman, Dr. Mefkûre Çintan
390. Türkiye'de halledilemeyen Kuduz problemi: Dr. Z. M. Tunçman
391. Salamura edilmiş beyaz peynirlerde Brucella Melitensis'in yaşama Düresi: Sabahat Ünal (Pendik).
392. IX. International Mikrobiyoloji Kongresi: Moskova II. Dr. Z. M. Tunçman

393. Solunum yoluyla laboratuvar hayvanlarına Kuduzun geçirilmesi: Z. M. Tunçman
394. Canlı attenuue kızamık aşısı: Z. M. Tunçman
395. Yarasa Kuduzu: Z. M. Tunçman
396. Canlı aşıyla verilen bağışıklık: Dr. Sabire Dosdoğru
397. İnzektisit ve Pestisidlerle zehirlenmeler: Dr. Sabire Dosdoğru
398. Tırnaklardaki renk değişikliklerinin fizio-patolojik yorumu: Dr. Sabire Dosdoğru
399. Balgamda Kanser gözesi araştırılması: Dr. Sabire Dosdoğru
400. Kitap tanıtımı: Principles of Bacteriology and immunityre Dosdoğru
401. Cemiyet haberleri: 1965- 1966 yılları idare heyeti çalışma raporu: Z. M. Tunçman
402. XIII. Türk mikrobiyoloji Kongresi: ön program, 1968
403. Myrcobakterilerin enzim sistemlerine Myrcobakteriofajların etkileri: Dr. S. Tunçman
404. Mecburi kesime tabii tutulan aktinomikozlu bir Boğanın otopsi sonucu: Dr. Vet. Cemal Köni.
405. Kuduz konusunda yenilikler ve Kuduz Virüsünün Elektron Mikroskoptaki etüdleri hakkında: Z. M. Tunçman
406. Hawai'de fare Kuduzu: Z. M. Tunçman
407. Dr. Reşat Rıza'nın hayatı ve Mikrobiolojideki çalışmaları hakkında: Ord. Prof. Dr. Süheyl Ünver
408. Kuduz müessesesi ve bir hatıra: Prof. Dr. Bedii N. Şehsuvaroğlu

409. Referat: Veba /kara ölüm) pandemileri: Bakt. Dr. Sabire Dosdoğru
410. Kızamık Epidemiyolojisi: Bak.Dr. Sabire Dosdoğru
411. Seyahat notları: IX. International Mikrobiyoloji Kongresi II. 24-30 Temmuz 1966 Moskova
412. Nekroloji: Prof. Dr. J. Dumas, 2. Dr. Mustafa Hilmi Sağun, 3: Prof. Dr. Paul Haundroy
413. Pensilinlerin Mikrobakteriostatik etkileri: No:1-2 1968 Dr. Mahmut Muftiç, Dr. S. Haundroy
414. Mycobacterium Tuberculosis'in üremesini kolaylaştıran sentetik (Oligo-peptidler): M.Muftiç ve U. Redmann
415. New substratas for Mycobacterial Arylesterases Estimation: M Muftiç (Schering-Berlin)
416. İstanbul'da menba sularının bugünkü durumu: Dr. Sadık Aydeniz
417. Kuduz hastalığı ve kurtulma çareleri: Eradication de la Rage: Z. M. Tunçman
418. Psittacosis Lymphogranuloma venereum grubunda Mikroorganizmaların sebep olduğu hastalıktır: Dr. Foggie (FAO). Çev: Dr. Fahri Hakimoğlu (Pendik)
419. Çiğ sütlerin Bakteriyolojik kalitesini etkileyen en önemli faktörler ve kalitenin ıslahı çareleri: (No:3-4 1968). Dr. Vet. Hasan Uzunhasanoğlu
420. Balıkesir bölgesinde süt, krema ile imalathane ve köylü beyaz peynirlerinde Brucella Malitensis'in kalma süresi: Sabahat Ünal-Williams C. F.-Stableforth A. W.

421. Bir beyin nokardiyozu vak'ası: E. K. Unat, F.Şenocak, S. Özçelik E. Akan
422. Über flüssige und feste narhung als Bakterienvehikel: Von T.T.Till. (Wien)
423. Bronşik Astımanın Kuduz aşısıyla tedavisi hakkında bir açıklama: Z. M. Tunçman
424. Seyahat notları: I. Birinci International Viroloji Kongresi: 14-20 Temmuz 1968, Helsinki-Finlandia. Z.M. Tunçman
425. Seyahat notları: II. Viral infeksiyonlarda tissü kültürü ile yapılan aşilar semineri. 21-25 Ekim 1968. Moskova Z. M. Tunçman
426. XIII. Türk Mikrobiyoloji Kongresi: 12-14 Eylül 1968. İstanbul
427. Tarımsal üretimde parazitlere karşı kullanılan mücadele ilaçları ile husule gelen ölüm vak'aları: Dr.Sabire Dosdoğru
428. Doku kültürü ile hazırlanan canlı-attenue kızamık aşısı hakkında: (La rougeole-Measles-Rubeole). Z. M. Tunçman
429. (Kuduz hakkında). Z. M. Tunçman
430. Seyahat notları II: I. International Viral infeksiyonlarında tissü kültürü ile yapılan Virüs aşıları semineri: 21-25 Ekim 1968. Moskova Z. M. Tunçman
431. Florya Belediye kampingı bölgesinde deniz sularının kirlenmesi: Dr. Fuat Yanç-Dr. Sadık Aydeniz
432. İnsan ve hayvan Brucellosis'in Serolojik teşhisinde son gelişmeler: Vet. Dr. Fuat Sarıdayın
433. Kuduz hastalığında Virüs lokalizasyonu: Prof. Dr. j. Schaff.- Çev: Dr. Cemal Köni

434. Canlı üzerinde Kuduz teşhisi için yeni bir metod (Kornea testi): Z. M. Tunçman
435. Elektron-mikroskopi için fluoressan antikorlar kullanılarak yapılan immuno-şimik boyama tekniği: N. M. Shesloplaova, V. N. Reigola M. B. Kaoleva. Çev: Dr. Z. M. Tunçman
436. Seyahat notları III: I. International Viroloji Kongresi. Helsinki-Finlandiya. 14-20 Temmuz 1968.
437. Seyahat notları III: Viral infeksiyonlarda Tissü kültürü ile yapılan Virüs aşılırları semineri. 21-25 Ekim 1968 Moskova
438. Özel Sayı: No. 1-2, 1970. Önsöz: Türkiye'de modern Mikrobiyolojinin M. Nicouruluşunun 75 ve Kuduz Intitüsünün kuruluşunun 80. Yıldönümleri münasebetiyle uluslararası yapılan Symposium ile kutlama töreni: 9 Eylül 1968. Belediye Sarayı. Z. M. Tunçman
439. Sağlık Bakanı adına Sağlık Propagandası Genel Müdürü Dr. Hasan Çeçen'in açış konuşması.
440. Başkan Z. M. Tunçman'ın açılış konuşması: Discours de la seance d'ouverture. Z. M. Tunçman
441. Türkiye'de modern Mikrobiyolojinin başlangıcı hakkında bir açıklama: Z. M. Tunçman
442. Mikrobiyoloji başlangıcı: (Cumhuriyet Gazetesinden). Yazar. Prof. Ekrem Kadri Unat

443. Les lettres:1. Dr. Pierre Mercier, 2,3,4,5., Prof. Jacques Nicolle, 7.Prof.M.Selimoy, Moskova, 8. Hilary Koprowski, M.D. 9. Martin M. Kaplan, V.M.D. 10. Prof. G. Penso (Roma), 11. Prof. Dr. P.L epine (Inst. Pasteur). 12. Dr. J. Vieuchange (Paris), 13. Prof. Dr. Med. R. Haas, 14. Dr. A. Eyqueme (Parsi), 15. Dr. Pierre Nicolle (Instr. Pasteur, 16. Prof. Ch. B. Gerichter. M.D. (Jerusalem), 17. J.C.Levaditi (Inst.Pasteur), 18. Dr. S. Neytcheff (Sofia), 19.Dr. HeinzKröber (Berlin), 20. Prof. P: Goret (Alfort), 21.Dr. Vera Toneva (Sofia), 22. Dr. J.Vieuchange (Inst.Pasteur), 23. Prof. Dr. Bernh Schmidt (Belin), 24. Dr. G. Cateigne (Instr. Pasteur), 25. Dr. Marcella Nicolle (Paris), 26. Albüm-kongre resimleri.
444. Gezi notlarıII: Nasyonal Bulgar Mikrobioloji Kongresi: 20-22 Kasım 1969 Sofia). Z.M. Tunçman
445. II. Parti-Symposium (La Microbiologie et la Rage): Z. M. Tunçman
446. Etat actuel de nos rechershes sur la lysogenie et la lysotypie de Yersinia Enterocolitica: P. Nicolle, H. Mollaret, Jacquieilen Brault (Inst. Pasteur).
447. SSCB'nin Amn-Poliomyelit ve Virüslü Encephaliter institüsünün kültürel Kuduz aşısı: M. A. Selimov- T. A. Aksanova
448. mn-Poliomyelit ve Virüslü encephalitler institüsünün tedavi ve porfilaktik olarak insan ve hayvanın immünizasyonu için kültürel Kuduz aşısının tatbiki: M. A. Selimov, T. A. Aksenova E. B. Semenova
449. Variation du pouvour Pathogene du Virus rabique fixe en relation avec l'age de l'animal receveur: Jean Vieuvhange, Adre Gamet Charles Vialat
450. Vaccination chez l'homme avant exposition a une contamination rabique: P. Atanasiu, a, Gamet- Inst. Pasteur, Paris.
451. La Vaccination du chien dans la lutte contre la Rage: P. Lepine J.C. Levaditi, P. Atanasiu. J.C. Guillon. Et Andre Gamet, Inst. Pasteur

452. Comparison of the thromboplastic and Encephalitogenic activity of Rabies Vaccines prepared from brains of different animal Species: Ch. B. Gerichter, Director-Jerusalem ve arkadaşları
453. Condition de l'interference entre le virus Vaccinal et le Virus rabique: M. Jean Viuchange (Paris).
454. Fluorescent antikor tekniği ile Kuduz teşhisi: Mükerrerem Güley (Etlik)
455. Türkiye'de son 10 yıllık (1958-1967) Kuduz epidemiolojisi hakkında: Z. M. Tunçman
456. L'epidemiologie de la Rage en turquie dans 10 dernieres annees (1958-1967): Z. M. Tunçman
457. Sur les accidents paralytiques: Prof. Dr. İhsan Şükrü Aksel G. Mocan
458. Kuduzda ısırılmadan evvel aktif immünizasyon: Dr. Azmi Arı (Ankara)
459. La Vaccination antigrippale: G. Cateigne (Institut Pasteur, Paris).
460. Sağmacılar'da çıkan Kolera Vibrio-Eltor infeksiyonları dolayısıyla tertiplenen olağanüstü toplantı: Z. M. Tunçman
461. Kolera Vibrio Eltor hakkında: Prof. Dr. Ekrem Kadri Unat
462. Kolera hakkında: Prof. Dr. Sezai Bedterrin Tümay
463. Kolera hakkında: Doç. Dr. Haydar Aksüğü
464. Deniz sularında Kolera Vibriyonunun yaşama şartlarının araştırılması: Dr. Kazım Arama ve arkadaşları
465. Colistinmethane sülfate, Centemycin sülfat, nalidixie asitlerin gram negatif Bakteriler üzerine olan etkileri: Dr. Adil Öner
466. El-Tör Vibriyonunu ilk bulan: Z. M. Tunçman

467. İstanbul'da ilk tesbit edilen El-Tor Vibrionu vak'ası: Bakt. Necibe Karpat
468. Derimizin Mikrobiyolojik ekolojisi: Doç. Dr. Mikrolog Mehmet Öner
469. Perikard Tüberkülozunda elde edilen bir Verem Basili münasebetile: Dr. Nureddin Omur
470. Colistinmethane sülfate, Centemicin sülfat, nalidizie astilerin gram negatif Bakteriler üzerine olan etkileri: Dr. Adil Öner
471. Gezi notlarıII: Nasyonal II. Bulgar Mikrobiyoloji Kongresi: 20-22 Kasım 1969. Z. M. Tunçman
472. Kaybettiğimiz değerler. Nekroloji, (No:3-4 1971): Z. M. Tunçman
473. Çeşitli kasaplık hayvan türleri ile et müstahzarlarında Sarkosporidi, invazyonu bakımından Histolojik araştırma: Ord.P rof. Üveis Maskar, Muzaffer Özdener, Suat Dikmen
474. İstanbul'un bitmeyen su derdi (Panel-Belediye Sarayı): Z. M. Tunçman
475. 12 Congres de standaridsation Biologique, Comite Français:20-24 Septembre 1971. Annecy-France
476. Gezi notları: Çekoslavakya'da (Food Microbiology) Kongresi: Paris gezisi Prague, 5-10 Ekim 1970. Z. M. Tunçman
477. Yurt içi gezi notları: Marmara vapuru, 12-24 Temmuz 1971 Z. M. Tunçman
478. Kuduz hakkında yeni bilgiler (Epidemioloji-general): No:1-2 1972. Derleyen: Z. M. Tunçman
479. Gamma-Globuline: Z. M. Tunçman
480. Zoeros Paşa biyografisi: Z. M. Tunçman
481. Yabancı Literatürden: I. Bira-II. (250) milyon sene sonra canlanan mikroplar

482. XII. Standardisation Mikrobioloji Kongresi:Annecy- 1971. Z. M. Tunçman
483. Kanatlılarda, kuş türlerini de (Gallinaces) Kuduz olur mu: (No: 1-2 1973). Z.M. Tunçman
484. Grammaglobulin'in büyük bir nodüler püstüllü aknelerin tedavisinde kullanılması: Z.M. Tunçman
485. Les tortues da la Bulgarie du Sud-Est. Reservoir natureles des Salmonella: Doç.Dr. G. Kanburov
486. Aşı ile tedavi Vaccinothérapie: Dr. Z. M. Tunçman-Op. Dr. Naki Tez
487. V. International Rurale Medicine Kongresi: 10-15 Mayıs 1972 (Varna)
488. XV. Regional Tuberculosis Conference for Near and Middle East: 11-16 November (1972- Kahire), Z. M. Tunçman
489. 490- XV.Türk Mikrobiyoloji Kongresi: 28-30 Eylül 1972 (Ankara)
490. 46 Yıllık aktivitesini muhafaza eden bir Bakteriyofaj numunesi
491. Kuduzla savaşta son yenilikler. Dr Z.M. Tunçman
492. Kuduz Halk Sağlığı: Z.M. Tunçman
493. Mikrobiyoloji Dergisi 27 yıllık listesi
494. Gezi notları I: Sr. Z.M. Tunçman
495. Gezin notları II: Dr. Z.M. Tunçma

KAYNAKLAR

1. Alper Akçalı, Doğumunun 110. Yılında Prof. Dr. Mehmet Zühdi Berke, Türk Hijyen ve Deneysel Biyoloji Dergisi, 64(3); 1-4 , 2007
2. Ekrem Kadri Unat, Mikrobiyolojide 40 yıl ve daha önce uzman olanlar, Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti Yayını, 1978
3. Ekrem Kadri Unat, Osmanlı İmparatorluğunda Bakteriyoloji ve Viroloji, İstanbul Üniversitesi Yayınları, 1568/4, İstanbul
4. Ferruh Dinçer; Ord.Prof. Dr. Süreyya Tahsin Aygün'ün Hayatı ve Bilimsel Çalışmaları, Ankara Üniversitesi Veterinerlik Fakültesi Dergisi, 29(1-2) 256-276, 1982.
5. Firdevs Gümüşoğlu, Türkiye'nin Pasteur'u, Berfin Yayınları, 2001
6. I. Türk Mikrobiyoloji Kongresi Kitabı (19 Birinci teşrin 1943) -Ankara
7. II. Türk Mikrobiyoloji Kongresi Kitabı (21-25 Ekim 1946) -Ankara
8. III. Türk Mikrobiyoloji Kongresi Kitabı (4-6 Ekim 1948) -Ankara
9. İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi web sitesi
- 10.Kemal Altaş, Hocaların Hocası Prof. Dr. Ekrem Kadri Unat, İstanbul, 1999
- 11.Mikrobiyoloji Dergisi, No:1, 1948, Kader Matbaası İstanbul.
- 12.Pratik Doktor Dergisi, 15 Ağustos 1931
- 13.Refik Saydam Hıfzısıhha Merkezi Başkanlığı İnternet Sitesi (<http://www.rshm.saglik.gov.tr/>)
- 14.Resmi Gazete, 5 Haziran 1967
- 15.Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti Talimatnamesi, 1932, Kader Matbaası, İstanbul
- 16.Zekai Muammer TUNÇMAN Biyografi ve Bazı Küçük Hatıralar Mikrobiyoloji Dergisi Sayı:1-2, 1961
- 17.Türk Mikrobiyoloji Cemiyeti arşivi.

